

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2001

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Δ'

Πέμπτη 28 Ιουνίου 2001

Αθήνα, σήμερα στις 28 Ιουνίου 2001, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.45' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση), για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα συζητηθεί το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου: «Επαγγελματίες οπλίτες και άλλες διατάξεις». Το νομοσχέδιο αυτό θα συζητηθεί σε δύο συνεδριάσεις με τη συνήθη διαδικασία, σήμερα επί της αρχής και την Τρίτη επί των άρθρων.

Υπάρχουν και δύο τροπολογίες Υπουργών για την Τρίτη και δεν ξέρω αν θα υπάρξει τίποτα άλλο, κύριε Υφυπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Όχι, κύριε Πρόεδρε, και συμφωνούμε να το επιταχύνουμε, διότι υπήρχε σχεδόν συμφωνία και στην επιτροπή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλά, θα τα δούμε τώρα εδώ. Θα εκτεθούν οι απόψεις.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Μόσχος Γικονογλου έχει το λόγο.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, το νομοσχέδιο αυτό ήταν άκρως απαραίτητο και έπρεπε να είχε έρθει, μπορώ να πω, και νωρίτερα απ' ό,τι έρχεται για συζήτηση.

Η υπογεννητικότητα και το γεγονός ότι θα υπηρετούν δώδεκα μήνες τώρα οι στρατιώτες αποδεικνύει ότι θα μειωθεί σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό αριθμητικά ο Στρατός τον οποίο έχουμε σήμερα και τον οποίο έχουμε απόλυτο ανάγκη.

Με το νομοσχέδιο αυτό θα κατορθώσουμε να καλύψουμε τα κενά. Αυτός είναι τουλάχιστον φαινομενικά, ο ρόλος που θα παίξει το νομοσχέδιο. Αυτό καθ' εαυτό, όμως, το νομοσχέδιο έχει έναν πολύ σημαντικότερο ρόλο να παίξει στις Ένοπλες Δυνάμεις. Αυτήν τη στιγμή οι Ένοπλες Δυνάμεις δεν βρίσκονται στην εποχή του 1912 όπου εφ' όπλου λόγχη επιτίθονταν ο ένας στον άλλον. Σήμερα τα νέα οπλικά συστήματα, με την τεχνολογία την οποία διαθέτουν, δεν είναι δυνατόν να χειρίζονται από ανθρώπους οι οποίοι δεν έχουν την απαραίτητη γνώση. Το ένα θέμα είναι αυτό.

Το δεύτερο θέμα είναι ότι δεν μπορεί, όπως συμβαίνει μέχρι σήμερα, όλα αυτά τα οπλικά συστήματα να τα χειρίζονται άτομα και κάθε έξι μήνες να αλλάζει ο χειριστής, επειδή απο-

λύεται ο προηγούμενος ο οποίος υπήρχε, με αποτέλεσμα αλλάζοντας συνεχώς οι χειριστές σε ένα οπλικό σύστημα αυτό να παθαίνει πάρα πολλές φθορές και να είμαστε αναγκασμένοι να το επισκευάζουμε με ανταλλακτικά τα οποία κοστίζουν δισεκατομμύρια δραχμές.

Άρα με την εφαρμογή των διατάξεων αυτού του νομοσχεδίου παίρνοντας τους οπλίτες ως μόνιμο προσωπικό πλέον και εξειδικεύοντας το συγκεκριμένο προσωπικό θα δοθεί η δυνατότητα το οπλικό σύστημα να έχει ένα χειριστή, επί παραδείγματι, δέκα ετών.

Εδώ, όμως, να μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, να κάνω μια παρατήρηση απευθυνόμενος προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας. Τα ίδια λόγια τα οποία λέμε τώρα, τα ίδια ακριβώς λόγια τα λέγαμε και προ ετών με το νομοσχέδιο που ψηφίσαμε, για την πρόσληψη των οπλιτών πενταετούς θητείας. Και τότε λέγαμε ότι αυτούς που θα προσλάβουμε θα τους εξειδικεύσουμε και θα τους βάλουμε χειριστές των σύγχρονων οπλικών συστημάτων. Δυστυχώς, όμως, δεν εφαρμόσαμε το σκοπό για τον οποίο είχαμε πάρει τους οπλίτες πενταετούς θητείας. Και όχι μόνο δεν κάναμε αυτό, αλλά έχουμε το φαινόμενο ένας οπλίτης πενταετούς θητείας να είναι σε ένα άρμα μάχης επί παραδείγματι, που η αγορά του κοστίζει δισεκατομμύρια, να υπηρετεί στον Έβρο, να είναι χειριστής αυτού του άρματος και να έρχεται ύστερα από τέσσερα χρόνια η ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων να τον μεταθέτει και να τον πηγαίνει στην Ημαθία ή στη Ρόδο ή στα Γιάννενα και ο συγκεκριμένος οπλίτης να θέλει να μείνει σ' αυτήν την παραμεθόρια περιοχή.

Όχι, έχει κλείσει τετραετία, πενταετία, πρέπει να μετακινηθεί. Μήπως, κύριε Υπουργέ, είναι λάθος αυτό το πράγμα; Μήπως θα πρέπει, ειδικά τα συγκεκριμένα άτομα που προσλαμβάνονται για να χειρίζονται υψηλής τεχνολογίας οπλικά συστήματα, να μένουν εκεί πέντε, δέκα, δεκαπέντε έτη, για να χειρίζονται το συγκεκριμένο οπλικό σύστημα; Διότι όταν ένας χειριστής οπλικού συστήματος μένει πάρα πολύ χρόνο με το συγκεκριμένο οπλικό σύστημα, το ερωτεύεται και το προσέχει καλύτερα και από τον εαυτό του. Μήπως με αυτόν τον τρόπο θα γλιτώναμε αρκετές δεκάδες δισεκατομμύρια δραχμές; Επομένως εκείνο που θα παρακαλούσα είναι, να μην εφαρμοστούν με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο το οποίο ψηφίζουμε σήμερα τα ίδια δεδομένα τα οποία εφάρμοσαν και με την πενταετή θητεία.

Αυτό το λέω για τον εξής λόγο: Όταν αποφασίζουμε να πάρουμε πενταετούς θητείας με συγκεκριμένο σκοπό και λέμε θέλουμε εξειδικευμένο προσωπικό για τη συγκεκριμένη θέση, θα έπρεπε εκ των προτέρων να γνωρίζουμε πόσες θέσεις τέτοιου είδους έχουμε και για ποιες συγκεκριμένες ειδικότητες. Πόσους ηλεκτρονικούς θέλουν οι διαβιβάσεις; Πόσους οδηγ-

γούς αρμάτων θέλουμε; Πόσους χειριστές υψηλής τεχνολογίας πολυβόλων ή πυραύλων θέλουμε; Έχοντας αυτήν τη μελέτη στα χέρια μας όταν κάνουμε την προκήρυξη για την πρόσληψη των συγκεκριμένων ατόμων, τότε θα προκηρύξουμε τις συγκεκριμένες θέσεις, θα ζητήσουμε συγκεκριμένες ειδικότητες τεχνικών που τέλειωσαν τις τεχνικές σχολές για να έρθουν να λειτουργήσουν πάνω στο συγκεκριμένο σύστημα, για να έχουν απόδοση.

Εάν τώρα πάρουμε έναν απόφοιτο γυμνασίου –γιατί προβλέπεται από το νομοσχέδιο να έχουμε και απόφοιτο γυμνασίου– θα τον πάμε αυτόν στη μηχανογράφηση; Εάν δεν έχουμε άλλον, θα του μάθουμε εκεί κουτσά, στραβά τη μηχανογράφηση για να πάει στη μηχανογράφηση. Στη μηχανογράφηση θα έπρεπε να πάνε πτυχιούχοι. Τα φέρνω ως παραδείγματα. Καμιά φορά μπορεί να είναι ακραία, κύριε Υπουργέ, αλλά καλύτερα είναι να έχουμε ακραία παραδείγματα, για να δούμε πώς πρέπει να λειτουργήσουμε.

Επομένως το νομοσχέδιό σας είναι άριστο, προχωράει πάρα-πάρα πολύ καλά και εκείνο που απομένει είναι να κάνουμε εφαρμογή των διατάξεων, δηλαδή να προσλάβουμε προσωπικό για τον σκοπό για τον οποίον το έχουμε ανάγκη και όχι αυθαίρετα.

Θέλω να πιστεύω, ότι δεν έγινε τυχαία, μέχρι στιγμής ό,τι έγινε. Δεν θα πολυενδιαφέρει τα υψηλά κλιμάκια να ασχοληθούν με το συγκεκριμένο θέμα, για να εξειδικεύσουν τις θέσεις, να κάνουν μελέτες, να δουν τι ανάγκες και ποιες θέσεις θέλουν, για να μπορούν ανάλογα με τις επιθυμίες τους να μετακινούν τους στρατιώτες και τους μονίμους.

Νομίζω –και το λέω αυτό για να το σημειώσετε– ότι η πρώτη δουλειά που πρέπει να κάνουμε με την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου είναι με ταχύτατους ρυθμούς να κάνουμε μελέτες, να εντοπίσουμε τις θέσεις της υψηλής τεχνολογίας που έχουμε και να ζητήσουμε με την προκήρυξη που θα κάνουμε τις ανάλογες ειδικότητες με την ανάλογη και συγκεκριμένη θέση, την οποία πρέπει να έχουν οι συγκεκριμένοι οπλίτες. Έτσι θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε.

Πέρα, όμως, απ' αυτό το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να δούμε το πώς θα λειτουργήσουν αυτοί οι στρατιώτες.

Όταν τον παίρνεις και του δίνεις ένα συγκεκριμένο μισθό, θα πρέπει να του εξασφαλίσεις και τόπο διαμονής. Διότι με το σύστημα τώρα που εφαρμόζουμε εάν επί παραδείγματι τον πάμε στον Έβρο, υπάρχουν περιοχές όπου δεν υπάρχουν οικήματα, για να μείνουν. Πού θα μείνουν αυτοί; Θα μείνουν στο θάλαμο, όπως οι απλοί στρατιώτες; Δεν μπορεί ένας επαγγελματίας να μένει στο θάλαμο. Θα πρέπει να υπάρχει οικήμα. Άρα θα πρέπει να δούμε αν θα υπάρχουν ΣΟΑ. Εάν είναι σε μία άλλη περιοχή όπου θα υπάρχει οικήμα και θα πάει να νοικιάσει, για να μείνει έξω, με το μισθό που θα του δώσουμε θα του επιτρέψει να ενοικιάσει και σπίτι; Θα έχει αυτήν την πολυτέλεια; Τότε θα πρέπει να μην τρώει. Είναι ένα θέμα, που το έχω πει και από την αρχή. Πρέπει να δούμε το θέμα του τόπου διαμονής των στρατευσίμων. Είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα.

Επίσης είναι και το θέμα της κατάρτισης, το θέμα της εκπαίδευσης. Δεν θα πρέπει οι συγκεκριμένοι οπλίτες να εκπαιδεύονται στα ίδια κέντρα εκπαίδευσης που πάνε σήμερα οι νεοσύλλεκτοι. Θα πρέπει να υπάρχουν συγκεκριμένα κέντρα εκπαίδευσης για συγκεκριμένες ειδικότητες, με συγκεκριμένη γνώση, ώστε όταν παίρνετε έναν ηλεκτρονικό και θα έρθει με πτυχίο τεχνικής σχολής ηλεκτρονικού, να πάει στη σχολή ηλεκτρονικών να εκπαιδευτεί εκεί, για να γίνει σοβαρή και σωστή εκπαίδευση, για να μπορεί και αυτός στη συνέχεια σαν χειριστής να αποδώσει αυτό που εμείς επιθυμούμε.

Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι αν σταθούμε σε τέτοιες βασικές αρχές, θα αποδώσουμε πάρα πολλά με αυτόν τον τρόπο της μόνιμης θητείας των στρατιωτών. Εάν όμως το αφήσουμε να εξελιχθεί όπως έχει εξελιχθεί και η πενταετία, τότε θα έχουμε τα ίδια αρνητικά αποτελέσματα.

Τώρα θα ήθελα να έρθω και σε ένα άλλο θέμα, κύριε Υπουργέ. Στο προηγούμενο νομοσχέδιο που περάσαμε για το ναυτικό και για την αεροπορία, ψηφίσαμε μία διάταξη όπου οι διευθυντές των Σωμάτων, οι μηχανικοί επί παραδείγματι, όταν έχουν το βαθμό του υποπτεράρχου, αποστρατεύονται έχοντας για

ένα μήνα το βαθμό του αντιπτεράρχου. Δηλαδή παίρνει για ένα μήνα τον επόμενο βαθμό. Αυτό το έχουμε ψηφίσει στο πολυνομοσχέδιο που ψηφίσαμε τις προηγούμενες μέρες. Με θλίψη, όμως, τώρα διαπίστωση ότι αφήσαμε απέξω το Στρατό Ξηράς και ο Στρατός Ξηράς έχει τρία Σώματα. Έχει το Σώμα Υλικού Πολέμου, έχει το Σώμα Εφοδιασμού και Μεταφορών και έχει και το Τεχνικό Σώμα. Για ποιο λόγο και στο συγκεκριμένο τομέα δεν προβλέπουμε οι διευθυντές, όταν αποστρατεύονται, για ένα μήνα να πάρουν το βαθμό του αντιστρατήγου και στη συνέχεια να αποστρατεύονται και να απολυθούν;

Εδώ κάνουμε μία εξαίρεση και νομίζω ότι πρέπει να φέρετε διορθωτική τροπολογία, όπου εκεί που αναφέρει το Ναυτικό και την Αεροπορία να μπει και Στρατού Ξηράς. Πρέπει να είναι όλα τα Σώματα όλων των όπλων. Δεν μπορεί να μένει κάποιος απέξω. Εδώ έχει γίνει εξαίρεση.

Επίσης στο ίδιο νομοσχέδιο, το προηγούμενο, λέει ότι οι οπλίτες όταν είναι αθλητές, αποσιπώνται στον ειδικό κλάδο που πάνε οι αθλητές, το ΑΣΑΕ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ)

Για ποιο λόγο εκεί δεν αποσιπώνται και οι υπαξιωματικοί. Έτσι όπως το κάναμε εξυπακούεται ότι αποσιπώνται και οι υπαξιωματικοί. Δυστυχώς, όμως, υπάρχει αθλήτρια η οποία έχει πάρει μετάλλιο βαλκανικών αγώνων στις Ένοπλες Δυνάμεις, βγαίνει στους προηγούμενους αθλητικούς αγώνες που ήταν σχεδόν παγκόσμιοι και έβδομη και είναι προς τιμήν των Ενόπλων Δυνάμεων και δεν θέλουν να την μετακινήσουν στο ΑΣΑΕ για γνωστούς λόγους. Και όταν περάσαμε τη διάταξη ο Υπουργός είπε ότι δεν μπορεί να κάνουν διαφορετικά. Ξέρετε ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Ναι περάσατε τη διάταξη λέει αλλά αυτή αφορά τους οπλίτες και όχι τους υπαξιωματικούς.

Η συγκεκριμένη αθλήτρια είναι υπαξιωματικός. Άρα να κάνουμε μια διόρθωση αυτού του άρθρου που να λέει οπλιτών και υπαξιωματικών, οπότε να είμαστε μέσα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Ο υπαξιωματικός είναι και οπλίτης.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Δεν θέλουν να το καταλάβουν στρατηγέ μου. Δυστυχώς το Ναυτικό δεν θέλει να το καταλάβει. Έχει μια άλλη κουλτούρα το ναυτικό. Δεν καταλαβαίνει ότι ο υπαξιωματικός είναι και οπλίτης. Έχει γίνει ολόκληρη ιστορία με αυτό το θέμα. Αν θα ρωτήσετε αρκετούς στο χώρο σας θα διαπιστώσετε αυτά που σας λέω. Και εγώ δεν μπορώ να το καταλάβω.

Δεν έχω άλλες παρατηρήσεις, διότι νομίζω ότι δεν πρέπει να τρώμε πολύ χρόνο και μέσα σε δύο μέρες να τελειώσει το νομοσχέδιο, όπως αποφασίστηκε, να μιλήσει η Αντιπολίτευση, να μας κριτικάρει και να δούμε αν μας κριτικάρει –που πιστεύω ότι και αυτή θα συμφωνήσει μαζί μας– τότε στη δευτερολογία μου να μπορώ να δώσω τις απαντήσεις τις δέουσες που πρέπει προς αυτήν την πλευρά. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής κ. Άγγελος Τζέκης.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Φλωρίνης έχει το λόγο. Αθηναίος Φλωρίνης εκ Χαλκιδικής.

Έχετε αυτό το προνόμιο να «ακουμπάτε» τρεις περιοχές.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Και Νομάρχης Έβρου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Αυτό δεν το θυμήθηκα.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας με το συζητούμενο νομοσχέδιο προχωράει στην εφαρμογή του θεσμού του επαγγελματία στρατιώτη και επιχειρεί να καλύψει όσες επικαλείται, το οξύ πρόβλημα που δημιουργείται στην οροφή του στρατεύματος λόγω του δημογραφικού προβλήματος που όπως φαίνεται πλήττει και τη στελέχωση των Ενόπλων Δυνάμεων. Κύριος στόχος του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας είναι ο νέος θεσμός να αποτελέσει τη βάση και τον κορμό του νέου ημιεπαγγελματικού στρατού και παράλληλα να δοθούν ευκαιρίες για εργασία σε ανθρώπους με συγκεκριμένο μορφωτικό επίπεδο.

Κύριοι συνάδελφοι, ο όρος επαγγελματίας οπλίτης που εισάγεται με το σχέδιο νόμου αν και μπορεί να ερμηνευθεί με την έννοια της εκ μέρους του οπλίτη κατάρτισης και κατοχής γνώσεων, για την εκτέλεση του έργου του στην πραγματικότητα δίνει την εντύπωση του αμειβομένου στρατιώτη, του ανθρώπου που υπηρετεί τις Ένοπλες Δυνάμεις και επομένως στην πατρίδα με κίνητρο βιοποριστικό. Αυτό ήδη αποδεικνύεται από το ότι ο επαγγελματικός στρατός από την ελληνική κοινή γνώμη ερμηνεύεται και αποκαλείται μισθοφορικός στρατός. Η δημιουργία και η καλλιέργεια της εντύπωσης και ενός γενικότερου πνεύματος ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις θα αποτελούν χώρο επαγγελματικής και βιοποριστικής ενασχόλησης θα έχει δυσμενείς επιπτώσεις στη λειτουργία και οπωσδήποτε τη μαχητική ισχύ και κατά συνέπεια της εκτέλεσης της αποστολής αυτών.

Κύριοι συνάδελφοι, ανεξάρτητα από το αν μέχρι τώρα το μόνιμο στρατιωτικό προσωπικό επέλεγε να σταδιοδρομήσει στις Ένοπλες Δυνάμεις με κριτήρια επαγγελματικής αποκατάστασης και βιοπορισμού, αυτό σχεδόν στο σύνολό του είχε και πρωταρχική κρίση και παράρρηση προς τα στρατιωτικά πράγματα, διακριτούς βαθμούς, σtolή, άσκηση διοίκησης κλπ και έτρεφε την ελπίδα ότι μέσα από τη στρατιωτική σταδιοδρομία θα εύρισκε κάποια μικρή έστω ή μεγάλη κοινωνική αναγνώριση και καταξίωση. Αυτή η ψυχοπνευματική προδιάθεση του εισερχόμενου στις Ένοπλες Δυνάμεις προσωπικού, αποτελούσε την υποδομή για την από το στρατιωτικό σύστημα κατάλληλη διαπαιδαγώγηση και γαλούχηση αυτού με την εμφύσηση και εμπέδωση αρχών, αξιών και ιδανικών και τη δημιουργία της πίστης ότι αυτό αποτελούσε ένα ξεχωριστό τμήμα του εργαζόμενου ελληνικού λαού, ένα τμήμα το οποίο αποτελούσε ένα πολύ σημαντικό έργο, ένα λειτουργήμα και προσέφερε πολύτιμες υπηρεσίες προς το έθνος και την πατρίδα οι οποίες άφησαν πολύ περισσότερο από την όποια υλική αμοιβή που παρέχονταν και αυτό βεβαίως αναγνωριζόταν από τον ελληνικό λαό.

Αυτή η πίστη και η νοοτροπία που δημιουργούνταν και στο μόνιμο στρατιωτικό προσωπικό και εκφραζόταν ως ηθικό ήταν εκείνη που του έδινε ψυχική δύναμη να συνεχίζει την προσφορά των υπηρεσιών του παρ' όλο που αυτός εστερειτό πολλών δικαιωμάτων που είχαν όλοι οι άλλοι Έλληνες πολίτες και ετύγχαναν άριστου χειρισμού από την πολιτεία σε σχέση με άλλους κλάδους εργαζομένων και ακόμα να προετοιμάζεται και να είναι έτοιμο να αγωνιστεί και να θυσιάσει για αρχές, αξίες και ιδανικά.

Με την εισαγωγή του θεσμού των επαγγελματιών οπλιτών επίσημα, διά νόμου του κράτους ανατρέπεται και κατακρημνίζεται ή τουλάχιστον υποσκάπτεται και διαβρώνεται όλο το ιδεολογικό και εθνικό υπόβαθρο στο οποίο στηρίζονταν και με βάση καλλιεργούνταν μέχρι τώρα ειδικές δυνάμεις στο στράτευμα.

Η επαγγελματικοποίηση των υπηρεσιών που θα προσφέρουν οι οπλίτες -που θα προσλαμβάνονται με το νέο νόμο- εύλογο και αναπόφευκτο είναι κατ' αρχήν να αποστερήσει ή τουλάχιστον να περιορίζει σημαντικά τη δυνατότητα και το δικαίωμα του στρατιωτικού συστήματος να προσπαθεί να καλλιεργήσει σ' αυτούς τις ηθικές δυνάμεις με την αναφορά σε παραδόσεις και εθνικά ιδανικά.

Όταν καλείται ο νέος για να προσφέρει υπηρεσίες για τις οποίες θα πληρώνεται, τουλάχιστον αντιφατικό θα είναι να γίνεται προσπάθεια να πεισθεί αυτός ότι τις υπηρεσίες αυτές τις προσφέρει για άλλους λόγους, φιλοπατρία, εθνική υπερηφάνεια κλπ. Η αδυναμία αυτή σε συνδυασμό με την κατά τεκμήριο έλλειψη από τους οπλίτες ψυχοπνευματικής υποδομής και την αποδοχή εθνικής διαπαιδαγώγησης και καλλιέργειας, αφού αυτοί θα εκλαμβάνουν την απασχόλησή τους ως βιοποριστική, αναπόφευκτα θα καθιστά δύσκολη έως αδύνατη και την ανάπτυξη του ηθικού του προσωπικού.

Η έλλειψη από το επαγγελματικό προσωπικό ηθικών δυνάμεων και κινήτρων για την εκτέλεση του έργου τους δεν μπορεί παρά αφ' ενός μεν να περιορίζει την προσπάθεια που αυτό θα είναι διατεθειμένο να καταβάλει και τις θυσίες που θα υποστεί για την εκτέλεση του έργου του και αφ' ετέρου να αυξάνει τις απαιτήσεις και διεκδικήσεις του.

Γενικά η νοοτροπία και η συμπεριφορά των επαγγελματιών

οπλιτών θα πρέπει να αναμένεται ότι θα είναι όμοια με αυτήν των κατωτέρων κλιμακίων του δημοσιοϋπαλληλικού τομέα. Αυτοί δεν θα έχουν να κάνουν τίποτε άλλο από το να βρίσκονται σε μόνιμη αναζήτηση ανώτερων συνθηκών εργασίας και ζωής. Όλο αυτό το πνεύμα και η νοοτροπία δύσκολο θα είναι να μην προκαλέσει τη συνένωση των προσπαθειών των επαγγελματιών για την προβολή και διεκδίκηση κοινών αιτημάτων, συνένωση η οποία θα οδηγήσει και σε άτυπο ή παράνομο συνδικαλισμό. Η διαμόρφωση ενός τέτοιου πνεύματος και κλίματος εργασίας των επαγγελματιών οπλιτών αναπόφευκτο θα είναι να διαχυθεί και να επηρεάσει το σύνολο του μόνιμου προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων, δηλαδή τους αξιωματικούς και τους μόνιμους υπαξιωματικούς.

Το πνεύμα και η νοοτροπία του επαγγελματισμού ή του δημοσιοϋπαλληλισμού, θα καλλιεργηθεί και θα διαμορφωθεί στους επαγγελματίες οπλίτες. Καμία αμφιβολία δεν πρέπει να υπάρχει ότι σταδιακά θα μεταδοθεί και σε όλο το μόνιμο προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας μας. Οι αξιωματικοί, ιδιαίτερα των μικρών βαθμών και οι υπαξιωματικοί, δεν θα είναι δυνατόν να δεχθούν ότι αυτοί ως υπερπατριώτες, θα πρέπει να προσφέρουν οτιδήποτε περισσότερο από τους επαγγελματίες οπλίτες και θα αρχίσουν να προσαρμόζονται στα δεδομένα και τις συμπεριφορές αυτών. Έτσι βραδέως αλλά σταθερά το στρατιωτικό προσωπικό ουσιαστικά θα υιοθετεί και θα απαιτεί την επαγγελματικοποίησή του με ό,τι αυτό θα σημαίνει για τη λειτουργία και τη μαχητική ισχύ του στρατεύματος.

Κύριοι συνάδελφοι, οι συνέπειες από το νέο θεσμό στη μαχητική ισχύ των Ενόπλων Δυνάμεων θα είναι σημαντικές και σοβαρές. Όχι μόνο από πλευράς ειδικών δυνάμεων, αλλά και από πλευράς πραγματικών και σωματικών ικανοτήτων του προσωπικού. Καμία αμφιβολία δεν πρέπει να υπάρχει ότι το προσωπικό που θα επιλεγεί να σταδιοδρομήσει στις Ένοπλες Δυνάμεις, με την ιδιότητα του επαγγελματία οπλίτη, θα είναι εκείνο που δεν θα επιτυγχάνει ή δεν θα έχει προοπτική να επιτύχει μια οποιαδήποτε, έστω ανεκτή επαγγελματική αποκατάσταση σε όλους τους άλλους τομείς απασχόλησης. Για όσο χρόνο στην Ελλάδα θα υφίσταται το υψηλό ποσοστό ανεργίας που υπάρχει τώρα, μπορεί η απόγνωση που αυτή προκαλεί στους ανέργους νέους, να οδηγήσει κάποιους από αυτούς με γνώσεις και δυνατότητες πραγματικά στην κατάταξη στο στράτευμα. Όταν όμως, η ανεργία μειωθεί και τα Ελληνόπουλα θα μπορούν να εξασφαλίζουν κάποια αξιοπρεπή και από πλευράς απολαβών ικανοποιητική απασχόληση, τότε στις Ένοπλες Δυνάμεις, να μην έχουμε καμία αμφιβολία, ότι θα καταφεύγουν οι πλέον αδύναμοι και ανίκανοι.

Αυτοί θα είναι οι άνθρωποι οι οποίοι κατά το σχέδιο νόμου θα χειρίζονται τα νέα υπερσύγχρονα οπλικά συστήματα θα τα συντηρούν και θα τα επισκευάζουν και ακόμη θα είναι οι υπαξιωματικοί επικεφαλής των τμημάτων που θα κατευθύνουν τους υφισταμένους τους στη χρησιμοποίηση των μέσων αυτών και γενικά θα κάνουν, κύριε Υπουργέ, πιο επαγγελματικό το στρατό της χώρας μας.

Κύριοι συνάδελφοι, ακόμη κι αν παραβλεφθεί ότι ένα μέρος των επαγγελματιών οπλιτών δεν θα έχουν τις πνευματικές δυνατότητες να τελειώσουν το λύκειο και, κατά το σχέδιο νόμου, κρίνονται κατάλληλοι για επαγγελματίες οπλίτες και οι άλλοι που θα αποφοιτούν από το λύκειο και θα κατατάσσονται στο Στρατό, επειδή θα αδυνατούν να εισέλθουν σε ανώτατη εκπαίδευση, μεγάλη αφέλεια αποτελεί να πιστεύει κανείς ότι θα καταστούν οι άριστοι γνώστες της υπερσύγχρονης τεχνολογίας, των οπλικών συστημάτων και μέσων που διαθέτει και θα διαθέτει στο μέλλον η πατρίδα για τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Παράλληλα, όμως, με τις πνευματικές δυνατότητες της μεγάλης πλειονότητας των επαγγελματιών οπλιτών, που δεν θα τους επιτρέπουν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των καθηκόντων τους με την πάροδο των ετών, λίαν σημαντικό είναι αυτό που θα πω, θα εμφανιστούν και οι ψυχοσωματικές αδυναμίες αυτών, αδυναμίες που θα προκύψουν από το συνδυασμό της μεγάλης ηλικίας για το έργο που θα εκτελούν, των οικογενειακών και άλλων υποχρεώσεων που αυτοί θα αποκτούν και της ψυχικής κόπωσης που θα τους δημιουργεί η συνεχής και για πολλά χρό-

νια ενασχόληση με το ίδιο κοπιαστικό έργο, κατά το πλείστον σε δύσκολες φρουρές και θέσεις.

Πέραν του ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του νομοσχεδίου, στο Στρατό θα καταλήξουν να υπάρχουν επαγγελματίες οπλίτες μέχρι και ηλικίας εξήντα ένα ετών, δηλαδή είκοσι έξι που θα είναι όταν κατατάσσονται και τριάντα πέντε για να συνταξιοδοτηθούν και με είκοσι χρόνια προϋπηρεσίας, που προβλέπεται να είναι δυνατόν να τους ανατεθούν καθήκοντα διοικητικής φύσεως και να τοποθετούνται σε θέσεις υποστήριξης μάχης και διοικητικής μέριμνας αυτοί θα βρίσκονται κυρίως σε ηλικία μεταξύ σαράντα έως σαράντα πέντε ετών.

Οι ηλικίες αυτές, σε συνδυασμό με τις φροντίδες και τα προβλήματα της οικογένειας, οπωσδήποτε δεν είναι οι καταλληλότερες για να υπηρετεί κανείς στα υποβρύχια, στα πολεμικά πλοία, στις μονάδες πυραύλων, αντιαεροπορικών μέσων, πυροβολικού, αντιαρματικών αρμάτων και άλλες που διαθέτουν σύγχρονα οπλικά συστήματα.

Κυρίως, όμως, οι ηλικίες αυτές δεν θα είναι οι καταλληλότερες για να αντιμετωπίζει κανείς τις δυσχέρειες της μάχης η οποία μπορεί να διεξάγεται ημέρα και νύχτα και για μεγάλα χρονικά διαστήματα.

Ακόμα και να ήθελε κανείς να αμφιβάλλει για την υποβάθμιση αντί για αναβάθμιση της μαχητικής ισχύος των Ενόπλων Δυνάμεων από την εισαγωγή του νέου θεσμού, δεν μπορεί αφού αυτή επιβεβαιώνεται από το ίδιο το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας το οποίο στην εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου μεταξύ άλλων αναφέρει και τα εξής: «Παράλληλα θα καταργηθεί από της θεσμοθέτησής των Επαγγελματιών Οπλιτών ο θεσμός των Ε.Π.Υ., ο οποίος έδωσε σημαντικές λύσεις στις Ένοπλες Δυνάμεις κατά τα χρόνια της εφαρμογής του, αλλά δημιούργησε και σημαντικό πρόβλημα με τη μετατροπή των Ε.Π.Υ., σε Εθελοντές Ειδικής Μονιμότητας (Ε.Μ.Θ.)». Θέλει να πει Εθελοντές Μακράς Θητείας.

Στη συνέχεια η έκθεση λέγει επίσης τα εξής: «Η περιορισμένη και χαμηλού επιπέδου εκπαίδευση, το χαμηλό μορφωτικό επίπεδο, καθώς και το γεγονός ότι οι Ε.Π.Υ.-Ε.Μ.Θ., στο σύνολό τους είναι βαθμοφόροι, δημιουργούν συνεχή προβλήματα στις διοικητικές των μονάδων. Συγκεκριμένα υπάρχουν σήμερα Ε.Μ.Θ. με καθήκοντα, ιδιαίτερα όπλων, οι οποίοι μετά την παρέλευση δεκαπενταετίας, ανάλογα με την ηλικία προσλήψεώς τους, δεν μπορούν να αποδώσουν λόγω κοπώσεως και βιολογικών προβλημάτων, με αποτέλεσμα να απαιτείται αλλαγή ειδικότητας και η χρησιμοποίησή τους σε άλλα καθήκοντα». Και συνεχίζει παρακάτω η έκθεση. «Απαιτείται κατά συνέπεια ο εκσυγχρονισμός του θεσμού και για λόγους ομοιομορφίας, αναβάθμισης της εκπαίδευσής, δημιουργίας επαγγελματικής συνειδησής και αποφυγής προστριβών με τους μόνιμους υπαξιωματικούς, οι οποίοι δυσανασχετούν λόγω εξομοιώσεώς των με αυτούς».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από όλα τα προαναφερθέντα λίγες αμφιβολίες πρέπει να παραμένουν ότι στις Ένοπλες Δυνάμεις και την άμυνα της χώρας εισάγεται ένας θεσμός τον οποίο κανείς δεν έχει μελετήσει και δεν γνωρίζει ούτε από που θα αρχίζει ούτε που θα τελειώνει. Ό,τι συνήθως γίνεται δηλαδή, προχειρότητα. Απλώς η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας για να μειώσει την στρατιωτική θητεία που υποσχέθηκε προεκλογικά και για να αποκτήσει μια σεβαστή κομματική πελατεία, αλλά και για να μην διαλυθούν τελείως οι Ένοπλες Δυνάμεις από τη μείωση της θητείας, βρήκε μια εύκολη λύση να προσλάβει σε πέντε χρόνια είκοσι πέντε χιλιάδες – δεκαπέντε λένε – οπλίτες οι οποίοι θα κοστίζουν στον ελληνικό λαό μερικές εκατοντάδες δισεκατομμύρια δραχμές και από εκεί και πέρα γαία πυρί μειχθήτω. Μήπως εξάλλου θα είναι οι ίδιοι που θα αντιμετωπίσουν αυτές τις συνέπειες; Θα είναι κάποιοι άλλοι. Δεν βαριέσαι!

Με βάση το όλο σύστημα λειτουργίας του στρατεύματος, μέγεθος συγκρότησης, σύνθεσης, καταβολές, νοσοτροπία κλπ και τις απαιτήσεις του έργου και της αποστολής τους, σε συνδυασμό με τα οικονομικοκοινωνικά δεδομένα, βάσιμη πρέπει να θεωρείται η εκτίμηση ότι ο θεσμός αυτός όχι μόνο δεν θα αποδειχθεί ωφέλιμος, αλλά θα είναι και επιζήμιος σε τελευταία ανά-

λυση. Όχι μόνο δεν θα συμβάλουν οι Επαγγελματίες Οπλίτες στην επίλυση των ήδη υπαρχόντων προβλημάτων και αυτών που θα δημιουργηθούν από τη μείωση της στρατιωτικής θητείας και την αύξηση της μαχητικής ικανότητας του Στρατού, αλλά θα επιδεινώσουν ακόμα περισσότερο ήδη την πολύ άσχημη κατάσταση που επικρατεί.

Οι δυσμενείς επιπτώσεις από την εφαρμογή του νέου θεσμού θα αρχίσουν να γίνουν έντονα αισθητές με την πάροδο των ετών και κυρίως με την έναρξη της μονιμοποίησής των Οπλιτών. Αυτό αβελήτως και χωρίς να το αντιληφθεί, το παραδέχθηκε και ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Τσοχατζόπουλος, με την ομιλία του κατά τη συζήτηση στη Διαρκή Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, στην οποία μεταξύ άλλων είπε τα εξής ο κύριος Υπουργός.

«Έχουμε βέβαια την εμπειρία των πενταετούς υποχρεώσεως στρατιωτών και όσων μετατρέπονται σε μακράς θητείας. Η εμπειρία απ' αυτούς ήταν μια μετρίου επιπέδου στήριξη της επαγγελματικής λειτουργίας των Ενόπλων Δυνάμεων, αφού χρησιμοποιήθηκαν κατά κόρον σε αλλότριες αποστολές: τραπέζοκομοι, μάγειροι, οδηγοί κλπ, ενώ υποτίθεται ότι στήριζαν την ανάγκη τεχνολογικής αναβάθμισης και στήριξης των μηχανολογικών κέντρων, των εργοστασίων της πρώτης γραμμής κλπ». Ουσιαστικά δηλαδή έλεγε ο κύριος Υπουργός ότι δεν συνέβαλαν στην αύξηση της στρατιωτικής ικανότητας. Και οι παραπάνω διαπιστώσεις του κυρίου Υπουργού αποτελούν πλήρη επιβεβαίωση των όσων προαναφέρθηκαν για τις αδυναμίες που θα παρουσιάσει και τα προβλήματα που θα δημιουργήσει ο νέος θεσμός.

Και είναι να απορεί κανείς πώς οι αρμόδιοι που κάνουν τις διαπιστώσεις αυτές δεν αντιλαμβάνονται ότι με τους επαγγελματίες οπλίτες οι αδυναμίες και τα προβλήματα που παρουσίασαν οι ΕΠΥ και οι Εθελοντές Μακράς Θητείας αντί να απαλειφθούν και να περιοριστούν θα αυξηθούν και θα ενταθούν. Αυτό θα γίνει στην πραγματικότητα αφού οι επαγγελματίες οπλίτες θα είναι περισσότερο περιορισμένης μόρφωσης από εκείνη των ΕΠΥ. Θα είναι όλοι υπαξιωματικοί σε κάποιο χρονικό διάστημα, θα είναι μεγαλύτερης ηλικίας απ' αυτήν που έχουν τώρα οι Εθελοντές Μακράς Θητείας, θα χρησιμοποιούνται και αυτοί για μάγειροι, τραπέζοκομοι, οδηγοί κλπ., αφού και αυτές οι ειδικότητες χρειάζονται στο Στρατό.

Σε ό,τι αφορά στην εκπαίδευση ο κύριος Υπουργός δεν θέλησε να ομολογήσει ότι κανένας δεν τους εμπόδισε να εκπαιδευθούν τους ΕΠΥ ή τους Εθελοντές Μακράς Θητείας σε οποιαδήποτε ειδικότητα αυτοί ήθελαν και ούτε φυσικά τα πέντε έως και δεκαπέντε χρόνια ήταν λίγα για να γίνει αυτή η εκπαίδευση. Και ακόμη ότι αυτός, ο Υπουργός δηλαδή, δεν τους εκπαιδευσε διότι αυτοί ήταν και είναι ακατάλληλοι για ειδικότητες με ιδιαίτερες γνώσεις και ικανότητες.

Ο κύριος Υπουργός Εθνικής Άμυνας στην ομιλία του είπε ακόμη, ότι ο αριθμός των είκοσι πέντε χιλιάδων επαγγελματιών οπλιτών που θα προσληφθούν στα πέντε χρόνια εφαρμογής του θεσμού θα είναι ανακυκλούμενος. Δηλαδή άλλοι θα εξέρχονται από τις Ένοπλες Δυνάμεις και άλλοι θα εισέρχονται σ' αυτές. Αυτό, όμως, δεν αποδεικνύεται από κάποια στοιχεία, από καμία μελέτη με συνέπεια όλα τα ενδεχόμενα να είναι ανοιχτά και πιθανά και σε κάθε περίπτωση απροσδιόριστα.

Ποιος διαβεβαιώνει ότι οι είκοσι πέντε χιλιάδες επαγγελματίες οπλίτες δεν θα ζητούσαν να μονιμοποιηθούν και θα είναι αρκούντως κατάλληλοι, ώστε η υπηρεσία να μην μπορεί να τους αποστρατεύσει; Τι θα γίνει στην περίπτωση αυτή; Θα σταματήσουν οι Ένοπλες Δυνάμεις να προσλαμβάνουν επαγγελματίες και θα περιμένουν τριάντα πέντε χρόνια για να αρχίσουν να ξαναπαίρνουν οπλίτες; Ή τι θα γίνει στην αντίθετη περίπτωση...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο λεπτά από τη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊρόνας): Ευχαρίστως, θα σας δώσω το χρόνο για να ολοκληρώσετε.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ : Όχι περισσότερο από δύο λεπτά.

Ή τι θα γίνει στην αντίθετη περίπτωση που όλοι οι επαγγελματίες οπλίτες υποβάλουν παραίτηση στα τρία έστω χρόνια

παραμονής τους στο στράτευμα; Θα μείνει αυτός, ο Στρατός δηλαδή, χωρίς χειριστές των υπερσύγχρονων οπλικών συστημάτων και θα περιμένει να προσλάβει άλλους, να τους εκπαιδεύσει και να τους ετοιμάσει για πόλεμο; Ή θα κηρυχθεί η χώρα σε κατάσταση πολιορκίας για να αναγκαστούν οι επαγγελματίες οπλίτες να παραμείνουν στο στράτευμα;

Κύριοι συνάδελφοι, από τις ακραίες αυτές περιπτώσεις καταφαίνεται η προχειρότητα με την οποία έχει συνταχθεί το νομοσχέδιο και η επιπολαιότητα με την οποία οι αρμόδιοι αντιμετωπίζουν ένα τόσο σοβαρό θέμα, όπως είναι η ασφάλεια και η άμυνα της χώρας. Επιπολαιότητα για την οποία καμία αμφιβολία δεν πρέπει να υπάρχει ότι θα οδηγήσει κάποιους άλλους αρμόδιους και υπεύθυνους μετά από κάποια χρόνια να πουν αυτό που οι τωρινοί λένε για το θεσμό των ΕΠΥ και των εθελοντών μακράς θητείας, ότι δηλαδή απέτυχε και πρέπει να αντικατασταθεί με κάποιον άλλο θεσμό. Θα έχουμε δηλαδή τα ίδια. Ποιος, όμως, εγγυάται ότι η αποτυχία αυτή δεν θα κοστίσει στην Ελλάδα πάρα πολλά;

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, με τις παραπάνω βασικές επισημάνσεις και με τις βελτιώσεις που πιστεύουμε ότι θα επέλθουν στην κατ' άρθρον συζήτηση η Νέα Δημοκρατία δίνει ψήφο ανοχής στο συζητούμενο νομοσχέδιο, που ομολογουμένως αποτελεί λύση ανάγκης της δυσχερούς κατάθεσης, της κατάθεσης ανάγκης μπορούμε να πούμε, από πλευράς στελέχωσης των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας και δηλώνουμε ότι δεσμευόμαστε να φέρουμε νέο νομοσχέδιο, το οποίο θα επιλύει ριζικά το πρόβλημα, όταν με το καλό έρθουμε στην εξουσία.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Άγγελος Τζέκης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν σχέδιο νόμου που κατέθεσε το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, η Κυβέρνηση, καθιερώνεται η δημιουργία του Σώματος Επαγγελματιών Οπλιτών, δηλαδή είκοσι πέντε χιλιάδες μισθοφόροι στρατιώτες.

Πρόκειται, κατά τη γνώμη μας, για μία μεταρρύθμιση που γίνεται στα πλαίσια του ελληνικού Στρατού, μεταρρύθμιση που όπως αναφέρεται και στην εισηγητική έκθεση, γίνεται για το καλό, το συμφέρον της χώρας, για την ενδυνάμωση της μαχητικής ικανότητας των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, μεταρρύθμιση που συγχρόνως προσπαθούν να την εμφανίσουν και ως φιλολαϊκή αφού δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας, μειώνει –και θα μειωθεί, όπως επαγγέλλεται– τη θητεία των στρατευμένων και παίρνει υπόψη της το οξύτατο δημογραφικό πρόβλημα.

Κύριοι συνάδελφοι, όσο και αν προσπαθεί το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, η ίδια η Κυβέρνηση, να πείσει ότι αυτή η μεταρρύθμιση είναι αναγκαία για τα συμφέροντα της χώρας και του λαού, δεν μπορεί να κρύψει ότι η μεταρρύθμιση αυτή αποτελεί το πλέον αποφασιστικό βήμα στην κατεύθυνση της απευθείας παραγωγής των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων στο NATO και της άμεσης εμπλοκής τους στους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς και σχεδιασμούς.

Πρόκειται, κατά τη γνώμη μας, για την πιο αντιδραστική μεταρρύθμιση που έχει γίνει στον τομέα της Άμυνας.

Με την αλλαγή αυτή, ο Στρατός παύει να έχει πρώτον και κύριο, κανάλι επικοινωνίας με το λαό και μετατρέπεται σε ένα μηχανισμό κλειστό, αποκομμένο από την κοινωνία, σ' έναν ξεκάθαρο κατασταλτικό μηχανισμό, έναν επιθετικό μηχανισμό για τις ανάγκες των ιμπεριαλιστών.

Δεν υπάρχει πλέον αμφιβολία ότι η συγκρότηση του επαγγελματικού στρατού αποτελεί NATOϊκή κατεύθυνση που όχι μόνο δεν εξυπηρετεί την υπόθεση υπεράσπισης της εθνικής ανεξαρτησίας, αλλά την υπονόμηση, είναι αντίθετη με τα λαϊκά συμφέροντα και δυναμιτίζει την υπόθεση της ειρήνης στην ευρύτερη περιοχή.

Αυτό, λοιπόν, που συντελείται με τη συγκρότηση του επαγγελματικού στρατού, που ανοίγει την προοπτική πλήρους

κατάργησης της υποχρεωτικής θητείας, είναι για εμάς μία αντιδραστική –επαναλαμβάνω– μεταρρύθμιση.

Η όποια σχετική αυτονομία μπορούσαν, κάτω από ορισμένες συνθήκες, να έχουν οι Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις, καταργείται με τη δημιουργία του επαγγελματικού στρατού ο οποίος θα αποτελεί οργανικό τμήμα των NATOϊκών πολυεθνικών δυνάμεων ταχείας επέμβασης.

Η εθνική άμυνα ακόμα και ως έννοια ακυρώνεται με την υιοθέτηση των νέων αμυντικών δογμάτων περί ασφάλειας και σταθερότητας.

Το νομοσχέδιο αυτό έρχεται να καλύψει τις νέες ανάγκες του NATO περί ευέλικτων και ταχικίνητων μονάδων που θα επιβάλλουν ανά τον κόσμο τη νέα τάξη.

Έναν τέτοιο ρόλο βέβαια, δεν μπορούν να παίξουν οι νέοι που στρατεύονται υποχρεωτικά στη βάση της λογικής υπεράσπισης των συνόρων –και το τονίζουμε αυτό– της πατρίδας.

Οι δυνάμεις της νέας τάξης για την επίτευξη των στόχων τους χρειάζεται να στελεχώνονται από άτομα τα οποία θα συνδέονται με το αντικείμενο της αποστολής τους, καθαρά με επαγγελματική και μόνο σχέση. Και όταν λέμε επαγγελματική σχέση, καθορίζει η έννοια και το περιεχόμενό της. Δηλαδή ένα ντι αμοιβής θα προβάλλω τις δικές μου ικανότητες προκειμένου να ανταπεξέλθω σ' αυτό το οποίο πουλάω ακριβώς.

Και εδώ είναι το σημείο όπου μέσα από την εισηγητική έκθεση, αλλά και μέσα από τις τοποθετήσεις του Υπουργού και του Υφυπουργού Εθνικής Άμυνας, ξεκαθάρισε το τοπίο ότι εδώ πρόκειται για συγκεκριμένες επιχειρήσεις.

Έτσι, λοιπόν, πρόκειται σαν μία πολυεθνική εταιρεία που όλοι γνωρίζουμε ότι οι υπάλληλοί της μπορούν να φέρουν σε πέρας οποιαδήποτε αποστολή τους έχει ανατεθεί.

Έναν τέτοιο ρόλο –επαναλαμβάνω– δεν μπορούν να τον παίξουν από τη φύση τους οι στρατευμένοι νέοι, αυτοί δηλαδή που καλούνται να υπηρετήσουν την πατρίδα, γιατί έρχεται σε αντίθεση με την αποστολή τους που είναι η υπεράσπιση της πατρίδας, η εθνική ανεξαρτησία.

Οι κατευθύνσεις, λοιπόν, του NATO είναι σαφείς και διατυπώνονται με κάθε ευκαιρία. Η δημιουργία επαγγελματικού στρατού αποτελεί βασική προϋπόθεση για την προσαρμογή των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων στα νέα NATOϊκά δεδομένα, ώστε ο στρατός κάθε χώρας-μέλους του NATO να μπορεί να λειτουργήσει σε ρόλους κατασταλτικού μηχανισμού στα πλαίσια –επαναλαμβάνω– της νέας τάξης.

Κύριοι συνάδελφοι, οι πολυάριθμοι παραδοσιακοί εθνικοί στρατοί με αυτόν τον τρόπο τείνουν να ξεπεραστούν και να αντικατασταθούν από ταχικίνητες μονάδες με πολλαπλάσια δύναμη πυρός που θα αποτελούν τη σιδερένια γροθιά στις δυνάμεις διεθνούς καταστολής.

Η Κυβέρνηση έρχεται με το παρόν νομοσχέδιο, μετά από άλλες χώρες του NATO, να πάρει αυτά τα μέτρα. Η δύναμη, λοιπόν, των είκοσι πέντε χιλιάδων επαγγελματιών οπλιτών που θα προσληφθούν μέχρι το 2006, όχι σε είκοσι πέντε χρόνια, όπως μας έχει πει μέσα στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή, από τους τρεις κλάδους των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, συνολικού κόστους πεντακοσίων δύο δισεκατομμυρίων δραχμών, θα αποτελεί ένα είδος σώματος NATOϊκών πραιτοριανών. Εξ άλλου στην ίδια την έκθεση του νομοσχεδίου αναφέρεται ξεκάθαρα ότι οι εξωτερικοί παράγοντες επιβάλλουν αυτή την εξέλιξη, δηλαδή η γεωπολιτική θέση της χώρας στο διεθνές σύστημα του ανταγωνισμού, της ανασφάλειας και της παρατεταμένης ρευστότητας στην περιοχή. Αυτό λέει μέσα η εισηγητική έκθεση.

Δεν μπαίνει, όμως, η Κυβέρνηση στον κόπο να εξηγήσει ποιος ενυπνείται για τον ανταγωνισμό, ποιες δυνάμεις ανταγωνίζονται, ποιοι δημιουργούν καταστάσεις ανασφάλειας και ρευστότητας στην περιοχή της Βαλκανικής, στη Μέση Ανατολή και σε άλλες περιοχές. Οι ιμπεριαλιστές με τις ωμές επεμβάσεις τους σε ανεξάρτητες χώρες, με τους βομβαρδισμούς, τις καταστροφές των υποδομών είναι υπεύθυνοι για όλη αυτήν την κατάσταση, για το μίσος των αγορών, του πλούτου των χωρών, την εκμετάλλευση των λαών προς όφελος των κερδών των πολυεθνικών εταιρειών. Και επικαλείται σαφώς στην ειση-

γητική έκθεση την ανάγκη προσαρμογής στα νέα δεδομένα που επιβάλλουν και αποστολές εκτός συνόρων από δυνάμεις υψηλού επιπέδου. Αυτό αποτελεί ομολογία για ποιο στόχο δημιουργείται ο μισθοφορικός στρατός. Δηλαδή η διαφύλαξη της νέας ιμπεριαλιστικής τάξης είναι ο στόχος του επαγγελματικού στρατού, η διαφύλαξη των συμφερόντων των πολυεθνικών, της ολιγαρχίας από τους εχθρούς λαούς. Γι' αυτό χρειάζεται η αποστολή εκτός συνόρων σε αντιδιαστολή βέβαια από την αποστολή υπεράσπισης των συνόρων της χώρας.

Κύριοι συνάδελφοι, επιχειρείται, λοιπόν, όπως ανέφερα στην αρχή της τοποθέτησής μου να δοθεί και ένας φιλολαϊκός χαρακτήρας στο σχέδιο νόμου με την κυβερνητική προπαγάνδα για δημιουργία θέσεων εργασίας την πενταετία 2001-2006. Πρόκειται κατά τη δική μας άποψη για ένα κακόγουστο αστείο, γιατί με την παράλληλη μείωση της θητείας που εξήγγειλαν η ανεργία θα αυξηθεί αφού χιλιάδες νέοι θα είναι διαθέσιμοι στην αγορά εργασίας, δηλαδή περισσότεροι άνεργοι.

Επίσης προβάλλει η κυβέρνηση ακόμα και το δημογραφικό, τη μείωση του αριθμού των στρατευσίμων σαν λόγο που επιβάλλει την ανάγκη δημιουργίας επαγγελματικού στρατού. Όμως το ζήτημα της ανεργίας και το δημογραφικό πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι βαθιά πολιτικό κοινωνικό θέμα και δεν μπορεί να προσεγγίζεται έξω από τη συνολική κυβερνητική πολιτική που ευθύνεται και για την ανεργία και για τις άλλες συνέπειες που δημιουργεί η νεοφιλελεύθερη συντηρητική πολιτική της, δηλαδή τη φτώχεια, την υπογεννητικότητα. Και σ' αυτό το σημείο βέβαια το δημογραφικό πρόβλημα δεν μπορεί να λυθεί με τη δημιουργία του επαγγελματικού στρατού. Χρειάζονται άλλα κίνητρα στους νέους, χρειάζεται η δουλειά που θα βρουν, χρειάζεται η ασφάλεια της νέας οικογένειας να εξασφαλίζει τα πάντα για τα παιδιά, προκειμένου και αυτή η οικογένεια να τεκνοποιήσει. Αυτά βέβαια δεν είναι μέσα στη δική σας πολιτική η οποία επαναλαμβάνω είναι συντηρητική νεοφιλελεύθερη πολιτική.

Εάν υπήρχε πράγματι πολιτική βούληση από την Κυβέρνηση θα μπορούσε να δημιουργηθούν οι είκοσι πέντε χιλιάδες θέσεις σε πολύ ευαίσθητους κοινωνικούς τομείς, όπως είναι η υγεία, όπως είναι η παιδεία, όπως είναι η πρόνοια. Και πιστεύουμε ότι αυτές οι προσλήψεις θα είχαν πολύ περισσότερα ευεργετικά αποτελέσματα και θα λειτουργούσαν πολλαπλασιαστικά στην ελληνική κοινωνία. Αυτά, όμως, είναι επαναλαμβάνω προϋποθέσεις που απαιτούν άλλες προθέσεις και άλλη πολιτική βούληση η οποία θα πηγάζει από τις πραγματικές ανάγκες του λαού και όχι της ολιγαρχίας.

Αυτό που αποδεικνύεται, κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο είναι ότι η Κυβέρνηση διεκδικεί από το ΝΑΤΟ έναν πιο ενεργό ρόλο στα πλαίσια της επιβολής της νέας τάξης πραγμάτων. Αυτό εννοεί ο κύριος Πρωθυπουργός όταν λέει ότι η Ελλάδα είναι ισχυρή και στον πυρήνα του ΝΑΤΟϊκού οργανισμού. Και όμως όλοι παρατηρούμε και το τελευταίο διάστημα αλλά και εδώ την τελευταία δεκαετία ότι αυτές οι δυνάμεις της Κ-FOR του ΝΑΤΟ που εδρεύουν στην Βαλκανική και διέλυσαν μια ανεξάρτητη χώρα τη Γιουγκοσλαβία, δεν είναι δυνάμεις ειρήνης, δεν είναι δυνάμεις σταθερότητας. Είναι καθαρά δυνάμεις κατοχής με τις οποίες επεξεργάζονται οι ισχυρές δυνάμεις της Ευρώπης, του ΝΑΤΟ και οι Ηνωμένες Πολιτείες διάφορα σχέδια για ολόκληρη την ευρύτερη περιοχή, προκειμένου να ικανοποιήσει κάθε μια τα συμφέροντα των μονοπωλιακών συγκροτημάτων τους.

Είναι καθαρά δηλαδή δυνάμεις κατοχής και εδώ ακριβώς είναι το ζήτημα ότι την ειρήνη δεν την είδαμε, απεναντίας είδαμε επέκταση των ταραχών, επέκταση της εμπόλεμης κατάστασης στα σύνορά μας και πραγματικά κανένας δεν γνωρίζει που θα έχει τελειωμό. Εμείς γνωρίζουμε πολύ καλά ποια είναι τα σχέδια αυτών που ανέφερα προηγούμενα. Γι' αυτό δεν έχει καμία δουλειά ο ελληνικός στρατός να βρίσκεται έξω από τα σύνορα ως δύναμη κατοχής στις χώρες της Βαλκανικής και γι' αυτό απαιτούμε, όπως απαιτεί και ο ολόκληρος ο ελληνικός λαός να γυρίσει πίσω ο ελληνικός στρατός.

Κύριοι συνάδελφοι, ένα άλλο επιχείρημα είναι ότι οι εθνικές ανάγκες επιβάλλουν τη δημιουργία του επαγγελματικού στρα-

τού. Η εισηγητική έκθεση αναφέρει ότι είναι ο χειρισμός και η συντήρηση των νέων συστημάτων που απαιτούν προσωπικό υψηλής εξειδίκευσης. Προσχηματικά και μόνο γίνεται η επίκληση αυτής της ανάγκης. Γνωρίζουμε όλοι ότι οι στρατεύσιμοι νέοι ανταποκρίνονται πολύ καλά και όσον αφορά την αφομοίωση και όσον αφορά την αποτελεσματικότητα στο χειρισμό των οπλικών συστημάτων. Ακόμα, όμως, και αν συνέβαινε αυτό δε νομίζουμε ότι χρειάζονται είκοσι πέντε χιλιάδες χειριστές ή συντηρητές. Ζητήσαμε από την Κυβέρνηση να φέρει στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή πόσους πραγματικούς χειριστές ή συντηρητές εξειδικευμένους χρειάζεται για τα οπλικά συστήματα και απάντηση βέβαια δεν πήραμε.

Εμείς γνωρίζουμε ότι είναι μετρημένοι γύρω στα χίλια άτομα. Επομένως, τα υπόλοιπα χρειάζονται για άλλους στόχους προκειμένου να παίρνουν μέρος στις επιχειρήσεις εντός και εκτός συνόρων. Αυτή η ανάγκη των χειριστών και συντηρητών οπλικών συστημάτων δεν είναι καινούρια. Γνωρίζουμε όλοι πως τα οπλικά συστήματα όλα τα χρόνια εξελίσσονται και στη διαδικασία του χειρισμού, της διοίκησης των οπλικών συστημάτων παίζουν καθοριστικό ρόλο τα υπάρχοντα μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, αξιωματικοί και υπαξιωματικοί των παραγωγικών σχολών των τριών κλάδων. Δηλαδή θεωρείτε ότι οι σημερινοί χειριστές είναι ακατάλληλοι; Μέχρι σήμερα κάτι τέτοιο δεν έχει ειπωθεί, αλλά με το νομοσχέδιο αυτό το αφήνετε να πλατύνεται.

Εάν υπάρχει πραγματική έλλειψη χειριστών και συντηρητών, υπάρχει μία διαδικασία. Αυξήστε τον αριθμό των μονίμων των αντίστοιχων σχολών. Να συμφωνήσουμε πόσους χρειάζεται να πάρουν οι αντίστοιχες σχολές μονίμων αξιωματικών και υπαξιωματικών. Αλλά ακόμα και μέσα από το σχέδιο νόμου που λέει ότι χρειάζεται να έχουν το απολυτήριο γυμνασίου, εκ των πραγμάτων, εκείνος που βγάζει το γυμνάσιο δεν μπορεί να αποκτήσει εξειδικευμένες γνώσεις για τη χρήση και συντήρηση αυτών των οπλικών συστημάτων. Και αυτό το επιχείρημα πραγματικά καταρρέει.

Το ίδιο επιχείρημα είχατε επικαλεστεί όταν καθιερώσατε τους εθελοντές πενταετούς υποχρέωσης και τους εθελοντές μακράς διάρκειας, οι οποίοι είναι τώρα περίπου είκοσι χιλιάδες. Όπως αναφέρεται, όμως και μέσα στην εισηγητική έκθεση ο θεσμός αυτός απέτυχε παρά τις τότε θριαμβευτικές διακηρύξεις της κυβέρνησης.

Και τότε το Κ.Κ.Ε. είχε αντιταχθεί και είχε χαρακτηρίσει την όλη προσπάθεια σαν αρχή του επαγγελματικού στρατού, κάτι που γίνεται σήμερα με το παρόν νομοσχέδιο.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση, με τη δημιουργία ενός είδους επαγγελματία, ενός είδους μισθοφόρου, υποταγμένου στη νέα δομή και ρόλο του Στρατού -δηλαδή στη νέα δομή και στο ρόλο του ΝΑΤΟ- επιδιώκει τη δημιουργία ενός Σώματος που θα είναι έξω από τις διατάξεις που κανονίζουν τα του στρατού, αυτά που γνωρίζουμε μέχρι σήμερα. Είναι Σώμα που θα είναι σε συνεχή πίεση, με τη συνείδηση ενός περιφερειακού και παγκόσμιου χωροφύλακα, που θα δρα με τυφλή υπακοή, σύμφωνα με τις Ευρω-Νατοϊκές κατευθύνσεις.

Η όλη ψυχολογία μέσα και από το σύστημα της εκπαίδευσης, αυτή η μεγάλη πίεση για δέκα χρόνια να φανεί άξιος, προκειμένου να μονιμοποιηθεί, θα είναι μέσα από την φιλοσοφία, την κοουλτούρα, αν θέλετε, που θα παρέχει ο Ευρω-Νατοϊκός πλέον στρατός, γιατί δεν θα είναι ένας στρατός, που θα έχει ως κύριο στόχο τη διαφύλαξη των συνόρων και της εθνικής ανεξαρτησίας.

Άλλωστε η συμμετοχή της χώρας μας στο ΝΑΤΟ, στον υπό σύσταση ευρωπαϊκό στρατό, στη βαλκανική ταξιαρχία, η μετατροπή της χώρας σε «ξέφραγο αμπέλι» από τους αμερικανονατοϊκούς που έχουν μόνιμα εγκατασταθεί πλέον στο νατοϊκό στρατηγείο στον Τύρναβο -και ήδη μετατρέπεται το τρίτο σώμα στρατού σε νέο νατοϊκό στρατηγείο και το λιμάνι της Θεσσαλονίκης τείνει να γίνει ναύσταθμος του ΝΑΤΟ- αποδεικνύουν ότι η Κυβέρνηση έχει ξεκάθαρο προσανατολισμό. Προσανατολισμός που συμπίπτει με την επιδίωξη της ελληνικής άρχουσας τάξης για το ρόλο της στα πλαίσια της νέας ιμπεριαλιστικής τάξης.

Αυτός, όμως, ο συγκεκριμένος προσανατολισμός είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος για το λαό, για τα λαϊκά συμφέροντα και τις ελευθερίες. Γιατί ένας παντοδύναμος στρατιωτικός μηχανισμός με μισθοφορικά χαρακτηριστικά δεν είναι επικίνδυνος μόνο για τους λαούς της ευρύτερης περιοχής, είναι και για τον ίδιο το λαό, αφού θα είναι διαθέσιμος για χρήση εκτός, αλλά και εντός των ελληνικών συνόρων.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, εξάλλου είναι χαρακτηριστικό ότι αν υπάρχει άνοδος των κινημάτων, όταν οι αγώνες που αναπτύσσονται είναι πιο μαχητικοί, θορυβοποιούν την άρχουσα τάξη. Αποκτά γι' αυτούς ζωτική σημασία η ανάγκη θωράκισης της εξουσίας τους. Αυτό κάνει σήμερα το νομοσχέδιο για τον επαγγελματία οπλίτη, το μισθοφόρο δηλαδή στρατιώτη. Αυτό κάνει και ο τρομονόμος, που ψηφίστηκε πρόσφατα από τη Βουλή. «Ο λαός εχθρός» είναι ο στόχος τους και αυτό το λέμε με πλήρη συνείδηση. Είναι πρόσφατα τα γεγονότα στη Σουηδία, όχι μόνο το πώς αντιμετωπίστηκαν από τις δυνάμεις καταστολής της Σουηδίας, που είχε και νεκρό, αλλά πώς αντιμετωπίστηκε το γεγονός από την ηγεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένου και του Πρωθυπουργού απέναντι σ' αυτές τις δεκάδες χιλιάδες λαού, που συγκεντρώθηκαν για να διαμαρτυρηθούν ενάντια στην παγκοσμιοποίηση. Μια παγκοσμιοποίηση που θέλει να λιώσει και ιδανικά και ιστορίες και πολιτισμούς και όλα αυτά που χαρακτηρίζουν τα ανεξάρτητα κράτη.

Στην τοποθέτησή του ο κύριος Υπουργός στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή επαληθεύει αυτά τα οποία λέμε εμείς σήμερα. Τι είπε; Ότι η μεταρρύθμιση αυτή εντάσσεται σε μία συνολική ανασυστάση των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων στα πλαίσια των νέων δεδομένων του ΝΑΤΟ. Γι' αυτό και υπάρχει εγκεκριμένο πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τον ευρωπαϊκό στρατό κλπ.

Ο ισχυρισμός, λοιπόν, αυτός του κυρίου Υπουργού επαληθεύει αυτά που είπαμε και καταγγέλλουμε και στη Βουλή και στον ελληνικό λαό. Επιθυμία της Κυβέρνησης και του Υπουργείου –όπως ανέφερε ο κύριος Υπουργός– είναι η κατάλληλη εκπαίδευση και απασχόληση στην κοινωνική ζωή των παιδιών του λαού –να πώς δουλεύει η προπαγάνδα– γιατί δύσκολα μπορούν να προσεγγίσουν την εκπαίδευση και επαγγελματική αποκατάσταση. Αποδεικνύει, αν θέλετε, και αυτός ο ισχυρισμός του κυρίου Υπουργού, τους ισχυρισμούς του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ότι πράγματι τα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων είναι εκείνα, που λόγω του εκπαιδευτικού συστήματος αναγκάζονται να εγκαταλείψουν το γυμνάσιο ή το λύκειο –είναι πάνω από το 20% με τα επίσημα στοιχεία που έχουν ανακοινωθεί– και αν ακόμα τελειώσουν το λύκειο να μην έχουν τα εφόδια να συνεχίσουν. Αυτά τα παιδιά χρειάζονται για φθηνή εργασία, περιστασιακή, χωρίς ειδικευση.

Επομένως ο Υπουργός ομολογεί και η Κυβέρνηση συνολικά, ότι ως μισθοφόρο κάνει το παιδί της λαϊκής οικογένειας, δηλαδή ως προϊόν εύκολης κατανάλωσης για τα σχέδια των ιμπεριαλιστών. Γιατί τα παιδιά των εύπορων οικογενειών και εκπαίδευση έχουν και επαγγελματική αποκατάσταση έχουν. Αυτό σημαίνει ότι τα πράγματα έχουν έναν ταξικό διαχωρισμό ότι δηλαδή τα παιδιά του λαού είναι για εύκολη χρήση και κατανάλωση μέσα από τις διάφορες στρατιωτικές επιχειρήσεις ιδίως εκτός συνόρων, αλλά τα παιδιά των εύπορων οικογενειών θα κάθονται εδώ για να απασχολούνται και στις δουλειές τους.

Θεωρώντας τους επαγγελματίες οπλίτες ως μισθοφόρους και ο κύριος Υπουργός και άλλοι συνάδελφοι δήλωσαν ότι είναι καθαρά επαγγελματική σχέση όπως συμβαίνει σε κάθε άλλο κλάδο. Μάλιστα ορισμένοι συνάδελφοι επειδή δεν ηχεί καλά η λέξη «επαγγελματίας» ζήτησαν να βρεθεί και μια διαφορετική λέξη για να ονομαστούν οι συγκεκριμένοι οπλίτες. Ο κύριος Υπουργός μάλιστα τους εξομοίωσε με τους αξιωματικούς και υπαξιωματικούς των Ενόπλων Δυνάμεων.

Θέλουμε ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας να ξεκαθαρίσουμε το εξής: Οι μόνιμοι αξιωματικοί και υπαξιωματικοί είναι απαραίτητοι για τις Ένοπλες Δυνάμεις που είναι στραμμένες όμως στην υπεράσπιση των συνόρων και της εθνικής ανεξαρτησίας και πρέπει εδώ να το δουν πολύ σοβαρά αυτό το ζήτημα. Δεν

μπορεί να συνδέεται ο επαγγελματίας οπλίτης με το απαραίτητο προσωπικό, τους μόνιμους αξιωματικούς και υπαξιωματικούς.

Είναι τελείως διαφορετική η περίπτωση δημιουργίας Επαγγελματιών Οπλιτών, που εξαιτίας αυτής ακριβώς της σχέσης θα είναι υποχρεωμένοι να υπακούουν τυφλά στις εντολές για δράση και εκτός συνόρων.

Αυτό το φαινόμενο, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι καινούριο. Η στρατολόγηση μισθοφόρων σε όλες τις ιστορικές περιόδους και στιγμές αποτελούσε μια υπόθεση στα πλαίσια της οποίας επιστρατεύονταν πολιτικοί και ιδεολογικοί μηχανισμοί. Κάτι τέτοιο το είχαν ανάγκη τόσο για να εξασφαλίσουν τους εθελοντές μισθοφόρους που χρειάζονταν όσο και για να υπάρχει κοινωνική αποδοχή στην ίδρυση ενός τέτοιου σώματος, το οποίο δεν συσχετίζεται με τις ανάγκες της εθνικής άμυνας, αλλά υπογορεύεται από τα σχέδια των ιμπεριαλιστικών μηχανισμών, από τις ανάγκες της κάθε φοράς νέας τάξης πραγμάτων.

Παλαιότερα γνωρίζουμε –η ιστορία αυτό διδάσκει– ότι τους έδιναν λάφυρα, τους έδιναν χωράφια, καλή ζωή, προκειμένου να παραμείνουν στις χώρες τις οποίες καταλάμβαναν οι μισθοφορικοί στρατοί. Σήμερα, όπως είπε και ο κύριος Υπουργός, δίνεται η δυνατότητα της εκπαίδευσης και της επαγγελματικής αποκατάστασης, δηλαδή ένας μισθός και μια σύνταξη. Αυτή δηλαδή η προπαγάνδα για προσέγγιση μισθοφόρων δεν είναι καινούρια, γι' αυτό ας μην κρύβετε τις πραγματικές σας προθέσεις.

Γι' αυτό, κύριοι συνάδελφοι και κύριε Πρόεδρε, η αποκάλυψη του τι πραγματικά σηματοδοτεί η δημιουργία Σώματος Επαγγελματιών Οπλιτών και η αντίθεση με αυτήν την εξέλιξη, αποτελεί μέρος της γενικότερης πάλης του ελληνικού λαού και της νεολαίας ενάντια στα σχέδια της νέας ιμπεριαλιστικής τάξης των πραγμάτων. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας χωρίς να κρύβεται, ενημέρωσε, ενημερώνει και θα εξακολουθεί να ενημερώνει τον ελληνικό λαό για ό,τι συμβαίνει στην περιοχή, εξαιτίας αυτών ακριβώς των στρατευμάτων που τείνουν να γίνουν πλέον κανονικοί μισθοφορικοί στρατοί.

Θέλω να αναφερθώ βέβαια και σ' ένα άλλο σημείο και θα ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας αναφέρει το δωδεκάμηνο. Θα πρέπει να γίνει αυτή η μείωση σε όλα τα όπλα. Είμαστε υπέρ της ενίσχυσης των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων για την προάσπιση της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας και της ανεξαρτησίας της. Δεν έχουν καμία δουλειά οι Ένοπλες Δυνάμεις εκτός συνόρων, γιατί όποτε βγήκαν εκτός συνόρων για να εξυπηρετήσουν γνωστά συμφέροντα είτε της άρχουσας τάξης είτε ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, συσσώρευσαν δεινά και για τον τόπο μας και για τους τόπους τους οποίους επισκέφθηκαν. Είναι νωπές ακόμα οι μνήμες.

Πιστεύουμε ότι το νομοσχέδιο αυτό δεν κινείται σε μια προοδευτική κατεύθυνση. Κινείται σε μια συντηρητική, αντιλαϊκή κατεύθυνση και γι' αυτό το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας το καταψηφίζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνσυστήματος της Αριστεράς και της Προόδου κ. Φώτης Κουβέλης.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Όταν συζητάμε ένα νομοσχέδιο που αφορά στην πρόσληψη είκοσι πέντε χιλιάδων επαγγελματιών οπλιτών, δημιουργείται, κύριε Υπουργέ, η υποχρέωση της Κυβέρνησης, η δική σας ειδικότερα υποχρέωση, να μας πείτε εν τέλει τι δόγμα επιλέγετε για τη στελέχωση των Ενόπλων Δυνάμεων. Επιλέγετε την κατεύθυνση προς έναν αμιγώς επαγγελματικό στρατό; Εάν επιλέγετε κάτι τέτοιο, είστε υποχρεωμένοι να το πείτε με σαφήνεια και να αποφύγετε αποσπασματικές και επ' ευκαιρία ρυθμίσεις, όπως νομίζω ότι αποτελεί η ρύθμιση που προωθήθηκε με το συζητούμενο νομοσχέδιο.

Είναι ακριβές ότι και ο θεσμός των εθελοντών πενταετούς ή μεγαλύτερης θητείας απέτυχε. Αποτελούσε και εκείνος μια αποσπασματική και επ' ευκαιρία ρύθμιση. Έχουμε την εκτίμηση ότι και αυτή η ρύθμιση, από την ώρα που δεν είναι ενταγμένη σ' ένα συνολικότερο σχεδιασμό, δεν υπηρέτησε ένα συγκεκριμένο και σαφές στρατιωτικό δόγμα και θα αποτύχει.

Εγείρεται όμως, κύριε Υπουργέ, δικαιολογημένα το ερώτημα:

Με αυτούς τους είκοσι πέντε χιλιάδες επαγγελματίες οπλίτες ποιος ανάγκες θέλετε να καλύψετε ειδικά και συγκεκριμένα και όχι γενικά και αόριστα;

Εν τέλει οι Ένοπλες Δυνάμεις μας με ποια λογική είναι σε μικρό ή μεγαλύτερο βαθμό ενταγμένες στις στρατιωτικές επεμβατικές πολιτικές του ΝΑΤΟ;

Όλα αυτά είναι ζητήματα τα οποία πρέπει να τα συναριθμεί και να συναξιολογεί κάποιος όταν συζητά νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, το οποίο θέλει να προσλάβει –επαναλαμβάνω– είκοσι πέντε χιλιάδες επαγγελματίες οπλίτες. Αυτά είναι ζητήματα τα οποία αποτελούν το δικαιολογητικό λόγο, τη δικαιολογητική βάση της άρνησης που προβάλλει ο Συνασπισμός για τη ψήφιση του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου.

Περαιτέρω όμως, κύριε Υπουργέ, η αναγκαιότητα της χρησιμοποίησης μόνιμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων για το χειρισμό των σύγχρονων οπλικών συστημάτων, δεν είναι μια καινούρια υπόθεση. Τέτοιες ανάγκες καλύπτονται από αποφοίτους σχολών υπαξιωματικών και τέτοιες ανάγκες κάλυψε η πλειοψηφία των υπαξιωματικών που εντάχθηκαν στις Ένοπλες Δυνάμεις, χωρίς να έχουν περάσει από σχολή.

Είναι αλήθεια ότι η υπογεννητικότητα δημιουργεί προβλήματα στην πλήρωση των μονάδων. Άρα, η ύπαρξη μόνιμων υπαξιωματικών άλλων από τους αποφοίτους των Στρατιωτικών Σχολών είναι ήδη πραγματικότητα, μια πραγματικότητα η οποία καλύπτει κάποιες ανάγκες των Ενόπλων Δυνάμεων. Το νομοσχέδιο επιδιώκει να λύσει τα προβλήματα τα οποία εμφανίζονται, όχι με μια καινούρια προσέγγιση, όχι μ' έναν ολοκληρωμένο σχεδιασμό αλλά, όπως προείπα, με ένα διοικητικό τρόπο.

Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας θέλει να προσλάβει έναν πολύ μεγάλο αριθμό μόνιμων στελεχών που δεν θα έχουν προοπτική προαγωγής σε αξιωματικούς. Αντίθετα, θα υπόκεινται σε περιοδικές κρίσεις για την παραμονή τους στο στράτευμα. Μάλιστα, αυτές οι κρίσεις θα μπορούν να οδηγήσουν και στην απόλυση από το στράτευμα, όπως προβλέπεται ειδικότερα σε συγκεκριμένο άρθρο, χωρίς αποζημίωση. Το ερώτημα που προβάλλεται είναι γιατί κάνετε αυτήν την επιλογή και γιατί δεν επιλέγετε τη διεύρυνση του αριθμού των μόνιμων υπαξιωματικών, οι οποίοι θα εκπαιδεύονται και συγκεκριμένα θα στελεχώνουν τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Έτσι θα αποφύγετε αυτήν την ερμαφρόδιτη λύση η οποία και ανάγκες δεν θα καλύψει και θα οδηγήσει στην ύπαρξη ενός αριθμού είκοσι πέντε χιλιάδων επαγγελματιών οπλιτών με διοικητική εξάρτηση, με μια διαρκή διαδικασία κηδεμονίας διοικητικού χαρακτήρα. Το λέω αυτό για να αποφύγω άλλες διατυπώσεις οι οποίες ενδεχομένως θα εκρίνοντο βαρύτερες.

Εμείς, λοιπόν, καταψηφίζουμε αυτό το σχέδιο νόμου και σας λέμε ότι πρέπει να προχωρήσετε στην απαλλαγή των εφέδρων από τις πάμπολλες εργασίες τους μη στρατιωτικής φύσεως, που σήμερα κάνουν μέσα στο Στρατό. Είναι εργασίες ξενοδοχειακού χαρακτήρα, εργασίες που δεν έχουν καμία σχέση με την εξασφάλιση της εκπαίδευσης που είναι αναγκαία, προκειμένου να είναι αξιόμαχος ο οποιοσδήποτε έφεδρος. Επίσης, προτείνουμε να αυξήσετε τον αριθμό του πολιτικού προσωπικού του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Το προσωπικό αυτό, μπορεί να είναι επιστημονικό, εξειδικευμένο, που θα μπορεί να εξυπηρετεί τις ανάγκες της σύγχρονης τεχνολογίας που χρειάζονται οι σύγχρονοι στρατοί. Να προσλάβετε, λοιπόν, πολιτικό προσωπικό και να αποφύγετε αυτήν τη ρύθμιση που προωθείτε με το σχέδιο νόμου.

Περαιτέρω, υπάρχει ένα κόστος. Το κόστος των είκοσι πέντε χιλιάδων επαγγελματιών στρατιωτών δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη σε ετήσια βάση, αλλά αθροιστικά στο διάστημα μιας εικοσαετίας όπου καλείται να συγκριθεί με εξοπλιστικά προγράμματα των Ενόπλων Δυνάμεων. Νομίζω ότι το παράδειγμα που θα πω, θα διευκολύνει στην κατανόηση του ισχυρισμού μας. Τα περίφημα εξήντα EUROFIGHTER αν τελικά αγορασθούν, θα στοιχίζουν 1,7 τρισεκατομμύρια, με προσδοκώμενη ζωή τριάντα τουλάχιστον χρόνια μέσα στα οποία θα έχουν ένα κόστος ανταλλακτικών και συντήρησης, χαμηλότερο από το κόστος αγοράς. Οι είκοσι πέντε χιλιάδες επαγγελματίες οπλίτες, όπως αναφέρεται στη σχετική έκθεση, θα στοιχίσουν 135

δισεκατομμύρια το χρόνο από το 2006. Σε μια εικοσαετία, το κόστος αυτό θα φτάσει στα 2,7 τρισεκατομμύρια. Όμως, αν υπολογιστεί και η μισθολογική ωρίμανση, μάλλον θα πλησιάσει τα 4 τρισεκατομμύρια. Αυτό το αναφέρω, όχι για να συγκρίνω αριθμούς, αλλά για να καταδείξω τη βασιμότητα του ισχυρισμού που προανέφερα, ότι δεν μπορείτε να προσλαμβάνετε είκοσι πέντε χιλιάδες επαγγελματίες οπλίτες με αυτό το κόστος και χωρίς έναν ολοκληρωμένο σχεδιασμό για το τι στρατό θέλεις στη βάση ποιας ιδεολογίας και στη βάση ποιου στρατιωτικού δόγματος.

Διότι για παράδειγμα, αποτελεί λογικής ενός συγκεκριμένου δόγματος εάν επιλέγω να αγοράσω αεροπλάνα γιατί αυτά εξυπηρετούν την άμυνά μου και όχι να στελεχώσω τις Ένοπλες Δυνάμεις, με μεγαλύτερο ακόμη κόστος, με επαγγελματίες οπλίτες. Ακριβώς αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον χρησιμοποίησα αυτό το παράδειγμα, για να καταλήξω ότι πρόκειται για μία αποσπασματική, μία ευκαιριακή ρύθμιση.

Κύριε Πρόεδρε, υπάρχουν ζητήματα τα οποία θα αναφερθούν στην κατ' άρθρον συζήτηση, όπως για παράδειγμα η δυνατότητα των συμβουλών κρίσεων να αποστρατεύουν τους επαγγελματίες στρατιώτες στην πενταετία, ενδεχομένως και στη δεκαετία χωρίς αποζημίωση, η διαμορφούμενη ψυχολογία εξάρτησης που θα προκύψει από τον τρόπο με τον οποίον θα υπηρετούν, αλλά και άλλα συναφή θέματα.

Εκείνο, όμως, το οποίο επιλέγω για να ολοκληρώσω την παρέμβασή μου είναι τούτο: Είναι μία ρύθμιση, η οποία δεν βρίσκεται ενταγμένη σε ένα συνολικότερο σχεδιασμό. Ακριβέστερα, σε ένα σχεδιασμό τον οποίον δεν μας λέτε. Δεν μας λέτε τι στρατιωτικό δόγμα επιλέγετε και αυτό είναι ζητήματα για τα οποία έχει ευθύνη η Κυβέρνηση να ενημερώσει τον ελληνικό λαό και προφανέστατα την εθνική Αντιπροσωπεία.

Σε ό,τι αφορά τη μείωση της στρατιωτικής θητείας στους δώδεκα μήνες, είναι αναγκαίο να γίνει. Πρέπει επιτέλους αυτό το ζήτημα να αντιμετωπιστεί, αλλά και αυτό βρίσκεται ενταγμένο σε ένα συνολικότερο σχεδιασμό για τον οποίον έχει υποχρέωση κάποια στιγμή η Κυβέρνηση να μιλήσει με σαφήνεια. Εάν δεν έχει σχεδιασμό, οφείλει να καθίσει να τον βρει.

Με την ευκαιρία, όμως, κύριε Υπουργέ, που συζητούμε νομοσχέδιο της αρμοδιότητάς σας, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα –εμένα θα μου είναι εξαιρετικά χρήσιμη η σχετική δήλωσή σας, θετική ή αρνητική– εάν σκέπτεστε να επεκτείνετε το ν. 2510/97 για εκείνους που γεννήθηκαν μέχρι το έτος 1972. Όπως επίσης, εάν σκέπτεστε να τακτοποιήσετε συνολικότερα τις στρατολογικές εκκρεμότητες των Ελλήνων του εξωτερικού ή και το συναφές ζήτημα, εάν θα αποδεσμεύσετε το διαβατήριο των Ελλήνων του εξωτερικού από τις στρατολογικές τους υποχρεώσεις.

Όλα αυτά τα ζητήματα νομίζω πως πρέπει να βρουν την αντιμετώπισή τους με ένα συγκεκριμένο τρόπο και θέλω να πιστεύω, ότι εάν τώρα το αρνηθείτε, άμεσα τουλάχιστον να προωθήσετε ένα σχέδιο νόμου, έτσι ώστε να τακτοποιηθούν όλες αυτές οι εκκρεμίες υποθέσεις.

Σας προτείνω επίσης, με την ευκαιρία που συζητούμε νομοσχέδιο του Υπουργείου σας, κύριε Υπουργέ, να μειώσετε το μέγιστο όριο της ηλικίας της στράτευσης.

Κύριοι συνάδελφοι, στις διάφορες ευρωπαϊκές χώρες όριο στράτευσης είναι το εικοστό πέμπτο, το εικοστό έκτο, το εικοστό έβδομο και στην Ελλάδα είναι το πενήνταετο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Το ανώτατο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Είπα το μέγιστο όριο προς τα πάνω, κύριε Υπουργέ.

Επομένως είναι και αυτό ένα ζήτημα, δεν μπορεί από τη μία μεριά να θέλετε την ένταξη του στρατεύματος στο ΝΑΤΟ και από την άλλη, στις ευρωπαϊκές χώρες τα όρια να είναι διαφορετικά. Επιλέξετε επιτέλους, αν θέλετε το ΝΑΤΟ, με γεια σας, με χαρά σας, αλλά εναρμονιστείτε με εκείνα που συμβαίνουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εμείς σας καλούμε όλα αυτά τα ζητήματα να τα αντιμετωπίσετε.

Κύριε Πρόεδρε, με αυτές τις επισημάνσεις ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου καταψηφίζει το σχέδιο νόμου

και στην επί των άρθρων συζήτηση θα κάνουμε τις ειδικότερες παρατηρήσεις μας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Τσοχατζόπουλος έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ιδιαίτερα θετικό ότι σήμερα στη Βουλή μας δίνεται η δυνατότητα να συζητήσουμε ευρύτερα το ρόλο, τη στρατηγική, την προοπτική εξέλιξης των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας και να επισημάνουμε, στο νέο περιβάλλον που αντιμετωπίζουμε, την αυξανόμενη σημασία της πολιτικής ασφάλειας και άμυνας της χώρας μας.

Έχουμε το ιδιαίτερο προνόμιο να ζούμε σε μια γεωπολιτική περιφέρεια ιδιαίτερα ρευστή. Απ' ό,τι φαίνεται, η ρευστότητα αυτή θα συνεχιστεί. Επομένως αναδεικνύεται η εξασφάλιση της ειρήνης, σταθερότητας, συνεργασίας και της ασφάλειας στην περιοχή ως βασική προϋπόθεση για να υπάρξει ειρηνική εξέλιξη, οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, σύγκλιση με το επίπεδο ανάπτυξης των ευρωπαϊκών χωρών και γενικότερα ομαλή ένταξη σε μια πορεία ενοποίησης σε ευρωπαϊκό επίπεδο, κάτι το οποίο αναζητείται και επιδιώκεται όχι μόνο από τη χώρα μας, αλλά και από το σύνολο των γειτονικών χωρών που βρίσκονται στην περιοχή για τις οποίες αναδεικνύεται πλέον με ένα σαφή τρόπο και ιστορικά για πρώτη φορά τρόπο σε αυτόν το αιώνα, η επιθυμία να συγκλίνουν, να συμπορευτούν όλοι οι λαοί της περιοχής σε μία προσπάθεια αφομοίωσης οικονομικά, κοινωνικά, πολιτισμικά της Ευρώπης μέσω της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεύτερον, να ενταχθούν και να αφομοιωθούν σε μια λογική συλλογικής ασφάλειας, η οποία μέσω των διεθνών οργανισμών προσφέρει την απαραίτητη ασφάλεια στην περιοχή.

Με βάση τα νέα δεδομένα που αντιμετωπίζουμε εδώ και ενάμιση χρόνο περίπου μετά από εισήγηση στο ΚΥΣΕΑ, ενημέρωση της Διαρκούς Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας, προχωρεί το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας στην υλοποίηση της αμυντικής στρατηγικής αναθεώρησης των Ενόπλων Δυνάμεων.

Βρισκόμαστε σε μια διαδικασία προσαρμογής πλέον συνολικά των Ενόπλων Δυνάμεων στα νέα δεδομένα, τα οποία συνολικά ανέφερα προηγουμένως.

Έχουμε την υποχρέωση να λάβουμε υπόψη μας ότι στο επίπεδο της τεχνολογίας παγκόσμια υπάρχει μια επανάσταση, που οδηγεί αφ' ενός μεν στην ένταξη των νέων τεχνολογιών στην καθημερινή λειτουργία των Ενόπλων Δυνάμεων και άρα σε σημαντικότερες αλλαγές της μέχρι σήμερα πρακτικής καθώς και των δυνατοτήτων.

Δεύτερον, είμαστε υποχρεωμένοι να λάβουμε υπόψη μας ότι η ένταξη συνολικά των κοινωνιών στην οικονομία της γνώσης αλλά και στην κοινωνία της γνώσης επιβάλλει και στις Ένοπλες Δυνάμεις να αξιοποιήσουν αυτήν τη νέα δυνατότητα που συμβάλλει καθοριστικά όχι μόνο στην οικονομία και τη μεγιστοποίηση των κερδών μέσα από την ταχύτατη διακίνηση των κεφαλαίων με τα χρηματιστήρια παγκοσμίως, αλλά και στην ταχύτατη διάδοση της επανάστασης της τεχνολογίας στη χρήση των αμυντικών συστημάτων, που βέβαια θα εξελιχθεί σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και δεν θα κάνει σταθμό στα σύνορα της Ελλάδος. Πρέπει να απασχολήσει κι εμάς. Γι' αυτό και πρέπει να έχουμε την ικανότητα συμμετοχής στην ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και άμυνας, μια νέα πολιτική που αναδεικνύεται πλέον ως κορυφαία παράλληλα με την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, διότι σηματοδοτεί τους δύο βασικούς πυλώνες πάνω στους οποίους θα στηριχθεί η εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα επόμενα χρόνια. Οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη με ένα νέο οικονομικό μοντέλο για την Ευρώπη, από την άλλη μεριά ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και άμυνας με σκοπό να διασφαλίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση ακριβώς την ικανότητα αυτοτελούς υποστήριξης των δικών της συμφερόντων στο πλαίσιο της ευρωατλαντικής ασφάλειας η οποία υπάρχει, είναι δεδομένη, στην οποία περιλαμβάνονται όλες οι ευρωπαϊκές χώρες, όλη η Δυτική Ευρώπη. Περιλαμβάνονται ήδη οι πρώτες χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, με την Τσεχία, Ουγγαρία, Πολωνία και διεκδικούν πλέον την ένταξη μια σειράς από δέκα χώρες της Ανατολικής Ευρώπης σε αυτόν τον Οργανισμό Ευρωατλαντικής

Ασφάλειας, στον οποίο έχει μετεξελιχθεί πλέον το σύστημα συλλογικής ασφάλειας παγκόσμια.

Και βέβαια η Ελλάδα έχει την υποχρέωση να υπερασπιστεί τα κυριαρχικά δικαιώματά της χώρας, να εγγυηθεί την ειρήνη και την ασφάλεια για κάθε Έλληνα πολίτη, να παρέχει στον Έλληνα πολίτη την απαραίτητη σιγουριά που χρειάζεται, για να μπορέσει πράγματι να αξιοποιήσει τις νέες ευκαιρίες που προσφέρουν η αλλαγή του αιώνα και οι εξελίξεις που προηγήθηκαν.

Είναι ανάγκη, λοιπόν, να προχωρήσουμε σε αυτήν την στρατηγική αμυντική αναθεώρηση που θα διασφαλίσει νέου είδους χαρακτηριστικά στις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας, νέες ικανότητες και προπαντός νέα προοπτική όσον αφορά την επαγγελματική ένταξη πολιτών και υπηρεσιών στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων.

Κυρίες και κύριοι, μας δόθηκε η δυνατότητα να συζητήσουμε διεξοδικά στο πλαίσιο της επιτροπής για το πού στοχεύουμε με την αμυντική στρατηγική αναθεώρηση. Πρώτον, χρειαζόμαστε στρατό μικρότερο αριθμητικά, υψηλότερης αποτελεσματικότητας και ισχυρότερης αποτρεπτικής ισχύος σε τεχνολογικό επίπεδο. Δεύτερον, χρειαζόμαστε σύγχρονη υψηλού επιπέδου μόρφωση, χρήση της υψηλής τεχνολογίας στη λειτουργία των Ενόπλων Δυνάμεων. Και τρίτον, αποτελεσματικότητα στο μέγιστο δυνατό βαθμό.

Έτσι οι Ένοπλες Δυνάμεις με την απαραίτητη ευελιξία που πρέπει να αποκτήσουν θα μπορούν να κινούνται χρησιμοποιώντας όχι πλέον τις μεγάλες μονάδες, αλλά τις ταξιαρχίες και κατώτερες στρατιωτικές δομές των Ενόπλων Δυνάμεων και να εγγυηθούν σε οποιοδήποτε σημείο της χώρας μας την επάρκεια, την άμυνα, αλλά προπαντός την υψηλότερου επιπέδου αποτροπή. Διότι η αποτρεπτική ικανότητα των Ενόπλων Δυνάμεων και μόνο είναι εκείνη που μπορεί να εγγυηθεί την ασφάλεια, την ειρήνη, τη σταθερότητα και τη συνεργασία στην περιοχή. Και αυτό ισχύει για κάθε ενδεχόμενο στο μέλλον.

Προχωρούμε στη συγκρότηση στρατού δύο επιπέδων. Ο επαγγελματικός στρατός, που έχει τους αξιωματικούς και τους υπαξιωματικούς, όπως μέχρι σήμερα και διευρύνεται για πρώτη φορά με το μόνιμο επαγγελματία οπλίτη, που έρχεται να συμπληρώσει τη δομή του επαγγελματικού τμήματος των Ενόπλων Δυνάμεων, έχοντας σαφή ρόλο και σαφή χαρακτηριστικά και δυνατότητες, που απαιτούνται για να καλύψουμε ακριβώς τη βάση των νέων εξελίξεων, που σας είπα προηγουμένως, σε ένα σημαντικό τμήμα των Ενόπλων Δυνάμεων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ANNA ΨΑΡΟΥΔΑ-ΜΠΕΝΑΚΗ**)

Το δεύτερο επίπεδο είναι ο στρατός θητείας, οπλίτες θητείας. Αυτοί παραμένουν το βασικό τμήμα των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας μας. Μας δόθηκε η δυνατότητα να συζητήσουμε διεξοδικά και στη Διαρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή, αλλά και κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στη Διαρκή Επιτροπή. Έχουμε, λοιπόν, πολύ καθαρή στρατηγική για τον ανθρώπινο παράγοντα στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας.

Η υποχρεωτική θητεία για όλους παραμένει ως βασική αρχή στη λειτουργία των Ενόπλων Δυνάμεων, παρ' όλο που σχεδόν το σύνολο των ευρωπαϊκών χωρών έχει περάσει στον πλήρη επαγγελματικό στρατό. Χθες μάλιστα ο Υπουργός Άμυνας της Γαλλίας ανακοίνωσε ότι σταματάει και η τελευταία θητεία και απολύονται οι τελευταίοι οπλίτες θητείας που υπηρετούν, διότι μετά από προεργασία έξι ετών είναι σε θέση να προχωρήσουν πλήρως, αποκλειστικά και ολοκληρωμένα στη λειτουργία του επαγγελματικού στρατού.

Υπάρχουν, όμως, μία σειρά χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως η Ελλάδα, η Γερμανία, η Φινλανδία, οι οποίες, όπως ορθώς επεσήμανε ο κύριος συνάδελφος, για λόγους γεωπολιτικής ιδιαιτερότητας πρέπει να έχουν στρατό θητείας. Και η Ελλάδα έχει γεωπολιτικές ιδιαιτερότητες, οι οποίες αναφέρθηκαν στην αρχή, και δεν είναι τυχαίο ότι υπάρχουν οι απειλές, είτε από Ανατολάς είτε από τα Βαλκάνια.

Προπαντός, νομίζω, στην ελληνική κοινωνία έχουμε συμφωνήσει –και είναι κρίσιμο στοιχείο και πρέπει να το τονίσουμε– ότι οι όροι της δημοκρατίας δεν μπορούν να σταματούν έξω από το στράτευμα και οι όροι της δημοκρατίας και των ίσων δικαιωμά-

των και υποχρεώσεων για όλους τους Έλληνες πολίτες πρέπει να περιλαμβάνουν και τις Ένοπλες Δυνάμεις, έτσι ώστε να διατηρηθεί η βασική αρχή υποχρέωσης του Έλληνα πολίτη να συμβάλει στην εξασφάλιση της στρατιωτικής ικανότητας, επάρκειας και αποτρεπτικής δύναμης της χώρας μας, ως μία βασική υποχρέωση της δημοκρατίας στα πλαίσια λειτουργίας του Συντάγματος.

Έχοντας αυτήν τη σαφή κατεύθυνση στη στρατηγική μας -να ολοκληρώσουμε με τη στρατηγική αμυντική θέση τα δύο επίπεδα και το επίπεδο στο επαγγελματικό και στο επίπεδο των οπλιτών θητείας- εξασφαλίζουμε παράλληλα τη διακλαδικότητα στις Ένοπλες Δυνάμεις, μία νέα φάση ποιοτικής εξέλιξης ποιοτική, που αναδεικνύει στη σύγχρονη εποχή την ανάγκη διαλειτουργικότητας για πρώτη φορά κάτω από τον Αρχηγό ΓΕΕΘΑ σε καιρό ειρήνης, σε κανονική λειτουργία, έτσι ώστε να συλλειτουργεί και να έχει συνευθύνη ο Αρχηγός ΓΕΕΘΑ, όχι μόνο για το συντονισμό, αλλά και για την άμεση ευθύνη επιχειρησιακής λειτουργίας ενός τμήματος άμεσης αντίδρασης των Ενόπλων Δυνάμεων. Διαμορφώνοντας τρία διακλαδικά στρατηγεία με τα οποία ασκεί αυτόν τον έλεγχο, διαμορφώνουμε πράγματι έναν νέο είδους στρατό, το σύγχρονο στρατό του 21ου αιώνα, που βέβαια απαιτεί συγχρόνως υψηλό επίπεδο μόρφωσης και γι' αυτό η πανεπιστημιακή εκπαίδευση στις σχολές των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας μας και η τεχνολογικού επιπέδου μόρφωση στις σχολές Υπαξιωματικών, όπως επίσης η εκπαίδευση σε ειδικούς οργανισμούς για τους οπλίτες θητείας, συμπληρώνει ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο συνεχούς εκπαίδευσης, επιμόρφωσης και κατάρτισης για τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, ώστε να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν αυτές τις νέες ανάγκες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα συμφωνήσετε μαζί μου ότι στη σύγχρονη εποχή η αύξηση της μαχητικής ικανότητας των Ενόπλων Δυνάμεων περνάει μέσα από την αριθμητική μείωση, όπως είπα, του ανθρώπινου δυναμικού, αλλά και τη μεγαλύτερη δυνατή εξειδίκευση σε σύγχρονες τεχνολογικές εξελίξεις, τους νέους εξοπλισμούς οι οποίοι βέβαια είναι υψηλότερης τεχνολογίας.

Όταν συζητούμε εδώ για τις Ένοπλες Δυνάμεις, κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι η ψηφιακή εποχή έχει εισχωρήσει πραγματικά στις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας. Η πληροφορική και τα ηλεκτρονικά είναι πλέον βασικό στοιχείο καθημερινής λειτουργίας. Ο συντονισμός σε οποιοδήποτε επίπεδο της χώρας του χώρου ευθύνης των Ενόπλων Δυνάμεων, είναι σήμερα άμεσα ικανός και δι' ηλεκτρονικής πληροφορικής επικοινωνίας, αλλά και σε real time με οπτική εικόνα, ώστε να μπορούν πράγματι τα επίπεδα απόφασης να έχουν και οπτική εικόνα και πληροφόρηση για τα δεδομένα που υπάρχουν. Κι αυτό, όπως καταλαβαίνετε, απαιτεί υψηλού επιπέδου κέντρα συντονισμού, αλλά και στελέχη τα οποία πρέπει να είναι συντονισμένα όχι μόνο σε επίπεδο άμεσης αντιμετώπισης, αλλά και σε επίπεδο ανάλυσης χειρισμού κρίσεων. Γιατί σε τελική ανάλυση η λειτουργία και η κίνηση των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας δεν μπορεί να στηριχθεί απλά σε εκ των προτέρων αποφασισμένες με συγκεκριμένα κριτήρια κινήσεις, αλλά πρέπει να έχει την ευελιξία και την ικανότητα ανά πάσα στιγμή να αναλύει το δεδομένο με όλες τις προοπτικές, άρα να έχει το σύνολο των απαραίτητων πληροφοριών επί τόπου αυτός που αποφασίζει, για να μπορέσει να αποφασίζει σωστά. Και αυτό είναι η μεγάλη προσφορά της τεχνολογικής εξέλιξης, ότι σήμερα εξασφαλίζεται αυτού του είδους η λειτουργία.

Αυτό είναι ένα πολύ μεγάλο βήμα για τις Ένοπλες Δυνάμεις στη νέα εποχή. Άρα, λοιπόν, ο εκσυγχρονισμός της αμυντικής δομής της χώρας είναι ένα κρίσιμο θέμα. Χαίρομαι διότι με αυτά που σας είπα προηγουμένως, γίνεται σαφής η ευρύτερη στρατηγική μέσα στην οποία εντάσσεται πια και το συγκεκριμένο θέμα του οπλίτη θητείας.

Ο ανθρώπινος παράγοντας, το επαναλαμβάνω, κύριοι συνάδελφοι, είναι η πρώτη προτεραιότητα στη λειτουργία των Ενόπλων Δυνάμεων. Είναι το κρίσιμο θέμα μας. Με την εισαγωγή του θεσμού του μόνιμου επαγγελματία οπλίτη, αντιμετωπίζουμε συγχρόνως τις συνέπειες του δημογραφικού προβλήματος.

Μου δόθηκε η δυνατότητα να σας δώσω καταλόγους στην Επιτροπή. Έχουμε συνεχή μείωση μέχρι το 2025 του αριθμού των νέων που παρουσιάζονται για να κάνουν τη θητεία τους κάθε χρόνο.

Κύριοι συνάδελφοι, προβλέπουμε πάνω από δέκα χιλιάδες το χρόνο μείωση των νέων ανθρώπων, που θα έρθουν τις επόμενες δύο δεκαετίες. Ανά δεκαετία θα είναι δέκα χιλιάδες λιγότεροι. Όταν το βλέπει κανείς, είναι εντυπωσιακό πώς πέφτει η σκάλα προς τα κάτω. Άρα, σημαίνει ότι εδώ έχουμε ένα έντονο δημογραφικό πρόβλημα.

Βεβαίως θα μπορούσε κανείς να το αντιμετωπίσει εύκολα, εάν λέγαμε ότι καταργούμε τις οποιοσδήποτε δυνατότητες αναβολής κατάταξης, κάτι όμως το οποίο θα ήταν αδιανόητο, δηλαδή να προχωρήσει η χώρα και να αρνηθεί το δικαίωμα στον Έλληνα πολίτη, εκπληρώνοντας τη στρατιωτική του υποχρέωση να μην υποστεί ζημία στη δυνατότητα μόρφωσης και εκπαίδευσής του, διότι περίπου, όπως ξέρετε, το 40% των νέων που παρουσιάζονται για στράτευση παίρνει αναβολή για λόγους σπουδών, για λόγους υγείας ή και για άλλους λόγους νόμιμους.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο πιστεύω στη δημιουργία του θεσμού του μόνιμου επαγγελματία οπλίτη, που σχεδιάστηκε βάση του μακροχρόνιου σχεδιασμού των Ενόπλων Δυνάμεων, διότι δεν ξύπνησαν ξαφνικά ένα πρωί οι Ένοπλες Δυνάμεις και είπαν «χρειάζομαι δεκαπέντε χιλιάδες μόνιμους επαγγελματίες οπλίτες». Υπάρχει ένας μακροχρόνιος σχεδιασμός, γιατί όπως ξέρετε, ο στρατός σχεδιάζει μακροχρόνια.

Η Πολιτική Εθνικής Άμυνας (ΠΕΑ), την οποία έχουμε εγκρίνει το '98, βάση και του συγκεκριμένου στρατιωτικού δόγματός το οποίο έχει περάσει και από το ΚΥΣΕΑ, προσδιόρισε και οριοθέτησε τη δομή δυνάμεων αρχικά μέχρι το 2010 και τώρα πρόσφατα, διότι προχωράμε σε μία αναθεώρηση της Πολιτικής της Εθνικής Άμυνας για τον 21ο αιώνα. Νομίζω άλλωστε ότι είναι λογικό μετά από δεκατρία χρόνια, η αναθεώρηση αυτή να περάσει μέσα σ' αυτό το χρόνο από τα προβλεπόμενα από το νόμο όργανα, ώστε να γίνει η σύγχρονη αναθεωρημένη Πολιτική Εθνικής Άμυνας, με βάση αυτά που σας είπα προηγουμένως ως στόχους και λαμβάνοντας υπόψη το σύγχρονο δόγμα πλέον υπεράσπισης της χώρας που θα εγγυηθεί όμως μία δομή μέχρι το 2025.

Δηλαδή προβλέπουμε και οριοθετούμε τη νέα δομή μέχρι το 2025, έτσι ώστε η απόφαση για την πρόσληψη των δεκαπέντε χιλιάδων σε τρία χρόνια μόνιμων οπλιτών θητείας να έρχεται να καλύψει αυτήν την ανάγκη για τα επόμενα είκοσι πέντε χρόνια. Και γι' αυτό προβλέπουμε ως maximum, όπως θα έχετε δει, τις είκοσι πέντε χιλιάδες. Άρα, δηλαδή, γι' αυτά τα είκοσι πέντε χρόνια το maximum πρόσληψης επαγγελματιών οπλιτών θα είναι είκοσι πέντε χιλιάδες. Για τα επόμενα τρία χρόνια θα είναι από πέντε χιλιάδες, γιατί υπάρχει μια μετακίνηση λόγω υλοποίησης του προγράμματος.

Θα μπουν αυτοί οι δεκαπέντε χιλιάδες και θα διατηρηθεί ως maximum ο αριθμός αυτός ως επαγγελματιών για είκοσι πέντε χρόνια μέχρι είκοσι πέντε χιλιάδες. Τόσο θα μπορεί να αυξηθεί και όχι παραπάνω. Διότι όπως είπα, είναι ένα τμήμα που έρχεται να συμπληρώσει το ήμισυ του επαγγελματικού επιπέδου των Ενόπλων Δυνάμεων και δεν θα έχει κανένα λόγο ή σκοπό να υποκαταστήσει την προσφορά και την υπηρεσία που έχουμε από τους οπλίτες θητείας.

Ξεκαθαρίζοντας, λοιπόν, και αυτό το θέμα, ώστε να μην υπάρχει καμία παρεξήγηση, θα ήθελα να πω ότι ο θεσμός των ΕΠΥ ήταν ένας πετυχημένος θεσμός που λειτούργησε στη δεκαετία του '80 δύο φορές -είχαμε το ίδιο πρόβλημα στη δεκαετία του '80, αν θυμάμαι καλά το '86 ή το '89 με τον κ. Χαραλαμπίδου- και εν συνεχεία οι μακράς θητείας έδωσαν το αναγκαίο στήριγμα εκείνη την εποχή στη λειτουργία των Ενόπλων Δυνάμεων.

Σήμερα όμως, με βάση όσα σας είπα προηγουμένως, με βάση αυτές τις νέες ανάγκες, την ανάγκη ειδικής εκπαίδευσης, την ανάγκη ένταξης ανθρώπων σε μόνιμη βάση στα σύγχρονα στρατιωτικά μέσα, πολεμικά μέσα, μηχανές, λειτουργίες υψηλής τεχνολογίας, οι άνθρωποι πρέπει τουλάχιστον να υπηρετούν -για να έχει μια οικονομικότητα η επένδυση εκ της φύσης

της- επτά, οκτώ, δέκα χρόνια, γιατί τότε μόνο πραγματικά αξιοποιείς το ανθρώπινο δυναμικό. Σήμερα τα σύγχρονα τανκς, παραδείγματος χάρι, αν δεν έχεις τον οδηγό να τον κρατήσεις για τέσσερα, πέντε, έξι χρόνια σ' αυτήν τη θέση, για να αξιοποιήσει πλήρως την εξειδικευμένη γνώση, επάρκεια και ικανότητα, πολύ απλά θα έχεις υψηλότερο κόστος και μειωμένη απόδοση.

Αν ο οπλίτης θητείας μείνει τέσσερις, πέντε, έξι μήνες τελικά σε ένα όπλο -εννέα μήνες υπηρετεί τώρα στα σύνορα, τα άλλα είναι η εκπαίδευση, η μετακίνηση- η απόδοσή του θα είναι πολύ χαμηλή, θα έχει μεγάλο κόστος και καταλαβαίνετε ότι αυτό δεν μπορούμε να το αντέξουμε.

Άρα γι' αυτό ακριβώς προχωρούμε σ' αυτήν τη νέα γενιά επαγγελματία μόνιμου οπλίτη. Οι ΕΠΥ θεωρούνται ως ο πρόδρομος του θεσμού. Χρησιμοποιήθηκαν, αποκτήθηκαν εμπειρίες και τώρα πάμε στη δεύτερη φάση, την νεότερη, που είναι η δημιουργία αυτού του μόνιμου επαγγελματία οπλίτη, ο οποίος θα παίξει αυτόν τον ρόλο. Μέσα από τον οργανισμό εκπαίδευσης στον οποίο αναφέρθηκαν και για να μπορέσει να ανταπεξέλθει στα νέα δεδομένα θα χρειάζεται τεχνολογική επάρκεια, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και βέβαια θα συμβάλει και στην αντιμετώπιση του κόστους λειτουργίας.

Και εδώ έρχομαι σε μια άλλη διάσταση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οποία για εμάς, στο πλαίσιο της στρατηγικής αμυντικής αναθεώρησης, έχει ένα βασικό στόχο. Στοχεύουμε -είναι ο μόνος τρόπος- με αυτήν τη στρατηγική αναθεώρηση που προωθούμε να εξασφαλίσουμε σταθερή αναλογία του κόστους λειτουργίας των Ενόπλων Δυνάμεων συνολικά στον προϋπολογισμό της χώρας. Θέλουμε, δηλαδή, οι στρατιωτικές δαπάνες στο σύνολό τους για τα επόμενα δεκαπέντε χρόνια, όπως έχουμε προγραμματίσει τη νέα δομή δυνάμεων, όσον αφορά το επιχειρησιακό επίπεδο λειτουργίας στο οποίο περιλαμβάνεται μέσα, όπως ξέρετε, ο τακτικός προϋπολογισμός, να μην ξεπεράσουν το 2% του ΑΕΠ και το μάξιμουμ των ετήσιων λόγω επενδύσεων σε εξοπλιστικά προγράμματα επιβαρύνσεων επίσης κάτω του 2%. Δηλαδή επενδύσεις για εξοπλιστικά προγράμματα, υποδομές και νέες τεχνολογίες όχι παραπάνω του 2% του ΑΕΠ και λειτουργικό κόστος επίσης μέχρι το 2% του ΑΕΠ, έτσι ώστε αυτή η αναλογία να μας δώσει αυτός ο μάξιμουμ όρια. Υπολογίζουμε στο 3,4 % με 3,6% για τα επόμενα δέκα χρόνια σταθερό κόστος λειτουργίας των Ενόπλων Δυνάμεων.

Είναι ένα φιλόδοξο στόχος. Έχει πράγματι σκοπό μέσα από την αραίωση, μέσα από την τεχνολογική αναβάθμιση, μέσα από την αξιοποίηση νέων τεχνολογιών, μέσα από την αξιοποίηση νέας γνώσης, να βελτιώσουμε την απόδοση κρατώντας υπό έλεγχο το οικονομικό κόστος λειτουργίας των Ενόπλων Δυνάμεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το οικονομικό κόστος, δηλαδή ο οικονομικός όρος για τις Ένοπλες Δυνάμεις είναι εξίσου σημαντικός όσο σημαντική είναι η προμήθεια των όποιων εξοπλιστικών προγραμμάτων και όσο σημαντική είναι η συμμετοχή τους σε οποιαδήποτε δράση. Διότι η οικονομική δραστηριότητα, όπως καταλαβαίνετε, είναι εκείνη που θα κρίνει σε τελική ανάλυση την ικανότητα μιας χώρας να αντέξει, να υπερασπιστεί με τους βέλτιστους όρους την ασφάλεια, την άμυνα και την αποτροπή μιας χώρας. Οι ανταγωνισμοί στην περιοχή μας είναι δεδομένοι. Όπως είπαμε είναι μια περιοχή που έχει τα γνωστά χαρακτηριστικά. Δεν επιτρέπεται όμως στην Ελλάδα να στηρίξει την αποτρεπτική και την αμυντική της ικανότητα από την αντοχή της σε συνεχή ανταγωνισμό εξοπλισμών. Και ευτυχώς ο γεωπολιτικός χώρος, οι συνθήκες εξασφάλισης της ασφάλειας άμυνας και της υψηλής αποτρεπτικής δύναμης της χώρας έχει γεωπολιτικά πεπερασμένα όρια. Είναι η περιοχή του Αιγαίου, είναι η περιοχή της Κύπρου.

Επομένως, στο βαθμό που θα αποκτήσουμε την ικανότητα να εγγυηθούμε την ασφάλεια και την άμυνα γι' αυτήν τη γεωπολιτική περιφέρεια, οριοθετούμε το επίπεδο στο οποίο πρέπει να κινηθούμε, έτσι ώστε να μην έχουμε ανάγκη να προχωρήσουμε σε υψηλότερο επιπέδου ανταγωνισμό εξοπλισμών στο οποίο θα ήθελαν πολλοί να μας οδηγήσουν. Με δεδομένο μάλιστα ότι

η γείτονα Τουρκία, όπως ξέρετε, επενδύει περίπου πενήντα δισεκατομμύρια δολάρια για τα πρώτα είκοσιπέντε χρόνια του επόμενου αιώνα, παρά τις όποιες ανακοινώσεις περικοπών οι οποίες υπάρχουν και οδηγούν σε μεταθέσεις και επιμηκύνσεις ορισμένων προγραμμάτων, εν τούτοις αυτά δεν αλλοιώνουν και δεν αλλάζουν το γεγονός ότι σταθερά η Τουρκία έχει ως στρατηγική της να αξιοποιήσει το πλεονέκτημα του ισχυρότερου στρατού σε παγκόσμιο επίπεδο, όσον αφορά τον όγκο, τη στρατιωτική δύναμη και γενικότερα τη στρατιωτική λειτουργία ως στοιχείου της εξωτερικής της πολιτικής.

Έχουμε, επομένως, υποχρέωση και σε αυτό το θέμα να απαντήσουμε με αυτόν τον τρόπο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Νομίζω ότι με όσα σας είπα, μπορώ επαρκώς να υποστηρίξω γιατί το ελληνικό Κοινοβούλιο πρέπει να στηρίξει και αυτό το επαγγελματικό τμήμα των Ενόπλων Δυνάμεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν μιλάμε για τις Ένοπλες Δυνάμεις πιστεύω ότι κάπου ξεπερνάμε τα κομματικά μας όρια. Θέλουμε πράγματι διάλογο και συμφωνία, να συνθέσουμε απόψεις, διότι οι Ένοπλες Δυνάμεις έχουν ανάγκη από την υποστήριξη όλων μας και δεν είναι θέμα ενός κόμματος. Εξάλλου, κύριοι συνάδελφοι, όποτε στο πλαίσιο της επιτροπής πηγαίνουμε μαζί και επισκεπτόμαστε τις μονάδες είτε στο εσωτερικό είτε στο εξωτερικό, μαζί αντλούμε τις εμπειρίες, διαπιστώνουμε πώς λειτουργούν και βρισκόμαστε όλοι δίπλα στις λειτουργίες και τις ανάγκες των Ενόπλων Δυνάμεων. Θεωρώ ότι έχουμε την υποχρέωση εμείς που εκπροσωπούμε τον ελληνικό λαό στο Κοινοβούλιο να βρούμε τρόπους να συνθέσουμε τις απόψεις μας και να προσεγγίσουμε βέλτιστες λύσεις γι' αυτήν την απαίτηση ενίσχυσης των Ενόπλων Δυνάμεων και εξασφάλισης των χαρακτηριστικών, που σας είπα προηγουμένως.

Ο κ. Αποστολάκης στην ομιλία του εν συνεχεία θα πει απόψεις και αποδοχές προτάσεων που κατατέθηκαν από συνάδελφους, ώστε να μπορέσουμε πράγματι να τις εντάξουμε στη συνολική διαμόρφωση αυτού του νόμου, να δημιουργήσουμε ένα νέο θετικό εργαλείο για τις Ένοπλες Δυνάμεις και θα μας δοθεί η δυνατότητα τόσο στην επί της αρχής συζήτηση, όσο και κατά την κατ' άρθρον συζήτηση να εξειδικεύσουμε αυτές τις συμφωνίες, ώστε πράγματι να κάνουμε το καλύτερο δυνατό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία, όπως εξήγησε ο εισηγητής μας ο κ. Φλωρίνης, ψηφίζει το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου. Αλλά οφείλω να πω ότι η ψήφος αυτή δίδεται πολλές επιφυλάξεις. Και, πολύ περισσότερο, εξαρτάται από την πορεία που θα ακολουθήσει η Κυβέρνηση κατά τη διάρκεια της εφαρμογής αυτού του σχεδίου νόμου.

Θα παρακολουθήσουμε την εφαρμογή του. Και εάν η εφαρμογή κινείται εκτός των πλαισίων εκείνων, τα οποία καθορίζονται από τις ιδιόμορφες αμυντικές ανάγκες της χώρας, δεν θα διαστάσουμε να καταγγείλουμε και τον τρόπο με τον οποίο ψηφίζεται και τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζεται. Το διευκρινίζω, λοιπόν, αυτό για να ξεκαθαρίσω μια και καλή ότι η ψήφος μας είναι υπό αίρεση.

Και εξηγούμαι. Η ψήφος δίνεται γιατί; Από τη στιγμή κατά την οποία η Κυβέρνηση διαπιστώνει ότι το έμφυχο δυναμικό των Ενόπλων Δυνάμεων, με βάση τις σύγχρονες ανάγκες της χώρας δεν επαρκεί, από τη στιγμή που χρειάζεται περισσότερο έμφυχο δυναμικό και πρέπει να προσληφθεί, συναινούμε στην πρόσληψή του. Πλην όμως, και από το ίδιο το σχέδιο νόμου και απ' όσα είπε ο μόλις κατελθών από το Βήμα Υπουργός Εθνικής Άμυνας, φοβούμαι πολύ ότι η σωστή εφαρμογή αυτού του νόμου δεν είναι διασφαλισμένη.

Γι' αυτό μίλησα για ψήφιση του σχεδίου νόμου υπό αίρεση. Γι' αυτό μίλησα για ψήφιση της οποίας την τελική πορεία θα την εξαρτήσουμε από τον τρόπο εφαρμογής του νόμου, τον οποίο θα παρακολουθήσουμε με όλα τα μέσα κοινοβουλευτικού ελέγ-

χου, τα οποία διαθέτουμε.

Το νομοσχέδιο είναι ελλιπές. Μπορεί να καθορίζει το θεσμό του επαγγελματία οπλίτη, τα σπουδαιότερα όμως στοιχεία τα οποία αφορούν τον τρόπο που θα εφαρμοστεί μας είναι άγνωστα. Παραπέμπονται σε κανονιστικές αποφάσεις. Είτε σε διατάγματα είτε σε αποφάσεις των επικεφαλής της εθνικής μας άμυνας.

Έτσι, παραδείγματος χάρι, όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με τη διαδικασία πρόσληψης, όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με τα προσόντα –τα ειδικότερα προσόντα- και όλα τα ζητήματα τα οποία σχετίζονται ιδίως με το θέμα της εκπαίδευσης, παραπέμπονται σε κανονιστικές αποφάσεις. Μα εκεί είναι η ουσία. Το ζήτημα δεν είναι να καθιερωθεί ένας θεσμός, είναι πως θα εφαρμοστεί ως θεσμός. Και επειδή η ως τώρα εμπειρία είναι πικρή, γι' αυτό το λόγο διατηρούμε σοβαρότατες επιφυλάξεις.

Λέω ότι η εμπειρία υπήρξε πικρή, διότι, ενώ ξεκίνησε σωστά αρχικά ο θεσμός των οπλιτών πενταετούς θητείας, στη συνέχεια, με τη δημιουργία του θεσμού των μόνιμων, περίπου, οπλιτών, ο θεσμός αυτός εκφυλίστηκε. Γι' αυτό έρχεται το νομοσχέδιο τώρα να τον αντικαταστήσει. Αν ο θεσμός είχε πετύχει, δεν υπήρχε ανάγκη να θεσμοθετήσουμε κάτι καινούριο. Πρέπει να ξέρουμε, όμως, ένα πράγμα. Η αποτελεσματικότητα του επαγγελματία οπλίτη εξαρτάται από τη δυνατότητά του να προσφέρει στις Ένοπλες Δυνάμεις σύμφωνα με τις ιδιομορφίες ανάγκες και των ίδιων των Ενόπλων Δυνάμεων, αλλά και των αμυντικών αναγκών της χώρας. Ας μην ξεχνάμε ότι το έμφυχο δυναμικό στις ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις πρέπει να ανταποκρίνεται σε δύο βασικά κριτήρια.

Πρώτα, πρώτα πρέπει να ανταποκρίνεται ο κάθε ένας, ο οποίος υπηρετεί στις Ένοπλες Δυνάμεις, στην ιδιομορφία των Ενόπλων Δυνάμεων γενικώς, που είναι μία δημόσια υπηρεσία η οποία έχει μία συγκεκριμένη αποστολή. Πολύ περισσότερο, όμως, δεν πρέπει να λησμονούμε, κύριε Υπουργέ, την ιδιομορφία των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, την ιδιομορφία της ελληνικής Εθνικής Άμυνας.

Άκουσα κατάπληκτος τον κύριο Υπουργό να επιχειρεί να κάνει σύγκριση με άλλες χώρες, ιδίως της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κύριοι συνάδελφοι, λησμονούμε την ιδιομορφία της χώρας μας; Θεωρούμε ότι η Ελλάδα αντιμετωπίζει τους ίδιους κινδύνους με εκείνους τους οποίους αντιμετωπίζουν –αν αντιμετωπίζουν- άλλες χώρες ιδίως στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ξεχνάμε σε τι κατάσταση βρίσκεται σήμερα η Ελλάδα; Λησμονούμε το γεγονός ότι η Ελλάδα σήμερα και οι Ένοπλες Δυνάμεις της οφείλουν να υπηρετήσουν την εθνική μας άμυνα και πολύ περισσότερο την εθνική μας ανεξαρτησία, εξ αιτίας του ότι είμαστε η μόνη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης της οποίας απειλείται η εθνική κυριαρχία και η εδαφική ακεραιότητα; Ότι είμαστε η χώρα εκείνη που και εξ αιτίας της κατάστασης στη Βαλκανική, πολύ περισσότερο όμως, εξ αιτίας των απειλών εξ ανατολών, δηλαδή από πλευράς Τουρκίας, δεν μπορεί να σκεφτόμαστε με όρους που σκέφτονται χώρες που δεν αντιμετωπίζουν αντίστοιχους κινδύνους;

Το μεγαλύτερο σφάλμα, κύριε Υπουργέ, θα είναι να αντιμετωπίσετε αυτόν τον θεσμό, όχι ως έναν θεσμό ο οποίος αποσκοπεί να ενισχύσει το έμφυχο δυναμικό των Ενόπλων Δυνάμεων, σύμφωνα με την αποστολή τους, αλλά να αντιμετωπίσετε το θεσμό αυτό σαν έναν τρόπο επίλυσης του προβλήματος της ανεργίας στη χώρα. Πολύ φοβούμαι ότι, όπως είναι καταστρωμένο το νομοσχέδιο, οι σκέψεις σας είναι περισσότερο εκεί παρά στην εθνική μας άμυνα.

Γι' αυτόν το λόγο ακριβώς εκφράζουμε επιφυλάξεις. Λέμε να από τη στιγμή που θεωρείτε ότι πρέπει να ενισχυθεί το έμφυχο δυναμικό των Ενόπλων Δυνάμεων. Σας ρωτάμε, όμως, ερευνήσατε ως τώρα πως μπορούμε να αξιοποιήσουμε περισσότερο για τις Ένοπλες Δυνάμεις το έμφυχο δυναμικό που υπάρχει; Και υπό ποιες προϋποθέσεις αυτοί που θα προσληφθούν, ως μόνιμοι οπλίτες πλέον, ως επαγγελματίες οπλίτες, θα ενταχθούν στις Ένοπλες Δυνάμεις, για να μην αισθανθούν επαγγελματίες απλώς, οι οποίοι ζουν για το βιοπορισμό τους, αλλά γιατί έχουν τη συνείδηση της υπηρεσίας στις Ένοπλες Δυνάμεις; Ποιος και πως θα εμψυχήσει σ' αυτούς τους ανθρώπους, αυτήν τη νοο-

τροπία; Τη νοοτροπία της υπηρεσίας, τη νοοτροπία του εθνικού χρέους, τη νοοτροπία του καθήκοντος; Αυτό δεν μας το λέει το νομοσχέδιο, το αφήνει σε κανονιστικές αποφάσεις.

Άρα, είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο δε λέει απολύτως τίποτα. Ένα νομοσχέδιο του οποίου η εφαρμογή θα εξαρτηθεί. Γι' αυτό ακριβώς σας είπα ότι η ψήφο μας τελεί υπό αίρεση.

Πρέπει τούτην τη στιγμή να αντιληφθείτε, μια και ξεκινήσατε να κάνετε ευρύτερη ανάλυση της εξωτερικής και της αμυντικής μας πολιτικής, ότι ο ρόλος των Ενόπλων Δυνάμεων και του έμφυχου δυναμικού τους στη χώρα είναι τόσο περισσότερο σημαντικός, όσο ποτέ. Μετά τη Μεταπολίτευση δεν υπήρχαν τόσο κίνδυνοι για την εθνική μας ανεξαρτησία, για την εδαφική μας ακεραιότητα, απ' ό,τι υπάρχουν σήμερα. Η άφρων εξωτερική πολιτική που ακολουθήθηκε, η εξωτερική πολιτική των υποχωρήσεων και των υπαναχωρήσεων, έχει οδηγήσει την Ελλάδα έτσι ώστε οι Ένοπλες Δυνάμεις να πρέπει να είναι σε θέση να ισοφαρίσουν ό,τι ακριβώς έχει συμβεί εξαιτίας της υποχωρητικότητας, εξαιτίας των υπαναχωρήσεων.

Πρέπει να ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ότι στη σημερινή πολιτική, για χώρες όπως η Ελλάδα, με την ιδιομορφία που αντιμετωπίζει η Ελλάδα, η εξωτερική πολιτική και η εθνική άμυνα είναι αλληλένδετες. Και όσα περισσότερα προβλήματα δημιουργούνται από την εξωτερική πολιτική, τόσο η εθνική άμυνα πρέπει να τα καλύπτει. Όμως και στους δύο αυτούς τομείς, τούτες τις κρίσιμες ώρες και των κινδύνων από τις διεκδικήσεις της Τουρκίας, αλλά και των κινδύνων εξαιτίας της κατάστασης στη Βαλκανική, και η εξωτερική και η αμυντική μας πολιτική βρίσκονται σε μία κατάσταση η οποία μόνον αισιοδοξία δεν μπορεί να δημιουργήσει.

Σας άκουσα προηγουμένως να αναλύετε την πολιτική σας πάνω σε θέματα άμυνας και πάνω σε θέματα εξωτερικής πολιτικής. Πρέπει να σας πω ότι είμαστε η χώρα εκείνη, με τις ανάγκες μάλιστα που αντιμετωπίζουμε, η οποία αδυνατεί να εφαρμόσει στοιχειωδώς τους κανόνες που διέπουν διεθνώς, σε κάθε πολιτισμένη χώρα από πλευράς εθνικής άμυνας.

Φοβάμαι, πως είμαι υποχρεωμένος να σας θυμίσω κάποιους βασικούς κανόνες τους οποίους οι Κυβερνήσεις, ιδίως μετά το 1996, του ΠΑΣΟΚ έχουν παραβιάσει κατάφωρα. Ξέρετε ότι στο πλαίσιο της διεθνούς στρατηγικής –με την έννοια της στρατηγικής που εφαρμόζουν όλες εκείνες οι χώρες που θέλουν να θωρακίσουν την εθνική τους άμυνα και να τη θωρακίσουν αποτελεσματικά- ισχύουν ορισμένοι κανόνες, τέσσερις βασικοί κανόνες, τους οποίους οφείλουμε να ξέρουμε κάθε φορά που διαμορφώνουμε εξωτερική πολιτική και κάθε φορά που σχεδιάζουμε την εθνική μας άμυνα.

Ο πρώτος κανόνας είναι ο κανόνας των θεσμικών ορίων. Που σημαίνει ότι η χώρα η οποία θέλει να θωρακίσει την εδαφική της ακεραιότητα και την εθνική της ανεξαρτησία, δεν μπορεί να απειμπολήσει κανένα απολύτως όπλο που της παρέχει το Διεθνές Δίκαιο, όταν αυτό το όπλο είναι απαραίτητο για να μπορέσει να διασφαλισθεί η εθνική ανεξαρτησία της χώρας. Δηλαδή, η αρχή των θεσμικών ορίων σημαίνει ότι σε καμία περίπτωση δεν είναι δυνατόν μέσα που παρέχει το Διεθνές Δίκαιο να απεμπολήσουμε αυτά τα μέσα και μάλιστα χωρίς να λάβουμε κανένα αντάλλαγμα.

Κανόνας δεύτερος, ο κανόνας της επικάλυψης. Όταν υπάρχουν διαπραγματεύσεις και αμοιβαίες υποχωρήσεις, οι υποχωρήσεις πρέπει πράγματι να είναι αμοιβαίες. Όχι να υπάρχουν μόνο από τη μία πλευρά. Διότι τότε δεν συναντώνται οι χώρες που διαπραγματεύονται. Απλώς η μία παραμένει σταθερή στις απόψεις της και η άλλη υποχωρεί και υπαναχωρεί, με αποτέλεσμα ο αμυντικός της θώρακας και ο θώρακας εξωτερικής της πολιτικής να καταλύεται.

Η τρίτη αρχή είναι η αρχή της βιωσιμότητας. Κάθε λύση η οποία επιλέγεται πρέπει να έχει βιωσιμότητα. Πρέπει να βλέπει προς το μέλλον και πρέπει να είναι αποδεκτή από την κοινή γνώμη, από τις κυβερνήσεις, πράγμα που σημαίνει χάραξη μακροπρόθεσμης στρατηγικής και σε επίπεδο εξωτερικής πολιτικής και σε επίπεδο εθνικής άμυνας.

Τέλος, ο τέταρτος κανόνας είναι ο κανόνας των εγγυητικών ρητρών. Ποιος εγγυάται τις συμφωνίες, οι οποίες γίνονται κάθε

φορά, ποιος είναι εκείνος ο οποίος εγγυάται ότι αυτά θα τηρηθούν και δεν θα τηρεί μόνο ο ένας, ενώ ο άλλος θα τα παραβιάζει; Αυτοί είναι οι τέσσερις βασικοί κανόνες.

Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, μετά το 1996, όλες αυτές τις αρχές τις παραβίασαν είτε από ανικανότητα, είτε από πρόθεση, πράγμα το οποίο εγώ προσωπικά δεν θέλω να πιστέψω. Αλλά τουλάχιστον από ανικανότητα οι κανόνες αυτοί παραβιάστηκαν και οδήγησαν τη χώρα εδώ που την οδήγησαν.

Και εξηγούμε πως παραβιάστηκαν και σε επίπεδο εξωτερικής πολιτικής και σε επίπεδο εθνικής άμυνας. Το τονίζω ότι η στροφή μετά το 1996 πρέπει να σας προβληματίσει ιδίως εσάς γιατί εμάς, όλη την αντιπολίτευση, ούτως ή άλλως μας προβληματίζει. Αλλά εσάς, κύριοι της Συμπολίτευσης, πρέπει να σας προβληματίσει, αυτή η μεγάλη στροφή ή αρνητική στροφή μετά το 1996. Προ του 1996 αμέσως μετά τη Μεταπολίτευση, όλες κατά βάση οι κυβερνήσεις τους τέσσερις αυτούς βασικούς κανόνες τους σέβονταν ή επιχειρούσαν να τους σεβαστούν. Και οι κυβερνήσεις Καραμανλή και η Κυβέρνηση Ράλλη και οι Κυβερνήσεις Παπανδρέου φυσικά και η Κυβέρνηση Μητσοτάκη. Όλα ξεκίνησαν μετά το 1996 και ιδίως ο πρώτος βασικός κανόνας που παραβιάστηκε ήταν ο κανόνας που εξήγησα στην αρχή, των θεσμικών ορίων. Ο κανόνας δηλαδή ότι δεν μπορούμε να απεμπολούμε δικαιώματα που μας παρέχει το Διεθνές Δίκαιο και δικαιώματα που είναι απαραίτητα για την ίδια την εθνική μας υπόσταση. Και εξηγώ τη μακρά σειρά από τη μακρά αλυσίδα των υποχωρήσεων. Όλα ξεκίνησαν από εκείνη τη τραγική νύκτα των Ιμίων. Ο τρόπος με τον οποίο υποχωρήσατε ήταν εκείνος που δημιουργήσε όλη την ιστορία των γκριζών ζωνών και στη συνέχεια την αύξηση της τουρκικής προκλητικότητας. Τους θυμάστε τους όρους, κύριε Υπουργέ. Η νύκτα εκείνη ήταν τραγική για τον Τόπο, για την εξωτερική μας πολιτική, για τις Ένοπλες Δυνάμεις. Η αποχώρηση από τα Ίμια μέσα από τις τρεις λέξεις, όχι σημαίες, όχι στρατός, όχι πλοία, στην ουσία σημαίνει ότι αποδεχθήκαμε ήδη από τότε ότι εγκαταλείπαμε ένα κομμάτι του ελληνικού εδάφους. Και με τον τρόπο αυτό δημιουργήσαμε τις προϋποθέσεις της εμφάνισης των γκριζών ζωνών από πλευράς Τουρκίας.

Το δεύτερο αρνητικό βήμα υπήρξε η διακήρυξη αρχών της Μαδρίτης. Στο κείμενο αυτό υπάρχουν λέξεις και φράσεις που, δυστυχώς, παρέχουν το έρεισμα στην Τουρκία αυθαίρετως πάντοτε βέβαια, να θεωρεί ότι έχει ζωτικά συμφέροντα στο Αιγαίο. Και μάλιστα σε κομμάτια του Αιγαίου που φυσικά δεν της ανήκουν. Το ευτύχημα είναι -και το λέω για να υπάρχει στο σημείο αυτό σαφής διευκρίνιση από πλευράς Νέας Δημοκρατίας- ότι η διακήρυξη αρχών της Μαδρίτης δεν συνιστά διεθνή συμφωνία. Είναι απλή διακήρυξη αρχών. Δεν δεσμεύει τη χώρα, δεν έχει πλήρη νομική ισχύ. Και κατά τούτο, ευτυχώς, όσα λέγονται εκεί δεν έχουν νομική δεσμευτικότητα. Και αυτό οφείλει να το ξέρει η Κυβέρνηση από τώρα, για να μην μπορεί η Τουρκία να χρησιμοποιεί αυτό το κείμενο. Αυτό είναι το μόνο ευτύχημα.

Το τρίτο μεγάλο σφάλμα, το οποίο παραβιάζει τον κανόνα των θεσμικών ορίων, ήρθε με τη μη εγκατάσταση των S-300. Η μη εγκατάσταση των S-300, ο τρόπος με τον οποίο υποχωρήσαμε στο σημείο αυτό, έπληξε καίρια το δόγμα του ενιαίου αμυντικού χώρου. Και αυτό το πράγμα το πληρώσαμε και θα το πληρώνουμε όσο συνεχίζουμε αυτήν την τακτική ιδίως στο πλαίσιο του τρόπου με τον οποίο επιχειρείται σήμερα να συγκροτηθεί ο ευρωπαϊκός στρατός.

Το τέταρτο αρνητικό βήμα υπήρξε η συμφωνία του Ελσίνκι. Θυμάστε, κύριοι συνάδελφοι, πως διατυπώθηκε ως εθνικός θρίαμβος η συμφωνία του Ελσίνκι. Ειλικρινά σε όλους μας εκείνο το βράδυ ο τρόπος που εμφανίστηκε αυτή η συμφωνία, η οποία καταρρακώνει τη θέση της Ελλάδας στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ακριβώς ο τρόπος που ανακοινώθηκε, δεν μπορεί να μην μας θυμίζει τον στίχο του Οδυσσέα Ελύτη από το Άξιον Εστί «Χρόνους πολλούς μετά την αμαρτία, που την είπαν αρετή μέσα στις εκκλησιές και την ευλόγησαν». Ακριβώς η συμφωνία του Ελσίνκι είναι εκείνη η οποία την επέτρεψε η μεν Ελλάδα να μην αποκομίσει τίποτα, μολονότι έδωσε τη δυνατότητα στην Τουρκία να αρχίσει την ενταξιακή της διαδικασία. Και η Τουρκία τι πέτυχε; Μια Χώρα η οποία δεν έχει, ούτως ή

άλλως, τα προσόντα της ενταξιακής διαδικασίας ούτε σε οικονομικό επίπεδο ούτε από πλευράς δημοκρατικής υποδομής, ξεκίνησε την ευρωπαϊκή της πορεία όπως εκείνη θέλει να την καθορίσει. Και φτάσαμε στο σημείο, ενώ βρίσκεται ακόμη σε επίπεδο ενταξιακής διαδικασίας, να μπορεί να επιβάλλει όρους, ως προς τη δημιουργία του ευρωπαϊκού στρατού.

Η συμφωνία του Ελσίνκι σε ό,τι αφορά την Ελλάδα υπήρξε όχι απλώς αρνητική, αλλά η αρχή πολλών δεινών εξαιτίας του ότι σίγουρα δεν αποκομίσαμε τίποτα. Αντιθέτως η Τουρκία μπορεί πλέον να επιχειρεί και με ευρωπαϊκό μανδύα να ντύσει τις όποιες διεκδικήσεις της.

Το επόμενο αρνητικό βήμα υπήρξε ένα λάθος της πολιτικής σας στο πλαίσιο της ίδιας της Κυβέρνησης.

Και μόνον η αντιπαλότητα μεταξύ -άσχετα αν καλύφθηκε στη συνέχεια- του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εθνικής Άμυνας ως προς τις προτεραιότητες της χώρας, το περίφημο δилήμμα «βούτυρο ή κανόνια», ήταν εκείνο που οδήγησε και οδηγεί τη χώρα να μην έχει την εικόνα που θα έπρεπε σε ό,τι αφορά τη δυνατότητά της, να διασφαλίσει τις αμυντικές ανάγκες της.

Είναι γνωστό ότι το δилήμμα «ή κοινωνική πολιτική ή εθνική άμυνα» είναι δилήμμα τριτοκοσμικών χωρών. Μόνον οι τριτοκοσμικές χώρες δεν μπορούν ισορροπώς να πετύχουν δύο τέτοιους στόχους καίριας σημασίας για την υπόσταση των κρατών, δηλαδή την άσκηση κοινωνικής πολιτικής και την άσκηση αμυντικής πολιτικής.

Όταν έρχεσθε και μας λέτε, ότι είμαστε σε τέτοια κατάσταση, ότι η οικονομία είναι σε τέτοια κατάσταση, ότι πρέπει να κάνουμε εκπτώσεις σε ό,τι αφορά την αμυντική μας πολιτική, τότε πλέον θα μου επιτρέψετε να πω, ότι το σημερινό νομοσχέδιο αποτελεί απλώς και μόνο μια προσπάθεια να ρίξουμε στάχτη στα μάτια.

Ομολογήσατε εκείνες τις ημέρες, άσχετα αν για λόγους εσωκομματικών ισορροπιών το καλύψατε στη συνέχεια ότι εξαιτίας της άφρονος πολιτικής σας στον οικονομικό τομέα είναι αδύνατον να ασκήσετε κοινωνική πολιτική, κάτι που το πληρώνει πλέον και η εθνική μας άμυνα. Ό,τι και να μας πείτε τώρα, οι εικόνες εκείνων των δилήματων είναι ακόμα στα μάτια μας και ηχούν στα αυτιά όλων των Ελλήνων.

Το τελευταίο κρούσμα σε ό,τι αφορά αυτήν την αρχή, είναι το περίφημο κρούσμα, το οποίο παρατηρήσαμε τελευταίως, την προσπάθεια της Τουρκίας να εμπλακεί στη διαδικασία καθορισμού των αρμοδιοτήτων του ευρωπαϊκού στρατού. Φθάσαμε στο σημείο η Τουρκία να επιχειρεί να διαμορφώσει τις προϋποθέσεις λειτουργίας του ευρωπαϊκού στρατού έτσι, ώστε να μη μπορεί αυτός να προστατεύσει τα ευρωπαϊκά σύνορα, άρα και τα ελληνικά σύνορα. Και να εξαρτάται η προστασία τους από το πώς η Τουρκία η ίδια καθορίζει το ποια είναι τα σύνορα της Ελλάδας.

Αυτοί οι κανόνες δείχνουν ότι και η εξωτερική μας πολιτική και η αμυντική μας πολιτική βρίσκονται σε λάθος δρόμο. Σ' ένα δρόμο που δημιουργεί πολλά προβλήματα για την Ελλάδα στο μέλλον. Αλλά ως το συνδυάσουμε αυτό και με τη μη εφαρμογή των υπόλοιπων αρχών που εξέθεσα. Το γεγονός, δηλαδή, ότι η αρχή της επικάλυψης δεν υπάρχει, γιατί εμείς συνεχώς υποχωρούμε, ενώ οι Τούρκοι μένουν ανυποχώρητοι. Το γεγονός ότι οι λύσεις που επιλέγονται δεν είναι βιώσιμες, αλλά απλώς επιτρέπουν στην Τουρκία κάθε φορά να επεκτείνει τις όποιες διεκδικήσεις της. Και το γεγονός ότι κάθε φορά που υπάρχει οιαδήποτε συμφωνία, ουδείς εγγυάται τα συμφωνημένα ούτε ο ΟΗΕ ούτε το NATO, στο οποίο μετέχουμε, στο οποίο παρέχουμε τις υπηρεσίες μας, όπως συνέβη στο Κόσοβο, χωρίς να παίρνουμε κανένα αντάλλαγμα ως προς την εγγυητική του δύναμη για την εφαρμογή των όσων συμφωνούμε. Ούτε, πρόσφατα, και η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι διατεθειμένη τούτη τη στιγμή με την πολιτική που ακολουθείτε και αφού μας ξέρε έτοιμους να υποχωρήσουμε, να κακοκαρδίσει την Τουρκία στη θέση που επιχειρεί να διαμορφώσει σε ό,τι αφορά τη δημιουργία του ευρωπαϊκού στρατού.

Κύριε Υπουργέ, μια και αναφερθήκατε στα γενικότερα θέματα, οφείλετε εδώ να δεσμευθείτε σε κάποια πράγματα, που

αφορούν και την Ελλάδα και την Κύπρο εν όψει εθνικής άμυνας.

Πρώτον, να δεσμευθείτε για μια ακόμα φορά ότι διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν πρόκειται να υπάρξει, αν στην πρώτη ομάδα διεύρυνσης δεν είναι μέσα η Κύπρος. Και ότι η Ελλάδα θα θέσει βέτο σε ό,τι αφορά τη διεύρυνση, αν δεν είναι μέσα η Κύπρος.

Και, δεύτερον, οφείλετε να διαβεβαιώσετε τη Βουλή ότι έχετε τα κατάλληλα μέσα να αποτρέψετε την οιαδήποτε δυνατότητα της Τουρκίας να διαμορφώνει τις αρμοδιότητες του ευρωπαϊκού στρατού. Και τη δυνατότητά του να προστατεύει τα ευρωπαϊκά σύνορα, άρα και τα ελληνικά σύνορα, που είναι σύνορα της Ευρώπης.

Αν δεν το πράξετε, το βασικό ευρωπαϊκό κεκτημένο το οποίο πετύχαμε με τη Νέα Δημοκρατία και τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, ότι δηλαδή θωρακίζουμε όχι μόνο την οικονομική μας πορεία, αλλά και την εθνική μας πορεία μέσα από την Ευρώπη, δεν θα έχει επιτευχθεί.

Αυτά περιμένουμε, συν το γεγονός ότι οφείλετε αυτόν το νόμο να τον εφαρμόσετε έτσι ώστε να υπηρετήσει τις Ένοπλες Δυνάμεις. Και όχι απλώς και μόνο να λύσει προβλήματα ανεργίας όπως εκ πρώτης όψεως φαίνεται μέσα από το κείμενο το οποίο έχουμε προ οφθαλμών. Και παρακαλώ και τελειώνω μ' αυτήν τη φράση, λάβετε υπόψη τις επιμέρους παρατηρήσεις που έκαναν όλοι οι συνάδελφοι και ιδίως ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Φλωρίνης. Και από εκεί και πέρα να βελτιώσουμε όσο μπορούμε αυτό το ελλιπές και ατελές κείμενο. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Τσοχατζόπουλος για μια σύντομη παρέμβαση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κυρία Πρόεδρε, καταλαβαίνω ότι πιέζει ο χρόνος, αλλά δυο τρεις παρατηρήσεις είναι αναγκαίες για να μην αφήσουμε αναπάντητα τα πράγματα. Δεν έχω πρόθεση να αναφερθώ σε όλα τα ιστορικά γεγονότα στα οποία νοερώς επεχείρησε να μας οδηγήσει με έναν περίπατο ο αξιότιμος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, αναφέροντας τις απόψεις του. Θέλω όμως να πάρω θέση σε τρία σημεία.

Το πρώτο είναι ότι οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις έχουν εξασφαλίσει για δεύτερη φορά τις μέγιστες δυνατότες χρηματοδοτήσεων, ένα νέο εξοπλιστικό πρόγραμμα τεσσάρων τρισεκατομμυρίων δραχμών για την περίοδο 2001-2005 το οποίο, όπως και σεις τελικά αποδέχαστε εγκρίθηκε ομόφωνα και έχουμε πλέον τη δυνατότητα συνέχισης αυτού του μεγάλου εξοπλιστικού προγράμματος το οποίο ξεκινήσαμε το 1996. Επομένως με βάση και αυτό, συν όλα τα άλλα που σας είπα, εγγυώμαστε πλήρως την περαιτέρω ενδυνάμωση της αμυντικής και αποτρεπτικής ικανότητας και επάρκειας των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας μας.

Το δεύτερο στοιχείο είναι ότι δεν θα διαφεύγει της προσοχής σας ότι ολοένα και περισσότερο γίνεται σαφές ότι η ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας πλέον στην Ευρωπαϊκή Ένωση από κανέναν δεν μπορεί να ανακοπεί, ανεξάρτητα της πολιτικής λύσης του προβλήματος. Αυτό πλέον ολοένα και περισσότερες χώρες επίσημα, η Γαλλία, η Μεγάλη Βρετανία, έρχονται δημοσίως να το επιβεβαιώσουν. Πρόσφατα πάλι στη Σύνοδο Υπουργών των Εξωτερικών επιβεβαιώθηκε ότι αυτή είναι η κατεύθυνση. Και επομένως βελτιώνεται η προοπτική για προσαρμογή της Τουρκίας σε αυτά τα οποία θα αποφασισθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Άρα σχετικά με την ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση ολοένα και περισσότερο, μια και η Τουρκία στο βαθμό που θέλει να συνεχίσει τη σχέση της με την Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι υποχρεωμένη να συμβάλει, να αποδεχθεί και να μην εμποδίσει την εξέλιξη αυτή.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το βέτο θα υπάρξει από μας;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Άρα βέβαια είναι ότι για την Κυπριακή Δημοκρατία με την πολιτική που ακολουθήσαμε εξασφαλίστηκε η καλύτερη δυνατή προοπτική. Και αυτή είναι μια πολιτική την οποία ξεκινήσαμε το 1995. Είναι μια πολιτική η οποία όπως

ξέρετε αντάλλαξε ουσιαστικά την εταιρική σχέση της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση και την ενεργοποίησή της με την έναρξη των διαπραγματεύσεων ένταξης της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση και βέβαια το 1999 στο Ελσίνκι νομίζω ότι εξασφαλίστηκε πλέον οριστικά η ολοκλήρωση αυτής της πορείας, χωρίς να μπορεί κανείς, όχι μόνο η Τουρκία, αλλά και κανένας άλλος να την εμποδίσει. Παραμένει βέβαια πάντοτε στα χέρια της ελληνικής Κυβέρνησεως, όπως δηλώθηκε επίσης από τους αρμόδιους τα αρμόδια στελέχη και τον Πρωθυπουργό, ότι βεβαίως η απόφαση για ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας βρίσκεται και περνάει και μέσα από τα χέρια της Ελλάδος η οποία έχει το δικαίωμα, αλλά και το ελληνικό Κοινοβούλιο, να εγκρίνει τις συμβάσεις διεύρυνσης. Και επομένως αυτό είναι μια επιπρόσθετη ευθύνη, δικαίωμα και δυνατότητα που βρίσκεται στα χέρια μας ώστε να είμαστε σίγουροι όταν λέμε ότι εξασφαλίζεται, πράγματι εξασφαλίζεται.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Άρα χρησιμοποιούμε το βέτο στην περίπτωση της διεύρυνσης από τη στιγμή που δεν θα προχωρήσουν οι διαδικασίες ένταξης της Κυπριακής Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Παυλόπουλε, σας παρακαλώ. Κάνουμε και μια προσπάθεια να συντομεύσουμε τη συζήτηση. Μη διακόπτετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Παυλόπουλε, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: θα υπάρξει ελληνικό βέτο αν δεν προχωρήσουν οι διαδικασίες;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Παυλόπουλε, εγώ θα εκφραστώ με το δικό μου τρόπο, εσείς με το δικό σας και ο καθένας θα βγάλει τα συμπεράσματά του. Δε νομίζω ότι πρέπει να χρησιμοποιούμε τις ίδιες λέξεις.

Από την άλλη πλευρά θέλω να πω το εξής ως τρίτο στοιχείο. Η Τουρκία παρ' όλη την προσπάθεια που καταβάλλει να προσδιορίσει μια ειδική σχέση στο πλαίσιο των Ενόπλων Δυνάμεων ή μάλλον των στρατιωτικών δυνάμεων, της ευρωπαϊκής δύναμης, το EURO FORCE, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν πρόκειται να το πετύχει, διότι η Ελλάδα διαθέτει τη δυνατότητα έστω και με βέτο –δε νομίζω ότι θα φθάσουμε σε αυτό το σημείο πάντως ...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αν χρειαστεί θα φθάσουμε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Βεβαίως.

... να εμποδίσουμε την αλλοίωση του χαρακτήρα της σχέσης της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η σχέση θα είναι η ίδια όπως στις υπόλοιπες ΝΑΤΟϊκές μη ευρωπαϊκές χώρες -Νορβηγία, Ισλανδία κλπ.- οι οποίες είναι υποχρεωμένες να λειτουργήσουν μέσα στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής φάσης και άμυνας βάσει των όρων που αποφασίστηκαν στη συνέχεια.

Αυτά ήθελα να πω, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Μαγκριώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Είστε τυχερός, κύριε Παυλόπουλε, που λείπει ο κ. Κατσαρός. Θα έκανε σίγουρα επίκληση του ανάλγου άρθρου του Κανονισμού της Βουλής και θα σας έβγαζε σίγουρα εκτός θέματος, διότι ως μια γενικευμένη επερώτηση επί της εξωτερικής πολιτικής θα μπορούσε να εκληφθεί θαυμάσια η αγόρευσή σας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ο Υπουργός κατάλαβε τι έλεγα, εσείς δεν καταλάβατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Μη βιάζεστε να δείξετε τον κακό σας εαυτό. Τον δείξατε το τριήμερο του προηγούμενου νομοσχεδίου και εισπράξατε, θα έλεγα, τρεις απογοητευτικές ψηφοφορίες και τα σημερινά δημοσιεύματα του Τύπου που σας λένε ότι αποτύχατε στον εγκαινιασμό της νέας σας επιθετικής στρατηγικής. Και είδα ένα άλλο ύφος βεβαίως σήμερα, έναν άλλο τόνο στη φωνή, πιο γλυκό, πιο ζεστό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πάλι αδιάβατος στο νομοσχέδιο ήρθατε, κύριε Μαγκριώτη;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ : Παρ' όλα αυτά όμως το περιεχόμενο της παρέμβασής σας ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ελάτε στο

νομοσχέδιο, κύριε Μαγκριώτη. Προκαλείτε αντιδράσεις τώρα. Δεν είναι ώρα για τέτοιου είδους συζητήσεις. Κάντε μου τη χάρη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα σας παρακαλέσω να μην επιτρέπετε τις διακοπές του κ. Παυλόπουλου. Εγώ σχολιάζω την αγόρευσή του ως έχω δικαίωμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Μαγκριώτη, περιοριστείτε στο νομοσχέδιο σας παρακαλώ.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΚΟΝΟΓΛΟΥ: Δεν θα σας ακούμε εμείς για την προσωπική διαμάχη που έχετε με τον κ. Παυλόπουλο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Σας παρακαλώ. Θέλω ακριβώς την ίδια μεταχείριση που δείξατε και προς τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, κυρία Πρόεδρε. Όπως ακριβώς μίλησε επί του νομοσχεδίου ο κ. Παυλόπουλος, θα μιλήσω και εγώ.

Όλα γύρω μας αλλάζουν και μόνο η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να το καταλάβει. Άλλωστε πώς θα δικαιώσει τον τίτλο και το χαρακτηρισμό του συντηρητικού κόμματος που μάλιστα ζει αυτόν τον ιδιότυπο συντηρητισμό της με έναν απόλυτο δογματισμό; Πώς μπορεί, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία να καταλάβει τις μεγάλες αλλαγές που γίνονται και παγκόσμια και στο περιβάλλον, στην τεχνολογία, στην οργάνωση και στην αμυντική διάταξη μιας χώρας για να κατανοήσει και το περιεχόμενο του νομοσχεδίου και για να κατανοήσει και την αγόρευση του εισηγητή της Πλειοψηφίας και του Υπουργού Εθνικής Άμυνας; Αν μπορούσε να τα κατανοήσει, θα μπορούσε να συμμετάσχει σ' ένα δημιουργικό διάλογο για το νομοσχέδιο και είμαστε βέβαιοι πως τότε θα είχε και εποικοδομητικές προτάσεις.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, μήπως δεν έχετε καταλάβει ότι εδώ και μια δεκαετία και πλέον έχει καταργηθεί ο διπολισμός στο παγκόσμιο επίπεδο; Ότι ζούμε ουσιαστικά σ' ένα μονοπολικό καθεστώς και ότι αυτό από μόνο του φέρνει μία νέα διάταξη στα αμυντικά σχήματα όλων των χωρών του κόσμου; Μήπως δεν έχετε αντιληφθεί τις ανακατατάξεις και τις αλλαγές στην ευρύτερη περιοχή της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, στα νέα σύνορα όπου έχουν διαμορφωθεί οι νέες συμμαχίες, οι νέες προοπτικές και ότι αυτό επιβάλλει μία νέα διάταξη και της διπλωματικής μας στρατηγικής, αλλά και της αμυντικής μας προσαρμογής;

Μήπως δεν έχετε αντιληφθεί τα γοργά βήματα της παγκοσμιοποίησης, της οικονομίας, της κατάρρευσης όλων των οικονομικών συνόρων την τελευταία δεκαετία σε όλον τον πλανήτη που αναδεικνύει το οικονομικό στοιχείο, τον οικονομικό παράγοντα ως κυρίαρχο πλέον στις διεθνείς διπλωματικές σχέσεις και ειδικότερα σε μια περιοχή όπου έχουν καταρρεύσει κοινωνικοοικονομικά συστήματα και οικοδομούνται νέες παραγωγικές και κοινωνικές δομές που αντανάκλονται πλέον και στα πολιτικά τους συστήματα και στην εξωτερική συμπεριφορά των χωρών αυτών;

Αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, μήπως δεν έχετε κατανοήσει ότι πλέον η ανάπτυξη της τεχνολογίας, όλων των επαναστάσεων της επιστήμης ενσωματώνονται πλέον και στην παραγωγή και ειδικότερα στους αμυντικούς εξοπλισμούς, στα αμυντικά οργανογράμματα, τα σχήματα και τις διατάξεις πλέον σ' όλον τον κόσμο; Εάν δεν έχετε κατανοήσει αυτές τις τέσσερις βασικές αλλαγές της τελευταίας δεκαετίας, τότε πράγματι ζείτε σε βαθύ σκοτάδι και ζείτε πολύ βαθιά στο παρελθόν.

Η Ελλάδα, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, σε αυτήν τη νέα γεωπολιτική πραγματικότητα σήμερα πορεύεται ισχυρότερη όσο ποτέ. Και είναι ισχυρότερη και στο διπλωματικό τομέα. Είμαστε ισότιμα μέλη και στο NATO, αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ανήκουμε στον ισχυρό πυρήνα των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αποφασίζουν για τις εξελίξεις στην Ευρώπη και στην ευρύτερη περιοχή. Ποτέ η Ελλάδα δεν άνηκε στον πυρήνα που αποφάσιζε για τις ευρωπαϊκές εξελίξεις.

Είμαστε ισχυροί αμυντικά διότι με το πρώτο βήμα, τη μεγάλη ώθηση της αγοράς του αιώνα, με τον Ανδρέα Παπανδρέου τη δεκαετία του '80 και με το νέο εξοπλιστικό πρόγραμμα που ολοκληρώνεται στο χρόνο που κλείνει και το νέο που ανοίγει μπρο-

στά μας, η Ελλάδα πλέον εξοπλιστικά, αμυντικά θα έχει ενισχύσει την αποτρεπτική της ισχύ στο υψηλότερο σημείο. Θα έχει έναν από τους πιο αξιόπιστους, αξιόμαχους στρατούς της Ευρώπης.

Βεβαίως, η Ελλάδα είναι διπλωματικά αναβαθμισμένη γιατί παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο στις εξελίξεις και στην Ευρώπη, αλλά και στην ευρύτερη περιοχή της Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Και νομίζω ότι αυτό μας το έχουν αναγνωρίσει και οι εταίροι μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και οι εταίροι μας στο NATO, το ρόλο της Ελλάδας στην ευρύτερη περιοχή.

Οι πρωτοβουλίες πυκνές, είτε σε επίπεδο Πρωθυπουργών είτε σε επίπεδο Υπουργών Εθνικής Άμυνας, σε επίπεδο Υπουργών Εξωτερικών, σε επίπεδο Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Κοινωνικοί παραγωγικοί φορείς, όλοι οι φορείς της χώρας πρωταγωνιστούν στην ενδοβαλκανική και ενδοπεριφερειακή συνεργασία. Η Ελλάδα είναι το επίκεντρο αυτών των συνεργασιών.

Η πρόσφατη κρίση στα Σκόπια, στη FYROM, νομίζω ότι είναι η καλύτερη απόδειξη, το μεγαλύτερο αντίκρισμα αλήθειας αυτής της ισχυρής διπλωματικής, οικονομικής και στρατιωτικής παρουσίας και πορείας της Ελλάδας στο κατώφλι του 21ου αιώνα.

Η Ελλάδα, λοιπόν, όχι μόνο δεν έχει υποχωρήσει, αλλά πορεύεται μέσα από έναν αναβαθμισμένο νέο ρόλο στην περιοχή. Η Ελλάδα που την είχατε περιχαράκώσει και της είχατε ανοίξει μέτωπα σε όλο το μεθοριακό της χώρο με τις βαλκανικές χώρες, η Ελλάδα που ένιωθε απομονωμένη και αισθανόταν την ψυχολογική και όχι μόνο πίεση στο μεθοριακό της χώρο, σήμερα αναπτύσσει τις δυναμικές της εξωστρέφειας, τις δυναμικές της πρωτοβουλίας και ηγείται όλων των στρατηγικών προσπαθειών για τη σταθεροποίηση, την ασφάλεια και την ειρήνη στην περιοχή, για την ανάπτυξη και την ευημερία της περιοχής. Και δεν αναγνωρίζεται μόνο από τους εταίρους μας στην Ευρώπη και στο NATO, δεν αναγνωρίζεται μόνο από τις κυβερνήσεις της περιοχής, αλλά αναγνωρίζεται –και αυτό είναι το πιο σημαντικό– από τους λαούς της περιοχής. Η χρόνια ιστορική καχυποψία μεταξύ των λαών της περιοχής έχει αρχίσει και αποδιαιθρώνεται. Και πρωτίστως έχει αποδιαιθρωθεί και έχει ανατραπεί, έχει αντιστραφεί ανάμεσα στον ελληνικό λαό και στους γειτονικούς λαούς. Προσδοκούν όλοι στη συνεργασία και την προσφορά του ελληνικού λαού.

Είπε ο αξιότιμος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας πως οι κίνδυνοι σήμερα για την Ελλάδα είναι μεγάλοι και ότι η Ελλάδα με τις συνεχείς υποχωρήσεις και συνθηκολογήσεις δεν έχει διεθνές κύρος πλέον, δεν έχει αξιοπιστία, δεν έχει δυνατότητα –γιατί έχει φαλκιδεύσει τα εθνικά της θέματα– να υπερασπιστεί τα εθνικά της δικαιώματα και να παίξει ένα νέο ρόλο στην περιοχή.

Οι εξελίξεις, νομίζω, μαρτυρούν ακριβώς το αντίθετο.

Και χρησιμοποίησε χαρακτηριστικά παραδείγματα για τα οποία πλέον έχει μιλήσει η ζωή, όπως χαρακτηριστικά όλοι λέμε, αλλά έχει μιλήσει και ο ελληνικός λαός. Έχει επιδοκιμάσει την εξωτερική και την αμυντική μας πολιτική, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, σε πολλές εκλογές που ακολούθησαν τα σημαντικά αυτά γεγονότα-σταθμοί, όπως τα αναφέρατε.

Είπατε πως στα Ίμια έγινε η μεγάλη στροφή στην εξωτερική πολιτική και άρχισε η υποθήκευση της εθνικής μας αξιοπρέπειας και του εθνικού μας μέλλοντος.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, σας έχουμε προκαλέσει πολλές φορές απ' αυτό το Βήμα. Ποια θα ήταν η δική σας απάντηση; Και σας προκαλούμε να αφήσετε τα ανέξοδα λόγια και τις ρητορείες της Αντιπολίτευσης. Ποια θα ήταν η δική σας απάντηση εκείνη τη νύχτα των Ιμίων; Η σύγκρουση ή η συμφωνία;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Η κονιορτοποίηση των Ιμίων!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Σε αυτό ακριβώς πρέπει να απαντήσετε. Δεν έχετε απαντήσει. Απάντησε, όμως, πρώτα ο ελληνικός λαός –και το τονίζω– σε δύο εκλογικές αναμετρήσεις από τότε μέχρι σήμερα επιδοκιμάζοντας την πολιτική μας, την πολιτική της ειρήνης και της συνεργασίας, την πολιτική της υπεράσπισης των εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων και της εθνικής

αξιοπρέπειας. Και απάντησε η Ελλάδα σε μία πορεία σταθερής διπλωματικής αναβάθμισης και στον ενδοβαλκανικό χώρο, αλλά και στον ευρύτερο διεθνή χώρο.

Θα σας θυμίσω, αφού τόσο πολύ αξιολογείτε ως θετική την πολιτική και ιδιαίτερα στα εξωτερικά θέματα του Κωνσταντίνου Καραμανλή, ποια ήταν η στάση του Κωνσταντίνου Καραμανλή το '76 στην κρίση τότε στο Αιγαίο πάλι. Ποια ήταν η απάντησή του: Η συμφωνία με την Τουρκία, η Βέρνη και η απόφαση. Από τότε είμαστε δεσμευμένοι και δεν μπορούμε να κάνουμε έρευνες για κοιτάσματα πετρελαίου πέραν των χωρικών μας υδάτων. Αυτήν τη μεγάλη ιστορική δέσμευση που ακόμα έχει η χώρα μας, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και η δική σας παράταξη έχει πραγματοποιήσει. Μη μιλάτε, λοιπόν, τώρα για δελία της Κυβέρνησης που έφερε στη Βουλή αυτή και επικύρωσε με νόμο τη δυνατότητα επέκτασης σε 12 μίλια, όταν η Ελλάδα θα κρίνει ότι πρέπει να γίνει αυτό.

Δεν είστε εσείς λοιπόν αυτοί που μπορείτε να μας κατακρίνετε για υποτελή εξωτερική πολιτική και για απεμπόληση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων. Μας μιλήσατε για τη Συνθήκη της Μαδρίτης. Και μάλιστα μας ζητήσατε να δεσμευθούμε ότι δεν είναι δεσμευτικό κείμενο το Πρωτόκολλο της Μαδρίτης. Ασφαλώς και δεν είναι, γιατί είναι πρωτόκολλο. Αλλά γνωρίζετε πολύ καλά πως είκοσι τέσσερις ώρες μετά η ίδια η τουρκική κυβέρνηση ανακάλεσε την υπογραφή της από το Πρωτόκολλο της Μαδρίτης, αυτό που ακόμη επιμένετε να λέτε ότι είναι ένα φιλοτουρκικό κείμενο. Σε είκοσι τέσσερις ώρες μετά την υπογραφή του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης η ίδια η τουρκική κυβέρνηση το ανακάλεσε.

Συνεπώς εκ των πραγμάτων δεν υπάρχει το πρωτόκολλο και δεν ξέρω αν και η μνήμη σας έχει αδυνατίσει τόσο και δεν το ενθυμείσθε και ζητείτε σήμερα ξαφνικά μετά από τόσα χρόνια να δεσμευθεί η Κυβέρνηση αν το πρωτόκολλο αυτό ισχύει ή όχι.

Μιλήσατε για το Ελσίνκι και είπατε ότι εκεί έγινε το επόμενο, το άλλο μεγάλο βήμα της υπονόμευσης των εθνικών δικαιωμάτων. Θα σας θυμίσω ότι στο Ελσίνκι η Ελλάδα κέρδισε ουσιαστικά μετά τη μεγάλη επιτυχία του Ανδρέα Παπανδρέου το 1995 την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και θα σας θυμίσω τι λέγατε το Μάρτιο του '95 όταν ο Ανδρέας Παπανδρέου πήρε το διαρθρωμένο ενταξιακό διάλογο της Κύπρου έξι μήνες μετά το τέλος της διακυβερνητικής του 1997 αφού έδωσε την τελωνειακή σύνδεση στην Τουρκία, μας είχατε καταγγείλει για εθνική υποτέλεια, για απεμπόληση των εθνικών δικαιωμάτων, για ξεπούλημα του Κυπριακού.

Θα σας θυμίσω ότι η τουρκική οικονομία πάει από το κακό στο χειρότερο, η τελωνειακή ένωση λειτουργεί εις βάρος της, γιατί δεν έχει παράλληλα τις κοινοτικές ενισχύσεις για να υπερασπιστεί και να υποστηρίξει την ανταγωνιστικότητά της, κάτι που το είχε η Ελλάδα τα προηγούμενα χρόνια, όταν βρέθηκε στο αντίστοιχο καθεστώς, την αντίστοιχη περίοδο.

Από την άλλη μεριά, η Κύπρος, μήπως ξεχάσατε στις πρόσφατες εκλογές της Κύπρου ότι όλα τα κυπριακά κόμματα μηδέ και του Κομμουνιστικού Κόμματος της Κύπρου και βεβαίως πρωταγωνιστούντος του κ. Κληρίδη και του δικού σας κόμματος ως πρώτο στόχο, μεγάλο στόχο είχαν την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία είναι επί θύραις. Αυτήν τη στρατηγική προσέφερε ο Ανδρέας Παπανδρέου το 1995 για τη λύση του Κυπριακού προβλήματος, για την ασφάλεια της Κύπρου για την ειρήνη στην περιοχή. Αυτή τη λύση επιβεβαίωσε το Ελσίνκι και αυτήν τη στρατηγική υποχρεώσαμε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Είστε έξω από τις εξελίξεις, έξω από τη ζωή, έξω από την πραγματικότητα. Θα σας θέλαμε μαζί μας σ' αυτήν την πολιτική. Δεν σας αφήνει ο μικροκομματισμός όμως για να παρασυρθείτε σ' αυτή πράγματι την εθνική αφύπνιση σ' αυτή την περίοδο, όπου για πρώτη φορά ζούμε στιγμές δικαίωσης των εθνικών μας θεμάτων. Στην πράξη και όχι στις διακηρύξεις του Ελσίνκι.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, ήταν αυτό που έθεσε τα κριτήρια της Κοπεγχάγης για την Τουρκία. Το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την τήρηση του Διεθνούς Δικαίου, αυτά τα κριτήρια που πρέπει να καλύπτει κάθε σύγχρονο κράτος, κάθε σύγχρονη δημοκρατία στην Ευρώπη.

Το Ελσίνκι ήταν αυτό που έθεσε τον όρο στην Τουρκία να βοηθήσει στην επίλυση του Κυπριακού προβλήματος. Και δεν συνέδεσε την πολιτική λύση του Κυπριακού προβλήματος με την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, γεγονός που το επιβεβαίωσαν σε τρία συμβούλια κορυφής και σε τρία συμβούλια γενικών υποθέσεων οι Ευρωπαίοι εταίροι μας.

Στη Σύνοδο του Ελσίνκι, αυτοί που τώρα τόσο πολύ κατηγορείτε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, επεβλήθη στην Τουρκία η υποχρέωση να βελτιώσει τις σχέσεις της με την Ελλάδα. Εκεί χρεώθηκε η Τουρκία ότι αυτή είναι ο παράγων αποσταθεροποίησης στην περιοχή, ότι αυτή προκαλεί και επιτίθεται προς την Ελλάδα και ότι πρέπει να συμμορφωθεί με το Διεθνές Δίκαιο. Και εκεί υπεχρεώθη η Τουρκία να λύσει τις όποιες διαφορές που και εμείς αναγνωρίζουμε, με μόνη μια διαφορά, την τελική διευθέτηση της υφαλοκρηπίδας μέσα από το διάλογο.

Κι εμείς έχουμε προτείνει το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Κι έχει ημερομηνία λήξης αυτό το άρθρο της Συνθήκης του Ελσίνκι. Στο τέλος του 2004 αν δεν έχει βρεθεί λύση, η Τουρκία είναι υποχρεωμένη να πάει στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, για να βρεθεί η λύση στην τελική διευθέτηση της υφαλοκρηπίδας.

Αυτή είναι η αλήθεια του Ελσίνκι. Αυτή είναι η δυναμική που αντλεί η χώρα μας και η διπλωματία μας και η Κύπρος από το Ελσίνκι, είναι η ελπίδα. Αλλά η ελπίδα που έχει αντίκρισμα αλήθειας και το 2004 είναι κοντά. Η Κύπρος ήδη έχει κατακτήσει το ευρωπαϊκό κεκτημένο στους περισσότερους τομείς. Και το έχει δηλώσει η Κυβέρνησή μας σε όλη την κλίμακα της ιεραρχίας πως δεν υπάρχει περίπτωση να γίνει διευρύνηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση αν στο πρώτο κύμα δεν είναι η Κύπρος. Μην έρχεσθε λοιπόν και επανέρχεστε σε μια τέτοια ανέξοδη ρητορία άνευ αντικρίσματος. Η Κύπρος όμως θα είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην πρώτη τετραετία του 21ου αιώνα. Και αυτό θα το θυμηθείτε, γιατί θα σας πονέσει πάρα πολύ στις επόμενες βουλευτικές εκλογές, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας.

Γιατί η παράταξή μας και το ΠΑΣΟΚ, είτε με ηγεσία του Ανδρέου Παπανδρέου είτε του Κώστα Σημίτη, είναι αυτή που υπερασπίστηκε την εθνική υπερηφάνεια και αξιοπρέπεια, είναι αυτή που αναβάθμισε τη διεθνή θέση της χώρας μας, είναι αυτή που έκανε το λόγο και το ρόλο της Ελλάδας σεβαστό από τη διεθνή κοινότητα, είναι αυτή που λύνει τα εθνικά θέματα. Και είμαστε στην εποχή των λύσεων και όχι της ρητορίας.

Θα τελειώσω λέγοντας πως ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας την ανάγκη ποιώντας φιλοτιμία είπε πως με πολλές επιφυλάξεις λένε κατ' αρχάς «ναι» για το νομοσχέδιο, θα περιμένουν όμως να δουν την εξέλιξη της συζήτησης.

Εμείς κατ' αρχάς αυτήν την τοποθέτησή σας την κρίνουμε ως θετική και ξέρουμε ότι πηγάει από τη μεγάλη ευαισθησία που έχει ο ελληνικός λαός απέναντι στις Ένοπλες Δυνάμεις και το νέο τους ρόλο. Και ξέρουμε ότι θα είναι πολύ δύσκολο για σας να καταψηφίσετε ένα νομοσχέδιο για τις Ένοπλες Δυνάμεις, ιδιαίτερα ένα νομοσχέδιο το οποίο αναβαθμίζει και δίνει νέο ρόλο στις ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις. Αυτό το κρατάμε ως θετικό έστω και αν κάτω απ' αυτήν την πίεση της κοινής γνώμης οδηγήσετε σ' αυτήν τη διαφορούμενη θέση. Θα θέλαμε όμως στην κατ' άρθρο συζήτηση να μας πείτε τις ουσιαστικές σας διαφορές, να γίνει ένας ουσιαστικός διάλογος και να βρούμε τις σημαντικές συμφωνίες πάνω στα μεγάλα θέματα των Ενόπλων Δυνάμεων και του νέου ρόλου τους, τόσο για την αμυντική μας ισχύ όσο και για το νέο ρόλο που έχουν να παίξουν στην ευρύτερη περιοχή, γιατί η Ελλάδα είναι μέλος διεθνών οργανισμών, που έχουν έναν πρωταγωνιστικό και σταθεροποιητικό ρόλο στην περιοχή. Και η Ελλάδα είναι στην πρωτοπορία αυτών των πρωτοβουλιών και μόνο επαίνους εισπράττει από τη διεθνή κοινότητα και τις τοπικές κοινωνίες γι' αυτόν τον υπεύθυνο σταθεροποιητικό ρόλο στην περιοχή.

Κλείνοντας, κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να πω πως με το συζητούμενο νομοσχέδιο, μετά από μεγάλη κυοφορία, έρχεται στη Βουλή μία νέα φιλοσοφία για την αμυντική ανάπτυξη και διάταξη της χώρας, που παίρνει υπόψη της και τα νέα γεωστратηγι-

κά δεδομένα, παίρνει υπόψη της τις ανακατατάξεις στην περιοχή της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, παίρνει υπόψη της το ρόλο της τεχνολογίας και της επαγγελματικής εκπαίδευσης, της υψηλής επαγγελματικής κατάρτισης που πρέπει να έχουν οι οπλίτες αλλά και τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, για να μπορούν να στελεχώσουν και να υπηρετήσουν ένα σύγχρονο, αποτελεσματικό και αποτρεπτικό στρατό.

Εμείς ερμηνεύουμε τις εξελίξεις, σχεδιάζουμε το μέλλον και προετοιμάζουμε τη χώρα μας γι' αυτές τις εξελίξεις. Και αυτές οι εξελίξεις σε κάθε περίπτωση για την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό, δεν μπορεί παρά να είναι θετικές, γιατί είναι πολύ βαθιά τα θεμέλια τόσο στην οικονομία όσο στην εξωτερική πολιτική τόσο στην κοινωνική συνοχή όσο και στην αμυντική ενίσχυση της χώρας που έχουμε θέσει και θα συνεχίσουμε σ' αυτήν την πορεία.

Καλούμε κι εσάς και τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης να συμπορευθείτε μαζί μας και στα θέματα της εξωτερικής πολιτικής, ιδιαίτερα σε μια περιοχή όπως είναι αυτή που βρίσκεται η χώρα μας, στα θέματα της αμυντικής διάταξης και ανάπτυξης και σε μία σειρά άλλα θέματα όπου δεν χωρούν οι κομματικές παρωπίδες. Χρειάζεται συναίνεση, συνεννόηση και συμπόρευση.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Οι εγγεγραμμένοι συνάδελφοι είναι τρεις. Θα παρακαλέσω, αν μπορούμε, να κάνουμε ένα μικρό περιορισμό του χρόνου στα επτά λεπτά, για να τελειώσουμε ...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Όχι, κυρία Πρόεδρε. Στους Βουλευτές βρήκατε να κάνετε αυτήν τη λιτότητα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε συνάδελφε, αίτημα των Βουλευτών είναι να τελειώσουμε νωρίτερα. Ούτε το Προεδρείο επείγεται ούτε οι συνάδελφοι που είναι στην Αθήνα επείγονται. Για σας το κάνουμε, που θέλετε να φύγετε. Εάν δεν θέλετε, εντάξει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Τώρα το ακούω αυτό. Εάν πρόκειται να εξυπηρετήσουμε τους συναδέλφους, εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Δεν το ανακοινώσαμε δημοσίως, αλλά το Προεδρείο δεν έχει κανένα λόγο να επισπεύσει τη συζήτηση.

Ο κ. Καρτζαφέρης έχει το λόγο. Να σαςβάλω χρόνο επτά λεπτά και να φτάσετε, με μια ανοχή, στα δέκα λεπτά;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΖΑΦΕΡΗΣ: Επειδή είμαι ένας, ας μιλήσω δέκα λεπτά, κυρία Πρόεδρε.

Αυτήν την εβδομάδα είχαμε δύο παρεμβάσεις, νομιμοποιήσεις ανομημάτων, η μια με την προκήρυξη της «17 Νοέμβρη» και η δεύτερη με την ομιλία του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑΣΟΚ. Τι ακούσαμε σ' αυτήν την Αίθουσα; Ακούσαμε για Κύπρο, για τους S-300, για τη Μαδρίτη, για όλα τα πολιτικά εγκλήματα πρώτης γραμμής και αιχμής του ΠΑΣΟΚ και είδαμε σήμερα να νομιμοποιούνται μέσα από μια ομιλία άνευ αντιπάλου, βέβαια, γιατί δεν είδαμε και τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας να υπερασπιστεί την ιστορία της.

Τι ακούσαμε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα; Ακούσαμε για πράγματα, για τα οποία θα έπρεπε να ντρέπεται και να μη μιλάει το ΠΑΣΟΚ. «Στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί», κύριε Μαγκριώτη. Τι είναι αυτά που μας λέτε; Δεν ξέρετε τίποτα για την Κύπρο; Δεν ξέρετε για την προέλαση που έγινε πριν από έξι μήνες, πεντακόσια μέτρα; Ποια ήταν η αντίδραση της Ελλάδας; Το ζεμπέκικο του Υπουργού Εξωτερικών προχθές; Μα, είναι δυνατόν; Πού είναι οι S-300 που τους παρήγγειλε η Κυβέρνηση του νησιού και με ποιου την πρωτοβουλία τους έχουν κρύψει στις αποθήκες της Κρήτης; Αυτά δεν θα τα πείτε; Είναι θέματα; Στη Μαδρίτη ποιος ήταν συνομιλητής; Δεν ήταν ο Πρωθυπουργός σας, ο κ. Σημίτης, για τα ζωτικά ενδιαφέροντα της Τουρκίας;

Αυτά τα ίδια δεν χρησιμοποιήθηκαν για το Ελσίνκι; Ξεχνάτε ο Ελσίνκι, στον προθάλαμο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Τουρκία; Γίνεται να μιλάτε εσείς; Ποιος νομιμοποίησε τις «γκρίζες ζώνες»; Είπατε για τα Ίμια. Είσατε υπερήφανοι για την κρίση των Ίμίων; Απευθυνθείτε στους δικούς σας στρατηγούς.

Φωνάξτε το στρατηγό Βούλγαρη, να ακούσετε την άποψή του. Δική σας επιλογή. Φωνάξτε το μέλος της Κεντρικής Επιτροπής και εν συνεχεία Αρχηγό ΓΕΕΘΑ κ. Λυμπέρη να σας πει την άποψή του για τα Ίμια. Μην προκαλείτε λοιπόν. Γι' αυτές τις εθνικές τραγωδίες το λιγότερο που μπορείτε να κάνετε είναι να σιωπάτε.

Είναι αδιανόητο, λοιπόν, να ομιλείτε μέσα στην Αίθουσα και να ζητάτε νομιμοποίηση αυτών των αισχρών ανομημάτων.

Έρχομαι στο νομοσχέδιο. Άκουσα τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ομιλεί για υποχρεωτική θητεία για όλους. Εάν αυτό ισχύει, νομίζω ότι θα μείνουμε χωρίς Κυβέρνηση, γιατί και ο ίδιος ο Υπουργός θα πρέπει να πάει σε ένα κέντρο εκπαίδευσης και ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ κ. Λαλιώτης θα πρέπει να πάει σε ένα κέντρο εκπαίδευσης και ο Υπουργός Εξωτερικών θα πρέπει να πάει σε ένα κέντρο εκπαίδευσης, γιατί εντελώς συμπτωματικά, δεν έχουν υπηρετήσει αυτό που λέγεται υποχρεωτική θητεία. Επομένως μη λέμε λόγια για κατανάλωση. Όχι φαρισαισμοί εδώ μέσα. Να λέμε την αλήθεια με το όνομά της.

Δεν μπορεί να είναι παράδειγμα στη νεολαία, την οποία καλούμε να υπηρετήσει, το να μην έχει υπηρετήσει η μισή Κυβέρνηση. Δεν μπορεί να είναι παράδειγμα όλα αυτά τα πρόσωπα που ήταν πρωταγωνιστές πριν λίγες ημέρες στο σκάφος Λυμπέρη και να μην έχουν υπηρετήσει και να χρησιμοποιούνται από το κράτος και να χρηματοδοτούνται...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Υπηρετούσαν στη φυλακή!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΖΑΦΕΡΗΣ: Όχι κύριε. Εσείς χρηματοδοτείτε από το Υπουργείο Πολιτισμού τον κ. Λαζόπουλο. Εσείς χρηματοδοτείτε τον κ. Ρουβά. Εσείς βγάλατε απόφαση ο κ. Ρουβάς να μην υπηρετήσει επειδή έχει ψυχολογικά προβλήματα και να κάνει συναυλίες. Εσείς τα κάνατε, κύριοι.

Εσείς δώσατε το δικαίωμα να μην υπηρετήσει ο Λαζόπουλος. Εσείς δώσατε το δικαίωμα ο Ρουβάς να κάνει συναυλίες και να μην υπηρετήσει. Αυτό είναι το παράδειγμα. Αυτό είναι το φρόνημα το οποίο δίνετε στην ελληνική νεολαία.

Και λέμε ότι δεν έχουμε στρατό. Μα πως να έχουμε στρατό; Εσείς οι ίδιοι μας οδηγήσατε σ' αυτήν την κατάσταση που βρισκόμαστε, σ' αυτήν την υπογεννητικότητα, που και εσείς ομολογήσατε και ακούσαμε ότι πρέπει να την ελέγξετε. Πότε αυξάνεται η υπογεννητικότητα; Το 2001, το 2002 και το 2015. Τι σημαίνει αυτό; Γυρίστε είκοσι ένα χρόνια πίσω όταν ήρθε δύο φορές το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία. Και το 1981 υπήρξε κρίση στην ελληνική οικογένεια και δεν έκανε παιδιά για να έχουμε υπογεννητικότητα το 2002. Και πάλι όταν ήρθε το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία το 1994 έπαθε ένα σοκ η ελληνική οικογένεια και δεν έκανε παιδιά για να έχουμε υπογεννητικότητα το 2015.

Κύριε Υφυπουργέ, πριν από λίγο καιρό το Υπουργείο σαςμίλαγε για τους αντιρρησίες συνείδησης και τους έδινε το δικαίωμα να μην υπηρετούν. Έρχεται συμπληρωματικά άλλο νομοσχέδιο, άλλος νόμος, που αφαιρούσε από την ταυτότητα το θρήσκευμα. Οποιοσδήποτε θέλει τώρα μπορεί στο παραπέντε, έξω από το κέντρο εκπαίδευσης, να δηλώσει αντιρρησίας συνείδησης και να μην υπηρετήσει. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και τι ερχόμαστε να κάνουμε τώρα; Να πέσουμε στο ολίσθημα -και το άκουσα από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος και τους συγχάιρω γι' αυτήν τους την τοποθέτηση- σε σημεία παρακμής, στους μισθοφόρους. Ποιοι μισθοφόροι; Πόσοι μισθοφόροι; Ένας στους δύο. Είναι σχέση που ικανοποιεί παρακαλώ τον πτέραρχο; Δεν ξέρω ποιες είναι οι δεσμεύσεις του Υφυπουργού που έχει από την πολιτική του. Ο πτέραρχος, όμως, είναι ευχαριστημένος ώστε ένας στους δύο να είναι μισθοφόρος; Όταν έχουμε πενήντα χιλιάδες στην ΕΣΟ οι είκοσι πέντε χιλιάδες θα είναι μισθοφόροι. Είστε ευχαριστημένοι;

Τι μισθοφόροι θα είναι αυτοί; Οι πραιτοριανοί του ΠΑΣΟΚ, οι πραιτοριανοί του κόμματος. Θα διορίζετε αυτούς που θέλετε και θα κάνετε έναν κομματικό στρατό, ο οποίος θα παίζει όχι ρόλο πρωτίστως στα εθνικά θέματα, αλλά πρωτίστως για τις κομματικές σας ανάγκες.

Γι' αυτό λοιπόν πρέπει να δούμε καλά το θέμα και να αντιδράσουμε αναλόγως. Όχι όπως αντέδρασε η Νέα Δημοκρατία.

«Ψήφος ανοχής» άκουσα από τον εισηγητή. Και βεβαίως η λέξη, κύριοι συνάδελφοι, παραπέμπει σε οίκους ανοχής. «Ψήφος ανοχής» τι σημαίνει; Το ανέχεστε; Δέχεστε να σας βάλουν είκοσι πέντε χιλιάδες δικούς τους ανθρώπους; Λένε με τι κριτήρια θα μπουν μέσα; Γιατί δεν κάνουμε τη ΣΤΥΑ σχολή; Η ΣΤΥΑ, που την ξέρετε από την Αεροπορία, που την ξέρω και εγώ, μια που υπηρέτησα στην Αεροπορία, να βγάζει μισθοφόρους μετά από εξετάσεις. Να πηγαίνουν στα πανεπιστήμια, δηλαδή, μέσω εισαγωγικών εξετάσεων και να βγαίνουν από τη ΣΤΥΑ. Όσους θέλετε να βγάξετε από εκεί.

Τι λέει το άρθρο 2; Μοναδική προϋπόθεση να έχουν την ελληνική ιθαγένεια. Ξέρετε πόσοι λαθρομετανάστες λόγω της κας Παπανδρέου πήραν την ελληνική ιθαγένεια τον προηγούμενο μήνα; Ξέρετε πόσοι θα είναι αύριο; Πεντακόσιες χιλιάδες. Αυτοί θα μπουν μέσα και θα πάρουν τα οπτικά συστήματα, τα ευαίσθητα οπτικά συστήματα που άκουσα και από τον εισηγητή σας και από τον κύριο Υπουργό να λένε; Θα τους βάλουμε αυτούς να χειρίζονται τους πυραύλους; Έχετε την εμπιστοσύνη να παραδώσετε τη χώρα σε αυτούς που μπορεί να είναι μέλη του UCK; Ή δεν είναι μερικοί απ' αυτούς μέλη του UCK; Δεν το ξέρετε; Δεν υπάρχει το απόρρητο έγγραφο της υπηρεσίας πληροφοριών των Ενόπλων Δυνάμεων, κύριε Υπουργέ, που βγήκε προχθές στη δημοσιότητα; Είναι ψέματα αυτά τα πράγματα, ότι κάποιο εξ αυτών που παίρνουν την ελληνική ιθαγένεια είναι ουτοσεκάδες; Θα τους βάλουμε λοιπόν στα ευαίσθητα οπτικά μας συστήματα; Γιατί δεν βάζετε μια παράγραφο που να λέει να έχουν δέκα χρόνια τουλάχιστον την ελληνική ιθαγένεια και να είναι από Έλληνες γονείς; Θα είστε ήσυχoi αν έλθουν αύριο αυτοί, με τον τρόπο που διατυπώνεται το νομοσχέδιο, από το παράθυρο και για κομματικές ανάγκες να πάρουν τους πυραίλους στα χέρια τους;

Βεβαίως, κύριοι Υπουργοί, εάν κάποιος Τούρκος σε κάποια απ' αυτά τα διεθνή fora που συναντιόμαστε, μου βρίσει τους Έλληνες ένοτολους, μου πει ότι έχουν χαμηλό μορφωτικό επίπεδο, μου πει ότι έχουν ανύπαρκτη εκπαίδευση, εγώ θα αντιδράσω.

Σας ερωτώ, ερωτώ τον έντιμο αξιωματικό των τριάντα πέντε ετών: Εάν σας μιλήσουν έτσι για τους ένοτολους της Ελλάδος, θα αντιδράσετε ή όχι; Εάν πει κάποιος ότι έχουν χαμηλό επίπεδο, ότι είναι αγράμματοι και αμόρφωτοι και απαίδευτοι, δεν θα αντιδράσετε; Θα αντιδράσετε. Γιατί, λοιπόν, το υπογράφετε εσείς αυτό; Γιατί επιτρέπετε στην εισηγητική έκθεση να λέει ότι είναι χαμηλού επιπέδου, ότι είναι χαμηλό το μορφωτικό επίπεδο; Για ποιο λόγο;

Εν πάση περιπτώσει, επειδή ο χρόνος μας βιάζει, θα έλεγα ότι χρειάζεται να το δούμε με πάρα πολλή προσοχή. Είναι πονηρό το νομοσχέδιο. Εξυπηρετεί πρωτίστως ανάγκες του κόμματος και λογικές οι οποίες δεν μπορούν σήμερα, το 2001, να λειτουργούν.

Έρχονται σε συνέχεια αυτά, κύριε Υπουργέ, μιας αποστροφής που σας είπε προχθές στο Εκτελεστικό Γραφείο ο κ. Σημίτης, ο κύριος Πρωθυπουργός, επάνω στη μεγάλη κρίση, όταν τα παράτησε και έφυγε. Σας είπε ότι εσείς είστε καλά βολεμένοι με τους εξοπλισμούς των Ενόπλων Δυνάμεων. Δεν μπορεί αυτή η λογική να περνάει στην Αίθουσα. Δεν μπορεί αυτή η λογική να περνάει στην ελληνική κοινωνία. Δεν μπορεί αυτή η λογική να περνάει. Πρέπει επιτέλους να ξεκαθαρίσουμε ότι είναι άλλο τα κομματικά σας και άλλο η πατρίδα. Μην εμπλέξετε το κόμμα με την Ελλάδα, για να μην καταντήσκει η Ελλάδα σαν το κόμμα σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Σπυριδιώνης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΙΩΝΗΣ: Κύρια Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα συμφωνήσω καθόλου με τον κατελθόντα από το Βήμα και εξελθόντα από την Αίθουσα συνάδελφό μου. Δεν επιδιώκει το ΠΑΣΟΚ να δημιουργήσει «πραποριανούς», γιατί έχει αποδεδειγμένη στην ιστορική του πορεία την ευαισθησία του για τον εκδημοκρατισμό των Ενόπλων Δυνάμεων και την αντίληψη ότι αυτές ανήκουν στο έθνος και αντιμετωπίζονται με πλήρη υπερκομματικά και αξιοκρατικά κριτήρια.

Θα θυμίσω μόνο ένα πράγμα. Όταν ήλθε το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία το 1981, ο Ανδρέας Παπανδρέου κράτησε το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας με την εντολή: Θα αφήσουμε απερίσπαστες τις Ένοπλες Δυνάμεις να επιτελέσουν την αποστολή τους. Τον επόμενο χρόνο εισήγαγε τις στρατιωτικές σχολές στο σύστημα των πανελληνίων εξετάσεων.

Εάν, λοιπόν, ήθελε να δημιουργήσει κομματικό στρατό, θα άφηνε τα πράγματα όπως είχαν, θα επηρέαζε τις εξετάσεις στις στρατιωτικές σχολές και θα διαμόρφωνε ένα Σώμα που κομματικά θα ανήκε στο ΠΑΣΟΚ. Είναι άδικη η κριτική. Εντελώς άδικη!

Ένα δεύτερο σημείο που θα ήθελα να θίξω είναι το εξής: Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας έθιξε δύο - τρία ζωτικά πράγματα. Εγώ θα επικαλεστώ τον Κωνσταντίνο Καραμανλή. Στην πρόκληση του «ΧΩΡΑ» κατέφυγε στο Συμβούλιο Ασφαλείας για ειρηνική διευθέτηση του προκύψαντος προβλήματος και στο Δικαστήριο της Χάγης. Αυτό είναι το μείν.

Στις ακολουθείσες συζητήσεις δε και διαπραγματεύσεις στη Βέρνη υπέγραψε το ομώνυμο Σύμφωνο της Βέρνης, όπου έδωσε τη δυνατότητα στην Τουρκία να παρερμηνεύσει το κείμενο, που έλεγε: «Καθόσον χρόνο συνεχίζονται οι διαπραγματεύσεις για την επίλυση του προβλήματος της υφαλοκρηπίδας δεσμεύονται οι δύο χώρες να μην προβούν σε καμία έρευνα στο Αιγαίο έξω από την αιγιαλίτιδα ζώνη τους».

Η Τουρκία άρπαξε αυτήν τη διατύπωση και είπε ότι συνεχίζονται οι διαπραγματεύσεις, ενώ αυτές μετά από λίγο διεκόπησαν. Επομένως έπαυσε το κείμενο της Βέρνης να έχει ισχύ από τη στιγμή που διεκόπησαν οι διαπραγματεύσεις. Θεμελιώσε πάνω σε αυτό το κείμενο την ερμηνεία ότι όσο το θέμα της υφαλοκρηπίδας παραμένει εκκρεμές και άλυτο, ισχύει το κείμενο της Βέρνης και επομένως καμία από τις δύο χώρες δεν μπορεί να εκτελέσει έρευνα στο Αιγαίο έξω από την αιγιαλίτιδα της ζώνης, έξω από τα χωρικά της ύδατα.

Να θίξω και ένα άλλο θέμα. Είμαι στρατιωτικός και ενδοτικός δεν υπήρξα ποτέ. Σαν στρατιωτικός θα ήταν απαράδεκτο να είμαι ενδοτικός. Δεν έχει η Τουρκία χίλια διακόσια (1.200) μίλια ακτών στο Αιγαίο; Δεν πραγματώνει μέσα από το Βόσπορο, μέσα από την Προποντίδα και μέσα από τα Δαρδανέλια τη θαλάσσια εικόνα της; Δεν συνδέονται αυτά με το Αιγαίο; Θα της απαγορεύσουμε να μπαίνει και να βγαίνει στα λιμάνια της; Δεν μπορούμε να το κάνουμε, απ' ενός γιατί δεν το προβλέπει το Διεθνές Δίκαιο, εφόσον προβλέπει τη διατήρηση ελεύθερων διαδρόμων ναυσιπλοΐας και αεροπλοΐας και απ' ετέρου γιατί αυτό θα εσθίμαινε πόλεμο.

Αν λοιπόν θέλουμε να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους και να τα βλέπουμε στην πραγματική τους εικόνα -μέσα στο Κοινοβούλιο πρέπει να έχουμε το θάρρος να βλέπουμε έτσι τα πράγματα- πρέπει να πούμε ότι η Τουρκία βεβαίως έχει ζωτικά συμφέροντα στο Αιγαίο, στην αιγιαλίτιδα της ζώνης, στην προβλεπόμενη από το Διεθνές Δίκαιο υφαλοκρηπίδα της και εκεί όπου οι καταστατικές διατάξεις του δικαίου της Τζαμάικα του 1982 προβλέπουν κυριαρχικά της δικαιώματα. Αυτή είναι η αλήθεια. Όλα τα άλλα είναι παλικάρισμοί που αποκαλύπτουν έναν υποβιβασμό της εξωτερικής πολιτικής της πατρίδας μας σε επίπεδο ανεπίτρεπτης ψηφοθηρίας.

Έρχομαι στο νομοσχέδιο. Ο κύριος Υπουργός Εθνικής Άμυνας έκανε μία καταπληκτική ανάλυση, πρώτον, για την αιτιολόγηση του συζητούμενου νομοσχεδίου και, δεύτερον, για την παγκόσμια αστάθεια όπως αυτή προέκυψε από την πτώση του διπολισμού και από τις εντεύθεν δημιουργηθείσες επιβαρύνσεις στο αμυντικό μας σύστημα.

Όποιος έχει διαβάσει υψηλή αμυντική στρατηγική, θα εδικαίωνε πλήρως τις απόψεις του κυρίου Υπουργού, πρώτον, για την αμυντική σχεδίαση, δεύτερον, για την αξία των τακτικών και στρατηγικών πληροφοριών και, τρίτον, για την ευκαμψία κατά την εκτέλεση των σχεδίων του αμυντικού συστήματος, ώστε να μπορεί αυτομάτως να μεταπίπτει στις επιβαλλόμενες εναλλακτικές λύσεις. Παραδείγματα που δικαιώνουν την ομιλία του κυρίου Υπουργού είναι τα εξής: Στη μάχη του Μάρνη το 1914 ο στρατηγός Φος με την κατά πρωτοβουλία του επίθεση στο πλευρά της άκαμπτης γερμανικής διείσδυσης κέρδισε τον Α'

Παγκόσμιο Πόλεμο. Και στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ο Μοντγκόμερι νίκησε τον Ρόμελ στην Αφρική, γιατί ρυμούλκησε σε στάσιμη αντίδραση τις τεθωρακισμένες μεραρχίες του και το σχέδιό του δεν είχε την επιβαλλόμενη ευκαμψία για να αντιδράσει στην επιθετική διείσδυση του Μοντγκόμερι.

Να πάω και σε ένα άλλο παράδειγμα. Οι Αμερικανοί με τη δυσκαμψία και με την ευρύτητά τους μετά την απόφαση στη Νορμανδία αιφνιδιάστηκαν στις Αρδένες, γιατί το σύστημα των δύο στρατιών που επιτίθεντο δεν ήταν εύκαμπτο. Η ευκαμψία χρειάζεται εκτός από μυαλό εκπαίδευση και τεχνική, τα ανάλογα μέσα και τον ανάλογο στρατό. Όλα αυτά μαζί με τις εγγενείς μας αδυναμίες και με το δημογραφικό δημιουργούν προβλήματα.

Δεν αποδίδει το δημογραφικό πρόβλημα την παραγωγή ανδρών για να επανδρώσουμε μια επιβαλλόμενη από τα πράγματα, στοιχειώδη επαγρύπνηση. Δηλαδή να επανδρώσουμε μια γραμμή που θα εξασφαλίζει την ασφάλεια των συνόρων και θα αντέχει σε μία αιφνιδιαστική εξέλιξη όσο βέβαια μπορεί να προβλέψουν τα σχέδια επιστράτευσης.

Η θητεία εκπληρώνει δύο βασικούς σκοπούς. Πρώτον, την εκπαίδευση και επαγρύπνηση και, δεύτερον, τη συγκρότηση εφεδρικού στρατού με τον οποίο η Ελλάδα μπορεί να μη χρειαστεί να πολεμήσει. Χωρίς εφεδρικό στρατό δεν υπάρχει ασφάλεια στην πατρίδα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**.)

Το σύστημα, λοιπόν, όπως προβλέπεται συγκροτεί ένα συμπληρωματικό στοιχείο για την ακεραιότητα της επιβαλλόμενης κάλυψης επαγρυπνήσεως και αφ' ετέρου την ανταπόκριση με μόνιμη στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων στα πολυσύνθετα και πολυδάπανα ικανότατα οπλικά συστήματα που απαιτούν και επίπεδο μόρφωσης και επίπεδο εκπαίδευσης και συνεχή χρήση και ενασχόληση, ώστε να μπορείς να πετυχαίνεις δύο απαιτήσεις. Τη μία να τα συντηρείς με τους καλύτερους όρους, εξ ου και η οικονομία του συστήματος, που θα υπερκαλύψει τη δαπάνη και η άλλη απαίτηση είναι να τα χειρίζεσαι με απόλυτη εκμετάλλευση των δυνατοτήτων που παρέχουν.

Το νομοσχέδιο τα προβλέπει όλα, από το σκοπό της σύνθεσης του νομοσχεδίου μέχρι όλες τις λεπτομέρειες. Και τα στοιχεία που δεν απαντά, κύριε Παυλόπουλε, όπως το θίξατε σαν αδυναμία, δεν μπορούν να προβλεφθούν από τώρα, γιατί θα εξαρτηθούν τα κριτήρια κάθε ειδικότητας από τις απαιτήσεις της ειδικότητας. Κάποια προκήρυξη θα περιλαμβάνει πτυχιούχους πανεπιστημίων και κάποια άλλη απλούς απόφοιτους της Γ' γυμνασίου. Πώς γίνεται αυτή η αποτύπωση των κριτηρίων; Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας κατόπιν εισήγησης των κλάδων. Έχουμε δηλαδή ακεραία λειτουργούσα με τρόπο προβλεπτικό και τιμητικό ολόκληρης της ιεραρχίας, στρατιωτικής και πολιτικής του Υπουργείου. Προβλέπει όλες τις λεπτομέρειες και δεν έχω ώρα να τις αναλύσω.

Στα επί μέρους άρθρα που θα συζητήσουμε, θα μου δοθεί η ευκαιρία να αποδείξω ότι δεν υπήρχε άλλη λύση, κύριε Υπουργέ, από την υιοθέτηση του νομοσχεδίου αυτού. Θα λύσει ζωτικά προβλήματα άμυνας, καθώς και συμπλήρωσης της θητείας και προβλήματα αναγκαίας αναβάθμισης των Ενόπλων Δυνάμεων για να ανταποκριθούν στις διαγραφόμενες απαιτήσεις και για να καλύψουν τα πολυδάπανα εξοπλιστικά προγράμματα.

Πιστεύω πως έρχεται σε μια κατάλληλη στιγμή με συγκροτημένη μελέτη και τις σχετικές προβλέψεις, ώστε να δικαιώσει και είμαι σίγουρος γι' αυτό το σκοπό για τον οποίον το συντάξατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Δημοσχάκης έρχετο το λόγο.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο που κατάθεσε ο κύριος Υπουργός επικαλείται μεταξύ των άλλων αιτιολογιών ότι η πατρίδα μας αντιμετωπίζει οξύτατο δημογραφικό πρόβλημα. Είναι γνωστό σε όλους αυτό, γιατί μετά από είκοσι χρόνια σοσιαλιστικής διακυβέρνησης της χώρας, στέρεψε η πατρίδα μας να γεννάει παιδιά. Τι έχουμε να στρατεύσουμε; Τίποτα. Ήταν επόμενο λοιπόν ο Υπουργός να

φέρει αυτό το νομοσχέδιο και να ζητάει επαγγελματίες οπλίτες είκοσι πέντε χιλιάδες τον αριθμό. Εμείς αντί να ενισχύσουμε την οικογένεια, την πολύτεκνη, κόψαμε τα επιδόματα. Και ακόμα αντί να ενισχύσουμε την ύπαιθρο και τα χωριά, διαλύσαμε και την ύπαιθρο και τα χωριά.

Αντί να ενισχύσουμε το χωριό κοινότητα, δημιουργήσαμε τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», δώσαμε τη χαριστική βολή στο χωριό. Αντί να ενισχύσουμε τη γεωργία, την ύπαιθρο χώρα γενικότερα, αυτή γεννιούσε παιδιά –στρατηγέ, το ξέρετε πολύ καλά, οι καλύτεροι στρατιώτες σας προέρχονταν από τα χωριά και οι καλύτεροι συνάδελφοί σας- διαλύσαμε τα χωριά μας, απαξιώνουμε τη γεωργία μας και καταστρέψαμε όλη αυτήν την ευλογημένη γη που γεννούσε πράγματι καλά παλικάρια.

Σήμερα ένας που έτυχε να γεννηθεί στο χωριό, δεν έχει καμία τύχη να παντρευτεί, να τεκνοποιήσει, διότι δεν τον παντρεύεται καμία. Γιατί; Γιατί τα προϊόντα του δεν έχουν καμία πέραση, γιατί δεν θέλει καμία κοπέλα να καθίσει στο χωριό.

Έτσι είναι, κύριε Υπουργέ. Σε τρία χρόνια θα φέρουμε άλλο νομοσχέδιο εδώ!

Για παράδειγμα, έβγαλε ένας πατριώτης μου προχθές εκατό τόνους σιτάρι. Εκατό τόνοι σιτάρι μπορούν να θρέψουν μια πολιτεία επί ένα χρόνο, αλλά η αξία αυτού του σιταριού κάνει σήμερα όσο κάνει ένα μηχανάκι.

Πριν από είκοσι χρόνια, όταν κυβερνούσαν οι «βασιλικές κυβερνήσεις», που είπε ο Πρωθυπουργός σας, κύριε Υπουργέ, εάν ένας στο χωριό μου πουλούσε δέκα στρέμματα γη, αρδευτικής ή μη αρδευτικής, αγόραζε ένα διαμέρισμα, αγόραζε ένα μηχανάκι για να καλλιεργήσει τη γη του. Σήμερα πρέπει να πουλήσει όλα τα χωράφια του χωριού για να πάρει ένα σπιτί, ένα μηχανάκι. Έτσι είναι, όπως τα λέω. Οι πόλεις στέρεψαν, οι πόλεις χάλασαν. Τα χωριά ήταν ζωντανά, κτυπούσε η καρδιά της πατρίδας μας.

Εκεί καταντήσατε την πατρίδα μας και μην ψάχνετε νομοσχέδια και τι κάνει η Γαλλία κλπ. Βεβαίως η Γαλλία θα κάνει επαγγελματικό στρατό. Δεν έχει σύνορα, δεν έχει ούτε Αλβανούς ούτε «ουτσέκαδες», ούτε Σκοπιανούς ούτε Βουλγάρους ούτε Τούρκους, ιδίως Τούρκους.

Άρα, ενώ έπρεπε η Κυβέρνηση να κοιτάξει αντίστροφα πώς θα αρχίσει ξανά πάλι να ζωντανεύει η ελληνική οικογένεια, εμείς της δίνουμε τη χαριστική βολή. Αν τα λεφτά που θα διαθέσετε για τους επαγγελματίες οπλίτες, τα διαθέτατε για να ενισχύσετε την οικογένεια, σε δέκα χρόνια η πατρίδα μας που θα έβρισκε φαντάρους δεν θα είχε κανένα πρόβλημα. Εμείς κάνουμε όλους τους Έλληνες επαγγελματίες οπλίτες. Και ποιον επαγγελματία οπλίτη θα στρατεύσουμε; Το γιο του Λάτση; Το γιο του Κόκκαλη; Θα στρατεύσουμε φουκαράδες πάλι, που δεν βρίσκουν δουλειά και αναγκάζονται να πάνε επαγγελματίες οπλίτες.

Το 1990 ψάχναμε με το κερύ να βρούμε, κύριε Υπουργέ, κανέναν να στρατευτεί, επειδή δεν πήγαιναν. Σήμερα λόγω ανεργίας –εκεί κατατείνει το νομοσχέδιό σας, για να πολεμήσει πρωτίστως την ανεργία και λιγότερο για τη θωράκιση της πατρίδας- φέρνεται αυτό το νομοσχέδιο για να στρατεύσετε είκοσι πέντε χιλιάδες νέους.

Τι μπορούσε να γίνει; Η Κύπρος που έχει μια παράδοση στις ένοπλες δυνάμεις στρατεύει όλους τους νέους από την ημέρα που θα απολυθούν από το λύκειο.

Θα έχουν, λοιπόν, υποχρέωση όλοι οι Ελληνόπαιδες να στρατεύονται την ίδια μέρα. Αυτοί που κρατούνται οικονομικώς, την κοπανάνε στην Αγγλία ή στην Αμερική να σπουδάσουν, τους χάνουμε μετά και πάλι οι ίδιοι οι Έλληνες στρατεύονται, αυτοί που δεν κατάγονται από μεγάλα τζάκια. Οι άλλοι τη σκαπουλάρουν. Και κατά καιρούς φέρνουμε νομοσχέδια και τη γλιτώνουν αυτοί οι κύριοι κι έρχονται μετά και μας κυβερνούν, έρχονται και γίνονται οικονομικοί αστέρες κλπ.

Δεύτερον, να στρατεύονται και οι γυναίκες. Έχουν ίδια δικαιώματα και ίδιες υποχρεώσεις. Το λέει το Σύνταγμα. Πολλές νέες κοπέλες θέλουν να στρατευτούν. Πικρή η αλήθεια. Η πατρίδα μας έχει εκτεταμένα σύνορα και έχει παράλληλα πάρα πολλές φυλές και πολλές ράτσες με διάφορα πολιτικά συστήματα και πειράματα καθημερινώς. Άρα είμαστε υποχρεωμένοι

να διατηρούμε στρατό. Δεν είμαστε ούτε Πορτογαλία, ούτε Ισπανία ούτε Ολλανδία, ούτε Δανία. Αυτοί έχουν την πολυτέλεια και στρατό να μην έχουν στο κάτω- κάτω.

Εμείς όμως είμαστε καταδικασμένοι και από τη γεωγραφική μας θέση και από την ιστορία μας να διατηρούμε στρατό και μάλιστα στρατό εθελοντικό. Υπήρχε μέχρι τώρα ο θεσμός των ΕΠΙ, επιτυχημένος κατά την άποψή μου. Απέδωσε. Και εκτός από ορισμένα μικροπροβλήματα, τα οποία ζω και στην ιδιαίτερα μου πατρίδα, γιατί μεγάλο μέρος αυτών των ΕΠΙ υπηρετούν εκεί, προσφέρουν ένα μεγάλο έργο και συνεισφέρουν τα μέγιστα.

Πλην όμως και αυτούς τους έχουμε παρίες των Ενόπλων Δυνάμεων. Πληρώνουν εισφορές στο Μετοχικό Ταμείο Στρατού, είναι εκτός του Μετοχικού Ταμείου Στρατού. Τους βάζουμε στο Ι.Κ.Α., ζητούν δάνειο να πάρουν μία κατοικία, να κάνουν μία οικογένεια και τους λέμε ότι δεν μπορούν να πάρουν εργατική κατοικία, διότι δεν είναι εργάτες! Είναι δηλαδή κάποια θέματα που αντί να ασχοληθούμε και να τα επιλύσουμε, κύριε Υπουργέ, τα αφήνουμε στην τύχη τους. Και οι άνθρωποι αυτοί επόμενο είναι να έχουν προβλήματα.

Τι μεσολάβησε επομένως και αντικαθίστανται οι ΕΠΙ με αυτούς τους μόνιμους επαγγελματίες οπλίτες; Εξήγησε βέβαια ο Υπουργός προηγουμένως, αλλά δεν επείσθησαν πλήρως. Πιστεύω ότι με το νέο θεσμό δεν θα γίνει ελκυστικό για πολλούς νέους και νέες –αφού θα πάρει και κοπέλες- το σύστημα αυτό. Για να γίνει ελκυστικό πρέπει να έχουμε ορισμένα κίνητρα. Και τα κίνητρα τα βλέπω ελάχιστα, μηδαμινά.

Ένα άλλο θέμα που βασανίζει επίσης είναι το πώς θα γίνει η επιλογή. Βεβαίως όλα τα Ελληνόπουλα έχουν δικαίωμα να στρατευθούν. Σας ανέπτυξα αρκετά όσον αφορά στη θωράκιση της υπαίθρου και μάλιστα της ακριτικής υπαίθρου.

Θα σας πω και ένα παράδειγμα από την πατρίδα μου. Η ανατολική Θράκη μαζί με την Πόλη, κύριε Υπουργέ Εθνικής Άμυνας, –πιστεύω να έχετε τις πληροφορίες- είναι για την Τουρκία ό,τι το λεκανοπέδιο της Αττικής για την Ελλάδα. Έχει είκοσι εκατομμύρια πληθυσμό και από αυτόν τον πληθυσμό, το 30%- 40% είναι νέοι άνθρωποι κάτω των δεκαοκτώ ετών. Σε αυτούς έχουμε να αντιτάξουμε πληθυσμό γηγενή στον Έβρο, που φέρει την κύρια άμυνα της πατρίδας μας στα χερσαία σύνορα, –για να μην πω στη Θράκη, γιατί εκεί είναι μερδεμένα τα πράγματα- εκατόν σαράντα χιλιάδες πληθυσμό, εκ των οποίων ενενήντα χιλιάδες είναι άνω των εξήντα ετών και αυτοί στην Αλεξανδρόπολη ως επί το πλείστον.

Ο στρατός μας σε λίγο στον Έβρο θα αισθάνεται κατοχικός στρατός. Πικρή αλήθεια. Όταν βλέπεις χωριά και πόλεις που δεν κατοικεί κανένας, πώς θα αισθανθείς; Στρατηγέ, όταν υπηρετούσατε εκεί στον Έβρο και πηγαίνατε στα χωριά που ήταν γεμάτα κόσμο, αισθανόσασταν ότι ήσασταν πράγματι σε ελληνικό έδαφος; Τι θα αισθάνεται ο αντίστοιχος συναδελφός σας, ο Μέραρχος, μετά από δέκα-δεκαπέντε χρόνια, όταν το 80% της υπαίθρου θα είναι έρημο;

Θα παρακαλούσα, μιας και θέλουμε να θωρακίσουμε και την πατρίδα, να αποβλέπουμε εκεί, κύριε Υπουργέ. Πρέπει να προτιμηθούν τα παιδιά της ακριτικής πατρίδας. Γιατί και οικογένεια θα κάνουν εκεί, θα δουλέψουν και τη γεωργία και παράλληλα θα δώσουν ζωντάνια και ύπαρξη στην πατρίδα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΙΟΥΝΗΣ: Έβαλε κριτήρια ακριτικά στους ΕΠΙ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ισχύουν και τώρα.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Θα τα συζητήσουμε. Τα έκοψε τώρα τελευταία, θα τα συνεχίσει. Τουλάχιστον δεν μπορούν να γίνουν στρατηγικοί και εφοπλιστές, να γίνουν οπλίτες. Τι να κάνουν; Σε μας λαχαιίνει ο κλήρος.

Είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος για τα Ίμια. Μία κουβέντα μόνο θα πω. Υπηρετούσα το 1968, ήμουν δόκιμος, αλλά αν ανέθεταν σε μένα την υπεράσπιση των Ιμίων, δεν θα πάταγε κουνούπι και δεν θα στραπατσαριζόταν έτσι η πατρίδα μας. Αν, στρατηγέ, εσείς που ήσασταν κάποτε ταξίαρχος στη Κω, είχατε την ευθύνη των Ιμίων, που είναι δύο κώνοι μέσ' τη θάλασσα έρημοι και μόνοι, δεν νομίζω ότι θα είχαμε αυτά τα προβλήματα. Ναύαρχοι των πέντε κλάρων και των πολλών αστέρων τα έκα-

ναν μούσκεμα, ταπεινώθηκε η πατρίδα μας, έφευγαν τα καράβια μας, λες και κάναμε απόβαση, όπως οι Αμερικανοί στη Μέση Ανατολή. Αυτά έδειχναν οι τηλεοράσεις τότε! Και σε είκοσι τέσσερις ώρες ξεφτιλιστήκαμε και ξεφτίλισαμε ένα έθνος!

Το νομοσχέδιο και να μη θέλω να το ψηφίσω, είμαι καταδικασμένος να το ψηφίσω, διότι προέρχομαι από τον πιο ακριτικό νομό της πατρίδας.

Βεβαίως θα παρακολουθήσουμε τα άρθρα και θα ενισχύσουμε ό,τι όπου χρειάζεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Γικονογλου έχει το λόγο, για να δευτερολογήσει.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, μετά από τη διαπίστωση της ομόθυμης αποδοχής του νομοσχεδίου και αφού ο κατελθών του Βήματος Βουλευτής από τον Έβρο το ψηφίζει, δεν υπάρχει λόγος να τρώμε το χρόνο δευτερολογώντας. Νομίζω ότι πρέπει να προχωρήσουμε γρήγορα και να τελειώνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Φλωρίνης έχει το λόγο.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή τους εισηγητές της Πλειοψηφίας πρώτα και της Αντιπολίτευσης, όπως άκουσα τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ και τους συναδελφους Βουλευτές. Θα συμφωνήσω με τους εισηγητές της Αντιπολίτευσης. Θα καταψήφισα και εγώ το νομοσχέδιο –είναι βέβαιο αυτό- αν δεν λάμβανε υπόψη την κρισιμότητα της κατάστασης στην οποία βρίσκονται οι Ένοπλες Δυνάμεις από απόψεως προσωπικού. Ο μόνος λόγος που μας αναγκάζει να δώσουμε ψήφο ανοχής, όπως εμείς το ονομάσαμε στο παρόν νομοσχέδιο, είναι αυτός και μόνος, τίποτα άλλο.

Κύριε Υπουργέ, μας μιλήσατε για τη νέα δομή των Ενόπλων Δυνάμεων που πρέπει να βασίζεται σε λιγότερο προσωπικό, σε μοντέρνα οπλικά και σύγχρονα συστήματα και σε χρήστες που να μπορούν να χειρίζονται αυτά τα οπλικά συστήματα. Συμφωνούμε απόλυτα. Διαφωνούμε, όμως, στο ότι αυτοί οι χρήστες τους οποίους επιλέγουμε με το παρόν νομοσχέδιο, θα είναι ικανοί να χρησιμοποιήσουν αυτά τα οπλικά συστήματα όπως εμείς θέλουμε να τα χρησιμοποιήσουν, όπως εμείς στοχεύουμε σε ένα σύγχρονο στρατό, διότι και η μόρφωση είναι κατωτέρα έστω των ΕΠΥ, αλλά και ηλικίας σαράντα (40), πενήντα (50), εξήντα (60) ετών καθ' ο τους επιτρέπεται, αλλά και η εκπαίδευση στους οποίους θα παρέχουμε δεν θα είναι αυτή που απαιτείται για να χειρίζονται αυτά τα μοντέρνα οπλικά συστήματα.

Μιλήσαμε για άλλες χώρες, για άλλες οικονομίες και το κυριότερο για άλλες νοοτροπίες. Δεν μπορούμε να συγκρίνουμε την ελληνική νοοτροπία με τη νοοτροπία του Αμερικανού ή αν θέλετε του Γερμανού. Άλλες είναι οι νοοτροπίες εκεί.

Σε ό,τι αφορά τον κομματισμό, είπατε ότι δεν υπάρχει κομματισμός. Γι' αυτό θα μιλήσω αργότερα.

Θα έλθω τώρα στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ. Είναι κρίμα, γιατί κάθε φορά που παρακολουθώ τις ομιλίες του επί είκοσι λεπτά επιτίθεται στη Νέα Δημοκρατία. Είναι απών και θα ήθελα να είναι παρών. Μιλούσε είκοσι λεπτά επιτιθέμενος κατά της Νέας Δημοκρατίας. Είναι λάθος αυτό. Έπρεπε να μιλήσει για το νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο συζητάμε και όχι τι έκανε ή τι θα κάνει η Νέα Δημοκρατία. Η Νέα Δημοκρατία να είναι σίγουρος ότι θα τον ελέγχει. Μίλησε σαν στρατάρχη. Ήξερε τα πάντα σαν έγκριτος στρατιωτικός αναλυτής. Ένας δικηγόρος είναι και όχι στρατιωτικός αναλυτής. Μίλησε σαν υποψήφιος Υπουργός Εθνικής Άμυνας. Αν έχει στο μυαλό του να γίνει Υπουργός Εθνικής Άμυνας, να περιμένει τον ανασχηματισμό. Όμως δεν έχει το δικαίωμα να επιτίθεται κατά της Νέας Δημοκρατίας, όπως επίσης δεν έχει το δικαίωμα να λέει ότι είναι υπερήφανος για τα Ίμια. Είναι ντροπή για την Ελλάδα τα Ίμια. Το ομολόγησαν δικοί σας άνθρωποι, δικοί σας Υπουργοί, δικά σας κυβερνητικά στελέχη. Τότε αρκετοί, περίπου δέκα-είκοσι Υπουργοί, μίλησαν για προδοσία. Τα Ίμια όντως είναι μία προδοσία για την Ελλάδα. Και εσείς, στρατηγέ μου, δέχεστε αυτό το πράγμα. Δεν θα φεύγατε από τα Ίμια, στρατηγέ μου. Είμαι βέβαιος γι' αυτό. Θα δίνετε τη ζωή σας, όπως θα την έδινε και εγώ. Θα κονιορτοποιούσαμε τα Ίμια εν ανάγκη με

τα F4. Δεν θα παίρναμε τη σημαία, δεν θα αφήναμε τους νεκρούς στα νερά του Αιγαίου. Είναι κρίμα να μιλάμε για 'μία σήμερα και να δικαιολογούμε την πράξη αυτή.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Οι απόστρατοι έφταιγαν.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Λάθος. Διαβάστε τις δηλώσεις των δικών σας ανθρώπων τότε.

Κύριε Σπυριούνη, δεν ξέρω αν το κατάλαβα καλά, αλλά δεχθήκατε και ομολογήσατε σε αυτήν την Αίθουσα ότι οι Τούρκοι έχουν ζωτικά συμφέροντα στο Αιγαίο, να δεχθούν την επέκταση των δώδεκα (12) ναυτικών μιλίων, να δεχθούν την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας και ό,τι τους ανήκει, τους ανήκει.

Να μη δέχονται όμως και να λένε ότι είναι αιτία πολέμου, αν εμείς επεκτείνουμε την αιγιαλίτιδα ζώνη στα δώδεκα ναυτικά μίλια. Και να μη δέχονται την οριοθέτηση υφαλοκρηπίδας και να λένε εμείς ότι «ναι, έχουν ζωτικά συμφέροντα». Το καταλαβαίνετε ότι είναι λάθος και σας παρακαλώ πάρα πολύ να αναθεωρήσετε τις απόψεις σας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Είναι χίλια διακόσια μίλια ακτές. Οι ακτές αυτές δεν δίνουν δικαιώματα;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Να δεχτούν αυτό που προβλέπει το Διεθνές Δίκαιο.

Είπατε ότι δεν υπήρχε κομματισμός στις Ένοπλες Δυνάμεις. Προς Θεού, ξεχάσατε τις κλαδικές του ΠΑΣΟΚ; Είμαι παθών και είναι εδώ και ο Υφυπουργός Εθνικής Αμύνης και ξέρετε τι γινόταν την εποχή εκείνη. Οι υπαξιωματικοί και τα κατώτερα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων έκαναν κουμάντο τότε, την περίοδο '81-'83. Τι να πούμε περισσότερο;

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η εισηγητική έκθεση δεν είναι πειστική και για τους παρακάτω λόγους: Δεν αιτιολογούνται οι προτάσεις και δεν φαίνεται να είναι επιστέγασμα μιας τεκμηριωμένης επιτελικής μελέτης, αφού δεν απαντά σε εύλογα ερωτήματα με αποτέλεσμα να υπάρχουν επιφυλάξεις ως προς την επιτυχία του θεσμού που καλείται να αντιμετωπίσει την έλλειψη στρατευσίμων λόγω του δημογραφικού προβλήματος και των ανυπότακτων.

Συγκεκριμένα, δεν αιτιολογείται επαρκώς ο αριθμός των είκοσι πέντε χιλιάδων επαγγελματιών οπλιτών που αναφέρεται και δεν φαίνεται η κατανομή σε καθένα από τα τρία όπλα, πόσους θα πάρει η Αεροπορία, πόσους ο Στρατός, πόσους το Ναυτικό και μάλιστα σε ποιες ειδικότητες. Δεν φαίνεται τι ποσοστό θα αποτελούν αυτοί οι οπλίτες ή οι υπαξιωματικοί αργότερα, όταν προαχθούν, έναντι αυτών που θα υπηρετούν τη θητεία τους, αλλά κυρίως έναντι των υπαξιωματικών των παραγωγικών σχολών.

Η αναλογία πρέπει να είναι φυσιολογική και σύμφωνα με τα κριτήρια οργανώσεως ενός σύγχρονου στρατού, ώστε να μην καταλήξουμε σε ακραίες καταστάσεις, όπου οι διατάσσοντες θα είναι περισσότεροι των διατασσόμενων. Εκεί θα φθάσουμε με το νέο νομοσχέδιο. Δεν υπάρχει πρόβλεψη για τον αριθμό πέραν της πενταετίας. Τι θα γίνει; Θα σταματήσουμε να παίρνουμε; Άρα δηλαδή θα επανέλθουμε πάλι ριζικά στο στρατό θητείας; Τι θα γίνει μετά από πέντε χρόνια; Πού θα πάμε; Τι θα κάνουμε;

Δεν γίνεται λόγος για κέντρα εκπαίδευσής. Πού θα τους εκπαιδεύσουμε αυτούς τους ανθρώπους; Πώς θα τους εκπαιδεύσουμε; Με τα σημερινά κέντρα εκπαίδευσής που δεν έχουμε να κοιμίσουμε τους στρατιώτες και στους οποίους δίνουμε σαρανταοκτώρες άδειες για να κάνουμε οικονομία στο φαγητό; Έτσι φιλοδοξούμε να εκπαιδεύσουμε αυτούς τους ανθρώπους, οι οποίοι θα χειρίζονται τα μοντέρνα, τα σύγχρονα οπλικά συστήματα και στους οποίους θα εμπιστευθούμε την αναβάθμιση της μαχητικής ικανότητας των Ενόπλων Δυνάμεων;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Μπορεί να το προβλέψει το νομοσχέδιο αυτό;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Με το νομοσχέδιο αυτό θα έπρεπε να εφαρμόζεται η εφεδρεία. Πού είναι η εφεδρεία; Πάει περίπατο, λοιπόν, η εφεδρεία. Αφού δεν θα έχουμε εφεδρους οι οποίοι θα απολύονται, δεν θα έχουμε και εφεδρους οι οποίοι θα καλύπτουν τις ανάγκες μετέπειτα, όταν χρειαστούν. Και ευτυχώς ή δυστυχώς η άμυνα της χώρας βασίζεται στην εφεδρεία. Δεν θα υπάρχουν εφεδροι με το καινούριο νομοσχέδιο, όταν

αυτό προχωρήσει. Θα χάσουμε είκοσι πέντε χιλιάδες εφεδρους και βασίζεται η άμυνα της χώρας στους εφεδρους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Θα υπάρχουν είκοσι πέντε χιλιάδες μόνιμοι. Καλύτερα δεν είναι;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Καταργούμε τους εφεδρους πενταετούς θητείας ή τους εθελοντές μακράς θητείας. Γιατί; Γιατί -λέει- δεν έχουν την απαιτούμενη μόρφωση. Δηλαδή αυτοί οι άνθρωποι είναι απόφοιτοι λυκείου και δεν έχουν μόρφωση. Και τώρα παίρνουμε και αποφοίτους γυμνασίου, κατωτέρας δηλαδή μορφώσεως.

Νομίζω ότι μία αναβάθμιση ή μία μετεκπαίδευση των ατόμων της πενταετούς θητείας ή των εθελοντών μακράς θητείας, όπως τους λέμε, θα ήταν η καλύτερη λύση, πάντα με αύξηση του αριθμού των εισαγομένων στις σχολές υπαξιωματικών που υπάρχουν σήμερα.

Όσον αφορά τα οικονομικά προβλήματα, υπάρχει μία έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου. Ξέρετε ότι όταν μετακινείται ο οπλίτης, δεν παίρνει εκτός έδρας. Φανταστείτε είκοσι πέντε χιλιάδες άνθρωποι πόσα εκτός έδρας θα παίρνουν κάθε μήνα. Αυτό δείχνει ότι και η μελέτη ακόμη δεν είναι σωστή.

Θα τελειώσω λέγοντας ότι είναι φανερό πως ένας τέτοιος επαγγελματικός στρατός θα υποβαθμίζει και θα αποβάλλει από τη συνείδηση του Έλληνα την πίστη της υποχρέωσης ατομικής προσφοράς και θυσίας για τη διατήρηση της ελευθερίας της πατρίδας μας. Θα στηρίζεται στην ψυχρή σχέση μισθωτή και μισθωμένου, σχέση καθαρά οικονομικής και εμπορικής συναλλαγής με όλες τις παρενέργειες και τις επιπτώσεις.

Και πρέπει να υπενθυμίσω, παρά τα όσα ελέγχθησαν εδώ, ότι σήμερα οι προηγμένες χώρες εγκαταλείπουν τον επαγγελματία στρατιώτη και επανέρχονται στο θεσμό του στρατεύσιμου, στο θεσμό του στρατού θητείας.

Θα επαναλάβω ότι το νομοσχέδιο είναι πρόχειρο, δεν έγινε μια σοβαρή μελέτη, όπως έπρεπε να γίνει και μάλιστα στο στρατό. Εγώ τουλάχιστον, κύριε Υφυπουργέ, θα περίμενα εσείς να απαιτήσετε να είναι μια πλήρης επιτελική μελέτη, όπως τότε που τα λέγαμε στη Σχολή -τη θυμάστε- Πολέμου, Αεροπορίας, και όχι μια μελέτη του ποδαριού. Είναι πρόχειρη η μελέτη αυτή, δεν λύνει το πρόβλημα και τις παρενέργειες θα τις ζήσουμε πολύ γρήγορα, μετά από τρία - τέσσερα χρόνια.

Εμείς, παρά τις πολλές, τις πάμπολλες επιφυλάξεις, όπως είπε και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, δίνουμε μια ψήφο υπό αίρεση, θα κάνουμε τις προτάσεις μας στην κατ' άρθρον συζήτηση. Πιστεύω ότι θα τις δεχθείτε, ειδάλλως δεν θα διαστώσουμε και καταψηφίσουμε και το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Αποστολάκης ζήτησε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Εθνικής Άμυνας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εθνικής Άμυνας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τι συμβαίνει σήμερα, κύριε Πρόεδρε; Ονομάζουμε Υπουργούς με άλλο... Και ο δικός μας προβίβασε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εντάξει, lapsus linguae.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ο ανασχηματισμός μάλλον θα φταίει.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός

Εθνικής Άμυνας): Όλους μας απασχολεί.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριοι συνάδελφοι, το θέμα του επαγγελματικού ή όχι στρατού αποτελεί, θα έλεγα, το φιλοσοφικό πρόβλημα της συγκρότησης των στρατών επί πολλούς αιώνες και είναι γεγονός ότι μετά από τους μισθοφορικούς στρατούς του Μεσαίωνα ήταν μια δημοκρατική πρόοδος και μια δημοκρατική διαδικασία προς εκσυγχρονισμό η καθιέρωση του εθνικού στρατού και της εθνικής θητείας.

Όμως, πρέπει να γνωρίζουμε και κάποια άλλα πράγματα. Και θα έπρεπε αυτοί που κατηγορήσαν τόσο δριμύτατα τον επαγγελματικό στρατό να επικεντρώσουν λίγο και στα επιχειρήματα που υπάρχουν υπέρ και όχι μόνο κατά. Και πρέπει να σας θυμί-

σω ότι πάρα πολλοί υποστηρίζουν ότι γιατί να έχεις ανθρώπους στρατεύοντάς τους υποχρεωτικά όταν μπορείς να πάρεις ανθρώπους με τη θέλησή τους, ότι απαλλάσσει και ανακουφίζει τους νέους από τη διακοπή της σταδιοδρομίας τους, των σπουδών και δίνει την ευκαιρία επιλογής σ' αυτούς που θέλουν μεν να σπουδάσουν και αυτούς δε που θέλουν να πάνε στο στρατό, υπάρχει καλύτερη και μακρότερη εκπαίδευση και δημιουργούνται και πιο έμπειρο άνθρωπο για να στελεχώνουν τις Ένοπλες Δυνάμεις. Αυτά είναι τα επιχειρήματα υπέρ του επαγγελματικού στρατού.

Υπάρχουν βέβαια και τα αντίθετα επιχειρήματα, που είναι και πολλά, όπως ότι ο επαγγελματικός στρατός είναι μισθοφορικός και μπορεί πράγματι να καταστεί στα χέρια ενός κακού ηγέτη ένα κακό όργανο. Ένας μισθοφορικός στρατός, κοστίζει περισσότερο –είναι γεγονός–, αποξενώνει τους νέους από την έννοια της υπεράσπισης της πατρίδας και αυτό είναι γεγονός και πάρα πολύ σοβαρό, αποστερεί τη χώρα από τις εφεδρείες. Αυτό όμως συμβαίνει όταν είναι απόλυτα επαγγελματικός. Βεβαίως, υπάρχουν και ηθικά προβλήματα ή πιθανόν κοινωνικά, τα οποία μπορεί να δημιουργήσει ένας μισθοφορικός, ένας επαγγελματικός στρατός στην κοινωνία.

Όλα αυτά τα λάβαμε πάρα πολύ σοβαρά υπόψη και αυτό που νομίζω ότι η Νέα Δημοκρατία και η υπόλοιπη Αντιπολίτευση δεν έκαναν –διότι επικέντρωσαν μόνο στην κριτική των μειονεκτημάτων του επαγγελματικού στρατού, διότι πιθανόν δεν συνέλαβαν ολόκληρο το εύρος αυτής της μεταβολής που κάνουμε– είναι ότι δεν συνέλαβαν το γεγονός ότι στελεχώνουμε τις Ένοπλες Δυνάμεις μ' έναν αριθμό επαγγελματιών οπλιτών, ενώ ταυτοχρόνως διατηρούμε και την εθνική θητεία και τη στρατιωτική θητεία, ούτως ώστε τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα τα οποία ανέφερα προηγουμένως να συνδυασθούν, να συγκεραστούν και να δώσουν ένα καλύτερο αποτέλεσμα.

Θα συνεχίσουμε να έχουμε στρατιώτες θητείας με μειωμένη θητεία στους δώδεκα (12) μήνες. Είναι και ένα κοινωνικό αίτημα το οποίο αντιμετωπίζουμε και το γνωρίζουμε όλοι. Και είναι ένα βήμα προόδου, το οποίο θα εκτιμήσει ιδιαίτερα ολόκληρο το ελληνικό έθνος, ολόκληρη η ελληνική κοινωνία, όταν οι νέοι δώδεκα μήνες μόνο θα υπηρετούν, θα εκπαιδεύονται, θα διδάσκονται τις ηθικές αξίες οι οποίες διδάσκονται στο στράτευμα και θα είναι έτοιμοι να χρησιμοποιηθούν σε εφεδρεία σε περίπτωση που θα χρειαστεί, ενώ ταυτοχρόνως δεν θα αφήσουμε μ' αυτόν τον τρόπο το στρατό να γίνει μισθοφορικός και εντελώς επαγγελματικός.

Δεν λάβατε υπόψη τίποτε από αυτά. Θα άκουγα και θα χαίρομαι να τονισθούν τα μειονεκτήματα έναντι των πλεονεκτημάτων, αλλά επικεντρώσατε την προσοχή σας μόνο στα μειονεκτήματα.

Δεν έχετε λάβει υπόψη σας ότι η υπογεννητικότητα είναι ένα στοιχείο, το οποίο το αντιμετωπίζουν όλες οι σύγχρονες, προηγμένες και ευημερούσες κοινωνίες, δεν είναι μόνο ελληνικό το θέμα και ότι η εξειδίκευση των στρατιωτών μας χρειάζεται. Τα σύγχρονα οπλικά συστήματα δεν είναι όπως πριν δέκα, ούτε βεβαίως πριν τριάντα ή πενήντα χρόνια. Αυτήν τη στιγμή δεν μπορεί ένας στρατιώτης θητείας να εκπαιδευτεί επαρκώς, να αποκτήσει εμπειρία και να αποδώσει στο χειρισμό των συστημάτων. Αλλά ακόμη περισσότερο στη συντήρηση των συστημάτων αυτών έχουμε τεράστια προβλήματα και θέλουμε ανθρώπους που να έχουν πολύ μακρά εκπαίδευση και μακρά εμπειρία για να αποδώσουν και για να καταστήσουν καλύτερη την εκμετάλλευση, αλλά και οικονομικότερη.

Ύστερα είναι και αυτό που σας είπα. Υπάρχει και ένα κοινωνικό αίτημα από ολόκληρη την κοινωνία. Η θητεία είναι πολύ μεγάλη για τα σύγχρονα δεδομένα. Θα πρέπει να ελαττωθεί και αυτό το καταφέρνουμε. Ακόμη πρέπει να σας πω ότι αυτή είναι και η διεθνής τάση.

Είπατε, κύριε συνάδελφε, ότι οι χώρες επιστρέφουν στο στρατό θητείας. Σε καμία χώρα δεν γίνεται αυτό. Η μία μετά την άλλη, όλες οι χώρες αποδέχονται τη φιλοσοφία του επαγγελματικού στρατού, άλλος λιγότερο και άλλος περισσότερο. Οι δε ευρωπαϊκές χώρες, σε λίγο όλες, θα έχουν απολύτως επαγγελ-

ματικό στρατό. Εμείς βέβαια μπορεί να αντιμετωπίζουμε άμεση απειλή, αλλά η Αγγλία, οι Ηνωμένες Πολιτείες, που έχουν μία διεθνή ανάπτυξη και υπερασπίζονται τα δικαιώματά τους σε ολόκληρο τον κόσμο, έχουν επαγγελματικό στρατό από πάρα πολλά χρόνια και λειτουργεί πάρα πολύ καλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τα συμφέροντά τους να πούμε καλύτερα, όχι τα δικαιώματά τους.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Ναι, τα συμφέροντά τους.

Δεν λαμβάνουμε υπόψη μας τη διεθνή τάση; Όλα αυτά πράγματι το Υπουργείο Άμυνας τα συνδύασε, τα συγκέρασε και έφερε ένα νομοθέτημα το οποίο πραγματικά είναι πάρα πολύ μελετημένο, πολύ σοβαρό, καλύπτει όλες τις περιπτώσεις και δεν νομίζω ότι έχει μειονεκτήματα. Ή, εν πάση περιπτώσει, εάν υπάρχουν κάποια πράγματα, τα οποία μπορεί να τα διορθώσουμε, είμαστε έτοιμοι εδώ να σας ακούσουμε. Αλλά εάν υπήρχαν πραγματικά μειονεκτήματα στο νομοσχέδιο και στη φιλοσοφία της σύλληψής του και στη σύνταξη και στον τρόπο που το φέραμε, δεν θα αναλίσκατε το χρόνο σας ανατρέχοντας πίσω σε θέματα τα οποία πράγματι δεν υφίστανται. Σας απήντησαν όμως οι άλλοι κύριοι συνάδελφοι, και δεν θα απαντήσω εγώ ούτε για το Ελσίνκι, όπου λήφθηκε η απόφαση που έχει φέρει την Κύπρο στην πορεία προς την Ευρώπη, ούτε για τους S-300, που ήταν μία κοινή απόφαση με την Κυβέρνηση της Κύπρου και τους έχουμε εντάξει αυτήν τη στιγμή στο σύστημα αντιαεροπορικής άμυνας όλης της χώρας ούτε και για όλα τα υπόλοιπα.

Θέλω όμως να τονίσω δύο στοιχεία πριν μπω σε λεπτομέρειες. Ακούστηκε, κατ' αρχήν, ότι οι μετανάστες οι οποίοι παίρνουν τώρα δικαίωμα εργασίας στη χώρα μας θα ενταχθούν στο στρατό. Δεν παρατηρήσατε και δεν προσέξατε ότι προκειμένου να ενταχθεί κανείς στην κατηγορία των μονίμων στρατιωτών πρέπει να έχει κάνει τη στρατιωτική του θητεία. Για να κάνει τη στρατιωτική του θητεία πρέπει να έχει την ελληνική ιθαγένεια, να είναι γραμμένος στα μητρώα αρρένων του δήμου κλπ. Άλλωστε, με την τελευταία κίνηση του Υπουργείου Δημόσιας Διοίκησης και Εσωτερικών η πρόθεση δεν ήταν να αποδοθεί η ιθαγένεια αλλά να δοθεί άδεια εργασίας στους αλλοδαπούς.

Και το δεύτερο πάρα πολύ σοβαρό, το οποίο θα έπρεπε να προσέξει ιδιαίτερα η Νέα Δημοκρατία και εσείς, κύριε συνάδελφε, που το τονίσατε, είναι ότι το ΠΑΣΟΚ ήταν αυτό το οποίο μόλις ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας έκανε τις δύο μεγάλες κινήσεις εκδημοκρατισμού για να πάνσουν να είναι πράγματι κομματικά όργανα οι Ένοπλες Δυνάμεις.

Πρώτον, καθιέρωσε την είσοδο στις στρατιωτικές σχολές μέσω των πανελληνίων εξετάσεων και όχι των εύκολα επηρεαζόμενων επιτροπών που ξέρετε πάρα πολύ καλά τι έκαναν. Το έκανε αυτό μόλις ήρθε το ΠΑΣΟΚ, ενώ θα μπορούσε, αν ήθελε, να συνέχιζε το σύστημα επί αρκετά χρόνια να εντάξει τους φίλους του, όπως το λέτε, και εν συνεχεία να το αλλάξει.

Δεύτερον, το ΠΑΣΟΚ επίσης τα τελευταία χρόνια έχει καθιερώσει αντικειμενικά κριτήρια, στην πρόσληψη των ΕΠΥ. Και τα οποία είναι συγκεκριμένα. Κανείς δεν μπορεί να τα παραβιάσει και οποιoσδήποτε μπορεί να τα ελέγξει. Εάν είχαμε πράγματι πρόθεση να κάνουμε κομματικό στρατό, δεν θα το κάναμε αυτό. Θα το κάναμε στο τέλος της προβλεπόμενης ...

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Ποιος έμεινε, κύριε Υπουργέ, το 1981 και το 1982...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Το κάναμε και το γνωρίζετε αυτό πάρα πολύ καλά.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Ποιος με αποστράτευσε εμένα, κύριε Υπουργέ; Εσείς με αποστράτευσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Φλωρίνη, σας παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε συνάδελφε, δεν σας διέκοψα.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Ποιος μας αποστράτευσε τότε, κύριε Υπουργέ, το 1981-1983;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Φλωρίνη!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Και αυτήν τη στιγμή, κύριε συνάδελφε, όλα τα Ελληνό-

πουλα, ανεξαρτήτως από πού προέρχονται...

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Εσείς με αποστρατεύσατε, όπως και τόσους άλλους. Διαλύσατε το στράτευμα τότε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριε Φλωρίνη, επιτέλους, παρακαλώ! Η άποψή σας είναι αυτή. Η άποψη του κυρίου Υφυπουργού είναι άλλη. Από και πέρα εδώ στην Αίθουσα δεν εκβιάζουμε κανέναν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Αφ' ης ήρθε το ΠΑΣΟΚ στη διακυβέρνηση της χώρας, όλα τα Ελληνόπουλα έχουν το ίδιο δικαίωμα...

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Διώξατε όλους τους δεξιούς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): ... να ενταχθούν στις στρατιωτικές σχολές ή στις Ένοπλες Δυνάμεις. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι πριν το 1982 που καθιερώθηκε, αυτό το σύστημα τα παιδιά πενούσαν με γράμματα των τοπικών και των κομματικών αρχών. Το ξέρετε αυτό.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Κι εσείς έτσι περάσατε μέσα, με εκείνα τα γράμματα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Να τελειώσει, λοιπόν, αυτό το θέμα και να πάψετε να μιλάτε για κομματικό στρατό, όταν είμαστε οι μόνοι εμείς οι οποίοι καθιερώσαμε το σύστημα με τα μόρια.

Τώρα να περάσω σε ορισμένα τεχνικά θέματα. Νομίζω ότι αναλωθήκαμε σε λεπτομέρειες, οι οποίες δεν μπορούν να μπουν στο νόμο. Δεν μπορεί να μπει στο νόμο ούτε πού θα εκπαιδεύονται ούτε πώς θα ζουν ούτε οι χώροι τους οποίους θα τους παρέχουμε. Έχουν ληφθεί υπόψη πάρα πολλά θέματα. Τα Γενικά Επιτελεία έχουν μελετήσει τις διαδικασίες και νομίζω ότι ο θεσμός, όταν θα αρχίσει να εφαρμόζεται οριστικά, θα είναι ένας πάρα πολύ επιτυχημένος θεσμός.

Θα πω λίγα λόγια για το Κ.Κ.Ε., το οποίο βέβαια επαναλαμβάνει συνεχώς ότι δημιουργείται ένας νατοϊκός στρατός, ότι είναι ένας κλειστός στρατός και μόνο για τις αποστολές του ΝΑΤΟ. Είναι ένα μεγάλο λάθος, το οποίο επαναλαμβάνετε πάρα πολύ συχνά. Ο ελληνικός στρατός έχει συγκεκριμένη εθνική αποστολή αντιμετωπίζει κρίσιμες απειλές και από ανατολές και από βορράν, υπό ορισμένους όρους. Η Ελλάδα είναι υποχρεωμένη να έχει, κι έχει, έναν ισχυρό στρατιωτικό μηχανισμό. Φροντίζει για τη στελέχωση, την εκπαίδευση και κυρίως τον εξοπλισμό με χρήματα τα οποία πράγματι θα μπορούσαν να πάνε και σε άλλους τομείς, που είναι απαραίτητοι. Παρ' όλα αυτά η Κυβέρνηση κάνει τη σωστή επιλογή, ούτως ώστε αυτήν τη στιγμή οι Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας να είναι εκπαιδευμένες, στελεχωμένες και εξοπλισμένες όσο δεν ήταν ποτέ στην ελληνική ιστορία.

Στον κ. Παυλόπουλο θα ήθελα να πω αυτά που είπα προηγουμένως ότι η πορεία και ο τρόπος εφαρμογής είναι συγκεκριμένα, προκαθορισμένα και με στοιχεία ανεξάρτητα από το ποιος βρίσκεται στην εξουσία ή ποιος είναι Υπουργός Άμυνας. Ο δε τρόπος επιλογής είναι εντελώς αντικειμενικός και δεν μπορεί να εξαιρεθεί κανένας, αρκεί να έχει αυτά τα μόρια, τα οποία πρέπει να καθιερώσουμε.

Όσον αφορά τα τεχνικά θέματα, νομίζω ότι δεν έχω να πω τίποτα περισσότερο.

Η Νέα Δημοκρατία βέβαια το ψηφίζει υπό αίρεση, όπως είπε, με ψήφο ανοχής. Προφανώς δεν υπάρχει καμία ιδιαίτερη πρόταση, την οποία πρέπει να κάνει, διότι, αν είχε πρόταση, θα την είχε κάνει προηγούμενα.

Θέλω μόνο να πω κάποιες τεχνικές διαφοροποιήσεις. Θα πω τρεις ορθές διατυπώσεις. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1, του άρθρου 3, διαγράφεται η λέξη «επιχειρησιακές». Είναι καθαρά τεχνικό θέμα.

Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 15 οι λέξεις «Ταμεία Αλληλοβοήθειας» αντικαθίστανται από τις λέξεις «παραπάνω ταμεία».

Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3, του άρθρου 15, μετά τη λέξη «εθελόντριες», προστίθενται οι λέξεις «μακράς θητείας».

Τέλος, θέλω να πω ότι, όταν συνετάσσετε το νομοσχέδιο, υπήρχε ένα πρόβλημα απόφασης, εάν οι επαγγελματίες οπλίτες θα εντάσσοντο για λόγους ασφαλιστικούς στο Ι.Κ.Α. ή στο

δημόσιο. Επεξεργαστήκαμε το θέμα πάρα πολύ σοβαρά και σε συμφωνία με το Υπουργείο Οικονομικών προτείνουμε μια αλλαγή στο άρθρο 11, σύμφωνα με το κείμενο που θα δώσω στα Πρακτικά- κι έτσι οι οπλίτες, οι επαγγελματίες, από τη στιγμή που εντάσσονται στις Ένοπλες Δυνάμεις, ασφαλίζονται στο δημόσιο για όλη τους τη σταδιοδρομία και βάσει βέβαια της αρχής της διαδοχικής ασφάλισης σε περίπτωση που αποφασίσουν να αποχωρήσουν από το δημόσιο και να ενταχθούν σ' έναν άλλον τομέα εργασίας, θα πάρουν τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός κ. Δ. Αποστολάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

«Άρθρο 11

Ασφαλιστικές Εισφορές – Συντάξεις

1. Οι Επαγγελματίες Οπλίτες από την κατάταξη τους στις Ε.Δ. υπάγονται στο Δημόσιο τόσο για την υγειονομική τους περίθαλψη, όσο και για τον κλάδο σύνταξης και καθίστανται μέτοχοι των Μετοχικών Ταμείων και των Ταμείων Αλληλοβοήθειας των Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων. Το Δημόσιο ως εργοδότης και οι ασφαλισμένοι υπόκεινται στις προβλεπόμενες ασφαλιστικές εισφορές.

2. Οι αποδοχές και οι κάθε είδους παροχές των Επαγγελματιών Οπλιτών υπόκεινται, πλέον των παραπάνω εισφορών και στις λοιπές κρατήσεις που προβλέπονται για τους αναφερόμενους στα προηγούμενα άρθρα Υπαξιωματικούς.

3. Το δικαίωμα λήψης εφάπαξ βοηθήματος από τα Ταμεία Αλληλοβοήθειας θεμελιώνεται μετά τη συμπλήρωση είκοσι πέντε (25) ετών πραγματικής υπηρεσίας. Έξοδος εκ των τάξεων του στρατεύματος πριν τα 25 έτη για οποιασδήποτε λόγο, εκτός των περιπτώσεων λόγω υγείας ή θανάτου, τους αποστρέφει από το δικαίωμα λήψης εφάπαξ βοηθήματος, επιστρέφονται δε οι κρατήσεις με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που ισχύουν για τους λοιπούς μετόχους. Για μετόχους που έχουν αποβιώσει, φονευθεί ή εξαφανιστεί σε πόλεμο ή σε διατεταγμένη υπηρεσία σε περίοδο ειρήνης, καθώς και στους εξερχόμενους από το στράτευμα λόγω σωματικής ανικανότητας ή θανάτου σε μη διατεταγμένη υπηρεσία ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 17 του ν. δ. 398/1974 (ΦΕΚ 116 Α').

4. Το συνταξιοδοτικό καθεστώς των Επαγγελματιών Οπλιτών, διέπεται από τις εκάστοτε ισχύουσες συνταξιοδοτικές διατάξεις για τους ομοιοβάθμους τους Μονίμους Υπαξιωματικούς μη παραγωγικών Σχολών».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Και το δεύτερο, επειδή υπήρχε η πρόβλεψη ότι στα Ταμεία Αλληλοβοήθειας θα εντάσσοντο μετά τη δεκαετία, πληρώνοντας αναδρομικά τις εισφορές τις οποίες θα είχαν και επειδή νομίζουμε ότι αυτό θα είναι επαχθές γι' αυτούς, όταν στα δέκα τους χρόνια θα τους ζητήσουμε να δώσουν εισφορές, οι οποίες θα είναι και πολύ αυξημένες λόγω των μισθών, θεωρούμε πιο σωστό να ενταχθούν εξαρχής στα Ταμεία Αλληλοβοήθειας των Ενόπλων Δυνάμεων, να έχουν τα ίδια δικαιώματα και με τα μόνιμα στελέχη και αν χρειαστεί να αποχωρήσουν ο νόμος προβλέπει πώς θα πάρουν πίσω τις εισφορές τους.

Τέλος θέλω να κλείσω τονίζοντας ότι ο τελευταίος λόγος για την απόφαση να τροποποιήσουμε τον τρόπο ένταξης μη μόνιμων στελεχών στις Ένοπλες Δυνάμεις, είναι ότι ο θεσμός των Ε.Π.Υ. της πενταετούς ή της μακράς θητείας αποδείχθηκε ότι είχε μειονεκτήματα. Το κυριότερο μειονέκτημα είναι ότι προβλέπαμε άνοδο πολύ γρήγορα σε βαθμούς, πράγμα που δεν επέτρεπε να τους χρησιμοποιούμε εκεί που τους θέλαμε.

Επίσης υπήρχε και ένα θέμα εμπλοκής με τα μόνιμα στελέχη, ιδίως τους υπαξιωματικούς, από τις σχολές υπαξιωματικών. Με τις προβλέψεις, που κάνουμε σε αυτό το νόμο και με την ευκαιρία που δίνουμε στους νέους να ενταχθούν, πιστεύουμε ότι προβλέπουμε όλα τα στοιχεία και τις διαδικασίες ένταξης ούτως ώστε ο θεσμός αυτός να αποδειχθεί ένας επιτυχημένος θεσμός, που θα ενισχύσει τις Ένοπλες Δυνάμεις, και θα δώσει την ευκαιρία, σε αυτούς που θέλουν, να ενταχθούν στις Ένοπλες Δυνάμεις όχι μέσω των στρατιωτικών σχολών. Έτσι θα ελαττώσουμε και τη θητεία στους δώδεκα μήνες που, όπως

είπα, είναι ένα πάγιο αίτημα της ελληνικής κοινωνίας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πριν μπω στο νομοσχέδιο θα δώσω δύο απαντήσεις, μία στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο και μία στον κύριο Υφυπουργό.

Πρώτα - πρώτα, θα αναφερθώ στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος τον τελευταίο καιρό συνηθίζει να μην ομιλεί επί των νομοσχεδίων, αλλά να ανατρέχει στο παρελθόν. Αυτό συνηθίζεται τελευταία, δεδομένου ότι είναι η τακτική την οποία εγκαινίασε ο Πρωθυπουργός για να υψώνει τείχη διχασμού και να χαράσσει διαχωριστικές γραμμές. Εγώ χαίρομαι γι' αυτά που είπε. Επειδή μας βλέπουν και μας ακούν οι μείνουν για τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ οι φράσεις και θα τον ακολουθούν ότι είναι υπερήφανος για την τραγωδία των Ιμίων...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ουδέποτε το είπα. Πάλι ψέματα λέτε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ... για το φιάσκο της διακήρυξης αρχών της Μαδρίτης...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ποτέ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...και για την ταπείνωση της μη εγκατάστασης των S-300. Αξιος ο μισθός του!

Θα αναφερθώ τώρα στον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας. Σας άκουσα να λέτε ότι επί των ημερών σας άρχισαν να μπαίνουν άπαντες χωρίς κριτήρια κομματικά ή οτιδήποτε άλλο, εν πάση περιπτώσει, αξιοκρατικά, στις Ένοπλες Δυνάμεις. Και ότι θυμηθήκατε ή προσπαθήσατε να πείτε τι δήθεν συνέβαινε επί των ημερών που κυβερνούσε η δική μας παράταξη και πόσες δήθεν αδικίες έγιναν τότε.

Είστε το αυθεντικό παράδειγμα. Μπήκατε επί των ημερών εκείνων, φθάσατε στο βαθμό του υποπτεράρχου και κανείς δεν σας εμπόδισε. Μετά όταν ήλθε η παράταξη, την οποία υπηρετούσατε και συμπαθούσατε -και κανείς από εμάς δεν σας έκρινε γι' αυτές σας τις προτιμήσεις- γίνετε Αρχηγός της Αεροπορίας. Τόσο πολύ αναξιοκρατική ήταν η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας!

Σκεφθείτε τι κάνατε εσείς από το 1981 μέχρι το 1985, όταν διαλύσατε τις Ένοπλες Δυνάμεις εν ονόματι του κομματισμού, τον οποίο επιχειρήσατε να εισαγάγετε εκείνη την εποχή. Εσείς πάντως είστε ο τελευταίος που δικαιούσθε να ομιλείτε για την περίοδο εκείνη. Γιατί το δικό σας παράδειγμα διαψεύδει αυτά τα οποία είπατε.

Έρχομαι τώρα επί του νομοσχεδίου. Ξανατονίζω ότι ο μεγάλος κίνδυνος τον οποίο διατρέχει αυτό το νομοσχέδιο είναι να μεταβληθεί σ' έναν τρόπο πάταξης ενός τμήματος της ανεργίας μέσω προσλήψεως στις Ένοπλες Δυνάμεις. Ο στόχος αυτού του νομοσχεδίου δεν είναι αυτός. Αν το ψηφίζουμε, το ψηφίζουμε υπό μια και μόνον προϋπόθεση. Ότι πράγματι θα καλύψει το κενό σε έμφυχο δυναμικό, το οποίο υπάρχει. Αλλά έμφυχο δυναμικό όπως απαιτείται για τις Ένοπλες Δυνάμεις. Αυτό είναι το πρόβλημά μας και ο φόβος μας. Δηλαδή αυτοί οι επαγγελματίες οπλίτες θα καλύψουν το έμφυχο δυναμικό, έτσι ώστε πράγματι να υπηρετήσουν τις Ένοπλες Δυνάμεις σύμφωνα με το σκοπό τους και την αποστολή τους;

Αυτό δεν μας το λέει το νομοσχέδιο. Άκουσα δε τον κύριο Υφυπουργό να λέει, η Νέα Δημοκρατία δεν μας έκανε προτάσεις. Πρώτα πρώτα περιμένετε να δείτε την Τρίτη που θα συζητάμε τα άρθρα να ακούσετε τις προτάσεις. Επί της αρχής μιλάμε, κύριε Υπουργέ. Και είναι λογικό να σας λέμε ότι εσείς δεν έχετε προτάσεις. Είναι νομοσχέδιο έτσι όπως το φέρνεται; Παραπέμπετε σ' ένα προεδρικό διάταγμα, σε ό,τι αφορά τις ειδικότητες και για τη διαδικασία. Και παραπέμπετε επίσης σε κανονιστικές αποφάσεις των Αρχηγών των οικείων επιτελείων σε ό,τι αφορά την εκπαίδευση. Δηλαδή έχετε ένα νομοσχέδιο όπου, στην πραγματικότητα, μας ζητάτε να σας δώσουμε εξουσιοδότηση εν λευκώ. Λευκή επιταγή για να κάνετε ό,τι νομίζετε. Πιθανετικοί όροι. Έτσι είναι αν έτσι νομίζετε. Εμάς κοιτάτε αν έχουμε προτάσεις; Πού είναι οι δικές σας; Αν πραγματικά είστε έτοιμοι, γιατί παραπέμπετε σε εξουσιοδοτήσεις; Γιατί δεν

λέτε ρητά τώρα μέσα στο νομοσχέδιο ή τουλάχιστον πείτε μερικά κριτήρια πώς θα είναι η διαδικασία, ποιες θα είναι οι γενικές αρχές εκπαίδευσης, για να δεσμεύσετε αυτούς που θα εκδώσουν τις κανονιστικές πράξεις. Εμάς, λοιπόν, ρωτάτε αν έχουμε προτάσεις; Εμείς θα σας τις κάνουμε την Τρίτη. Αλλά εσείς φέρνεται ένα βαρύγδουπο νομοσχέδιο, το οποίο φιλοδοξείτε να καλύψει ένα τόσο σημαντικό κενό που υπάρχει, και δεν έχετε τη δυνατότητα να μας πείτε τι θα περιέχουν σε γενικές γραμμές αυτά τα κανονιστικά μέτρα. Ποιος, λοιπόν, έχει κενά; Εσείς που κυβερνάτε τόσα χρόνια και καταλαβαίνετε ότι τώρα είναι ανάγκη να κάνετε αυτό και δεν μας λέτε πως θα το κάνετε;

Επομένως σας παρακαλώ πολύ, η Νέα Δημοκρατία για άλλη μια φορά δείχνει την υπευθυνότητά της. Με μεγάλο κόστος, χωρίς να το υπολογίζει, ψηφίζει ένα νομοσχέδιο, το οποίο είναι κενό περιεχομένου. Αλλά το κάνουμε για να δείξουμε ότι κηδόμεθα του δημόσιου συμφέροντος και των αναγκών των Ενόπλων Δυνάμεων. Και έρχεσθε και μεμψιμοιρείτε εσείς, που χρόνια ολόκληρα ως αντιπολίτευση δεν ψηφίζετε τίποτα απολύτως εν ονόματι του κομματικού σας συμφέροντος. Και αντί να εκτιμήσετε τη στάση αυτή της Νέας Δημοκρατίας, η οποία τον τελευταίο καιρό υποκαθιστά μια ανύπαρκτη κυβέρνηση έρχεσθε να μας κάνετε και κριτική; Ε, λοιπόν σας λέμε ότι θα έχουμε προτάσεις την Τρίτη. Αλλά θέλω να έρθετε εδώ την Τρίτη και να μας πείτε βασικές γραμμές και για τα κριτήρια και για την κατάταξη και βεβαίως για τη διαδικασία. Αλλά πολύ περισσότερο για τον τρόπο εκπαίδευσης, ώστε να αποκτήσουν οι επαγγελματίες οπλίτες συνείδηση ένστολου, ο οποίος θα υπηρετεί τις Ένοπλες Δυνάμεις και δεν θα βρει απλώς μια δουλειά για να λύσει το βιοποριστικό του πρόβλημα. Αυτά περιμένω να μου πείτε. Και τότε όταν θα έρθετε να μας το πείτε θα ακούσετε και τις δικές μας προτάσεις. Προς το παρόν εκτιμώστε ότι θα μπορούσαμε να σας κάνουμε συγγνή αντιπολίτευση, αλλά δεν το κάνουμε αυτό γιατί δεν έχουμε ούτε την ίδια νοοτροπία ούτε το ίδιο πολιτικό παρελθόν και φυσικά φιλοδοξούμε για ένα άλλο πολιτικό μέλλον.

Σε ό,τι αφορά τα ζητήματα που έθεσα στον κύριο Υπουργό, τον κ. Τσοχατζόπουλο, στην πρωτολογία του, απάντηση δεν πήρα. Εγώ θέλω δύο απλές απαντήσεις, όπως ταιριάζουν σε πολιτικούς, οι οποίοι θέλουν να υπηρετήσουν το στόχο του Υπουργείου, του οποίου την ευθύνη φέρνουν. Απάντηση πρώτη που απαιτώ. Ναι ή όχι εάν υποθέσουμε -απευκαίτια περίπτωση, εγώ θα δεχθώ ότι δεν υπάρχει τέτοια περίπτωση, αλλά εδώ είμαστε Βουλή των Ελλήνων και πρέπει να προγραμματίζουμε τι θα κάνουμε στο μέλλον- ότι οι συνθήκες έρθουν, έτσι ώστε η διεύρυνση να επιχειρηθεί χωρίς τη συμμετοχή της Κύπρου, θα υπάρξει από την πλευρά της Κυβέρνησης και του κυρίου Υπουργού βέτο;

Ερώτημα δεύτερο. Δεσμεύεται ο κύριος Υπουργός και η Κυβέρνηση Σημίτη ότι έχουν πάρει τα μέτρα τους, ώστε η Τουρκία -η οποία δεν είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης απλώς είναι υπό ένταξη- δεν θα δημιουργήσει ζητήματα σε ό,τι αφορά την αρμοδιότητα του ευρωπαϊκού στρατού να υπερασπίζεται τα ευρωπαϊκά σύνορα στο σύνολό τους συμπεριλαμβανομένων των συνόρων της Ελλάδας, όπως αυτά καθορίζονται από το Διεθνές Δίκαιο συμβατικό και εθιμικό; Μας εγγυάται ότι η Τουρκία δεν θα μπορέσει να δημιουργήσει προβλήματα μολονότι είναι ακόμα χώρα υπό ένταξη; Ένα ναι ή ένα όχι.

Άρα, λοιπόν, ένας υπεύθυνος Υπουργός θα μου έλεγε τώρα -και αυτό απαιτώ από τον κ. Τσοχατζόπουλο- αν επιχειρηθεί διεύρυνση χωρίς συμμετοχή της Κύπρου, η ελληνική Κυβέρνηση, όποια και αν είναι τότε, θα φέρει βέτο. Εμείς το λέμε αν είμαστε και το λέμε και τώρα. Και αν επιχειρηθεί από την Τουρκία να δημιουργήσει ζητήματα στην αρμοδιότητα του ευρωπαϊκού στρατού, ότι η Κυβέρνηση ναι, έχει πάρει τα μέτρα για να αποτρέψει ένα τέτοιο ενδεχόμενο, το οποίο, το τονίζω, αν πραγματικά συμβεί...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Είσατε τώρα εντός του νομοσχεδίου ή κάνετε κοινοβουλευτικό έλεγχο, κύριε Παυλόπουλε;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μου επι-

τρέψετε να σας πω κάτι. Θα παρακαλούσα πρώτα να μη με διακόπτετε μέχρι να τελειώσω. Δεύτερον, να έχετε την ίδια συμπεριφορά προς όλους τους συναδέλφους όταν ομιλούν και τρίτον...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εσείς, κύριε Παυλόπουλε, θέτετε τέτοια ζητήματα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ... κατά τον Κανονισμό της Βουλής και το νομοθετικό έργο συμπεριλαμβάνει κοινοβουλευτικό έλεγχο. Αν θέλετε ανοίξετε τον Κανονισμό να το δείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα παρακαλούσα να διαβάσετε εσείς τον Κανονισμό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τον διαβάζω πολύ καλά και τον ξέρω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κατσαρός, πρώην Αντιπρόεδρος της Βουλής και Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής σας διάβασε το σχετικό άρθρο που έλεγε ότι όταν ο Βουλευτής είναι εκτός θέματος, το Προεδρείο τον διακόπτει αμέσως. Άρα, λοιπόν, θα μπορούσα να σας πω τώρα ότι είστε εκτός θέματος. Θεωρώ όμως ότι δεν είναι σωστό να κάνουμε αυτήν την ώρα αυτήν τη συζήτηση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, με τη μόνη διαφορά ότι η Αντιπολίτευση στο πλαίσιο του νομοθετικού έργου κάνει και κοινοβουλευτικό έλεγχο. Ο κ. Κατσαρός υπενθύμιζε κάτι άλλο. Ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του κυβερνώντος κόμματος, εκ του ρόλου του, οφείλει να αναφέρεται ή να απαντά στην Αντιπολίτευση και σ' αυτά τα οποία λέει το νομοσχέδιο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Και σ' αυτά που λέγει η Αντιπολίτευση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το ερώτημά μου το δεύτερο είναι απλό, κύριε Υπουργέ και σχετίζεται άμεσα με το νομοσχέδιο, που συζητάμε γιατί αφορά την ενίσχυση και τη θωράκιση των Ενόπλων Δυνάμεων. Είναι το εξής. Έχετε λάβει τα μέτρα σας και εγγυάστε ότι η Τουρκία, δεν θα δημιουργήσει προβλήματα σε ό,τι αφορά την αρμοδιότητα του ευρωπαϊκού στρατού να υπερασπίζεται τα ευρωπαϊκά σύνορα, άρα και τα ελληνικά, όπως αυτά καθορίζονται από το Διεθνές Δίκαιο, συμβατικό και εθιμικό; Σ' αυτά τα δύο ερωτήματα θέλω την απάντησή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Αμύνης κ. Αποστολάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να προσδιορίσω επακριβώς αυτό που είπα. Μέχρι το 1982 η εισαγωγή στις στρατιωτικές σχολές γινόταν ενώπιον ad hoc επιτροπών, οι οποίες γνωρίζετε καλά -είστε και εσείς ακαδημαϊκός- πόσο μπορούν να επηρεαστούν και πόσο επηρεάζονταν απ' όλες τις κυβερνήσεις, όποιες και να ήταν.

Εάν το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ήθελε να συνεχίσει το καθεστώς θα το άφηνε για αρκετά χρόνια και θα το άλλαζε το 1989. Το άλλαξε όμως από το 1982.

Ένα άλλο θέμα που θέλω να σας αναφέρω είναι ότι το 1981 με τις εκλογές ήλθε η δημοκρατική παράταξη στην εξουσία για πρώτη φορά -διότι τα διαλείμματα του 1964 και του 1952 ήταν περίοδοι χωρίς πραγματική εξουσία και θα μπορούσε πράγματι να ανακατέψει τις Ένοπλες Δυνάμεις επαναφέροντας αξιωματικούς από την εφεδρεία. Δεν το έκανε και επέλεξε όλη τη στρατιωτική ηγεσία από τους υπάρχοντες από τις επιλογές που είχε κάνει μέχρι τότε η Νέα Δημοκρατία.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΙΟΥΝΗΣ: Έτσι έγινε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Και έτσι συνεχίστηκε μέχρι το 1990 όταν η Νέα Δημοκρατία άνοιξε τους ασκούς του Αϊόλου.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πόσους αποστρατεύσατε, κύριε Υπουργέ;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Προσέξτε. Θα μπορούσε να επαναφέρει ανθρώπους δικούς της αν έτσι το εννοείτε και δεν το έκανε. Το 1990 η Νέα Δημοκρατία άνοιξε τους ασκούς του Αϊόλου επαναφέροντας τους αξιωματικούς που είχαν αποστρατευθεί βάζοντάς τους επικεφαλής των Ενόπλων Δυνάμεων. Ακόμη και ο Κωνσταντίνος Καραμανλής κατά τη Μεταπολίτευση, που θα μπορούσε να το

κάνει σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό, χειρίστηκε το θέμα με πάρα πολύ προσοχή και επανέφερε μόνο δύο-τρεις ανώτατους αξιωματικούς.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πόσους επαναφέρατε το 1982;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Κανέναν.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μετά;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Κανέναν. Εσείς ανοίξατε τους ασκούς του Αϊόλου και ήταν πράξη δικαίου να το διορθώσουμε. Αυτό θέλω μόνο να πω.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το ναύαρχο Λυμπερή τον επαναφέρατε και τον αποστρατεύσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κ. Μαγκριώτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ο κ. Παυλόπουλος στη νέα θερινή επίθεση της Νέας Δημοκρατίας χρησιμοποιεί πάρα πολλές παροιμίες. Του είπα και εγώ χθες ότι «εκεί που μας χρώσταγαν ήθελαν να μας πάρουν και το βόδι». Και το τεκμηρίωσα απόλυτα και ενοχλήθηκε πάρα πολύ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν μας είπατε όμως ποιο είναι το βόδι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Παυλόπουλε, γίνεσθε διακοφίας παρ' ότι λέτε ότι δεν σας αρέσει ο ρόλος, αλλά τον επιβεβαιώνετε συνεχώς.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Χαίρομαι που χρησιμοποιείτε τη λέξη «διακοφίας» και δεν είπατε «διακόπτης» όπως χθες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Θα του πω, λοιπόν, επειδή είναι και πανεπιστημιακός δάσκαλος κι επειδή συνεχώς ομιλεί για την κοινοβουλευτική δεοντολογία ότι είναι σαν το δάσκαλο που μιλάει, αλλά δεν κρατάει το λόγο του. Πιστεύει ίσως στη γνωστή προπαγανδιστική αρχή: «Πες, πες κάτι θα μείνει». Έλειπε βεβαίως την ώρα που αναφερόμουν στα Ίμια.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ:...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Θα τον παραπέμψω στα Πρακτικά. Και είναι αναλυτικά. Δεν υπάρχει καμία φράση δική μου, όπως και από κανένα στέλεχος του Π.Α.Σ.Ο.Κ., πως είμαι υπερήφανος για τη βραδιά των Ίμίων.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Άρα δεν είστε υπερήφανος. Χαίρομαι που το λέτε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Παυλόπουλε, βιαστήκατε όμως να με καταγγείλετε. Σας είπα ότι υπάρχουν τα Πρακτικά και είναι ακριβή. Και δεν υπάρχει κανενός στελέχους του Π.Α.Σ.Ο.Κ. τέτοια διατύπωση κι εκτίμηση. Είπα, όπως είναι και η θέση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και την οποίαν επιδοκίμασε και ο ελληνικός λαός στις εκλογές που ακολούθησαν, σε δύο εκλογικές αναμετρήσεις: Εάν η βραδιά των Ίμίων ήταν η μεγάλη ήττα της χώρας μας, να είστε βέβαιοι ότι ο ελληνικός λαός με το υψηλό πατριωτικό του αίσθημα θα μας καταψήφισε. Μας επιδοκίμασε δύο φορές για το χειρισμό εκείνης της βραδιάς.

Είπα, λοιπόν, και εγώ ότι ο χειρισμός ήταν ο σωστός για την απεμπλοκή από εκείνη την κρίση. Αυτή ήταν η εκτίμησή μου. Είναι η εκτίμηση του Π.Α.Σ.Ο.Κ., της Κυβέρνησης και στη συνέχεια επιδοκίμαστηκε δύο φορές από τον ελληνικό λαό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό είπα: Ότι είστε υπερήφανοι για τους ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Θα σας ρωτήσω όμως, κύριε Παυλόπουλε: Προηγουμένως ο Εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, και όχι απλώς ένας συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας στο συζητούμενο νομοσχέδιο, αλλά ο εισηγητής, ο οποίος είμαι βέβαιος ότι εκπροσωπεί την άποψη της Νέας Δημοκρατίας, είπε: «Εκείνο το βράδυ εμείς» -ομιλώντας από το Βήμα της Βουλής στη δευτερομιλία του πριν από λίγα λεπτά- «θα κοινοτοποιούσαμε τα στρατεύματα της Τουρκίας, τα αεροσκάφη, τα καράβια τους». Δηλαδή θα κάνατε πόλεμο εκείνο το βράδυ εσείς, αν ήσασταν Κυβέρνηση.

Σας ερωτώ, λοιπόν, εάν αυτή είναι η άποψη της Νέας Δημοκρατίας σήμερα για εκείνη τη νύχτα. Γιατί μέχρι τώρα δεν την έχουμε ακούσει αυτήν την άποψη. Μας κατηγορείτε βεβαίως για το χειρισμό, αλλά αποφεύγετε να δεσμευθείτε για το τι θα κάνατε. Κι επειδή ως Αντιπολίτευση είναι εύκολο να λέτε οτιδή-

ποτε τουλάχιστον σ' αυτό το θέμα δεν είχατε δεσμευθεί για το τι θα κάνετε. Να απαντήσετε, λοιπόν, εάν υιοθετείτε την άποψη του εισηγητή σας που πριν από λίγα λεπτά εξέφρασε από του Βήματος της Βουλής....

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν θα ήμασταν τόσο ανίκανοι, ώστε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Παρακαλώ, μην επιβεβαιώνετε τον τίτλο του διακοψία. Έχετε από τον Κανονισμό δικαίωμα να απαντήσετε, εάν υιοθετείτε αυτήν την άποψη και αν είναι θέση της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα σας το πω αμέσως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ναι, βεβαίως. Στη νέα επιθετική στρατηγική σας μπορείτε και κάτι καινούριο να ανακαλύψετε. Είναι πολύ σημαντικό όμως γιατί ήταν πολύ σημαντική η βραδιά.

Όσον αφορά τώρα στη διχαστική πολιτική, που εξήγγειλε εδώ ο Πρωθυπουργός και την οποίαν ακολουθούμε όλοι μας και βεβαίως κι εγώ, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, νομίζω πως στη δική σας πλευρά πρέπει να αναζητήσουμε αυτήν την πρακτική και τη συμπεριφορά. Τεκμηριώσατε αυτήν την άποψή σας λέγοντας: «Εγώ στην αγόρευσή μου μίλησα μόνο για το παρελθόν».

Κύριε Παυλόπουλε, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Πλειοψηφίας ακολουθεί κατά τον Κανονισμό τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο οποίος ακολουθεί την αγόρευση του Υπουργού. Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης απαντά στον Υπουργό και απαντά πολιτικά επί του νομοσχεδίου στον Υπουργό, γιατί ο εισηγητής απαντά επί των άρθρων και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Συμπολίτευσης απαντά πολιτικά στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας. Αυτή είναι η δεοντολογία της Βουλής και αυτήν ακολουθούμε στον έναν ή τον άλλον βαθμό μέχρι σήμερα.

Εγώ, λοιπόν, στην παρέμβασή μου απάντησα σε όλα ακριβώς τα θέματα που θέσατε. Εσείς μας πήγατε με έμφαση στη βραδιά των Ιμίων, εσείς μας πήγατε στο πρωτόκολλο της Μαδρίτης, εσείς μας πήγατε στο Ελσίνκι, εσείς μας πήγατε σε όλη αυτήν την ιστορική αναδρομή κι εγώ ήμουν υποχρεωμένος εκ καθήκοντος και εκ χρέους να σας απαντήσω για όλα αυτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Για να μην τα ξεχνάτε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Γιατί, αν δεν σας απαντούσα, θα λέγατε ότι το ΠΑΣΟΚ σιωπά διότι δεν έχει τίποτα να πει και δεν μπορεί να υπερασπιστεί την πολιτική και την πρακτική του. Γι' αυτό, λοιπόν, μακριά από εμένα η παρελθοντολογία και πολύ περισσότερο η διχαστική πρακτική.

Σας έχουμε πει όμως ότι δεν πρόκειται να μείνει αναπάντητη ούτε η καταστροφολογική και ισοπεδωτική πολιτική σας ούτε οι ακραίες επιθέσεις προς την Κυβέρνηση, πολύ περισσότερο η διαστρεβλώση της ιστορικής αλήθειας. Είναι καθήκον απέναντι στον ελληνικό λαό που μας έχει τιμήσει με την ψήφο του και μας έχει αναδείξει για τόσες φορές κυβερνητική Πλειοψηφία. Τη δική του τη γνώμη υπερασπιζόμαστε όταν σας απαντούμε σ' αυτές τις διαστρεβλώσεις.

Αναφέρθηκα στα Ίμια. Το Πρωτόκολλο της Μαδρίτης σας είπα να μην το θέτετε. Και βεβαίως στη δευτερολογία σας δεν θα το θέσατε ως θέμα για απάντηση, γιατί δεν ισχύει, αφού η ίδια η Τουρκία την επομένη ανακάλεσε την υπογραφή της. Ήταν τόσο φιλοτουρκικό το πρωτόκολλο, που την επομένη η ίδια η Τουρκία ανακάλεσε την υπογραφή της. Εάν δεν το ενθυμείστε σας το θυμίζω. Είμαι βέβαιος, όμως, ότι καταλάβατε την γκάφα σας και γι' αυτό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν υπήρχε υπογραφή. Απλώς η Τουρκία δεν το απεδέχθη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ακριβώς.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πρώτα-πρώτα ο κύριος συνάδελφος ομιλεί για πρωτόκολλο και δεν ξέρει ότι ήταν διακήρυξη αρχών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ήταν πρωτόκολλο και την επομένη η Τουρκία είπε ότι δεν συμφωνεί στο περιεχόμενο. Την επομένη. Είκοσι τέσσερις ώρες μετά. Τόσο φιλοτουρκικό ήταν αυτό το πρωτόκολλο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Άλλο πρωτόκολλο και άλλο διακήρυξη αρχών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Παυλόπουλε, είναι αλήθεια ότι υποστήκατε το προηγούμενο τριήμερο μία μεγάλη ήττα στην αντιπολιτευτική στρατηγική της θερινής σας εξόρμησης, της θερινής σας επίθεσης. Και είναι βέβαιο ότι έχετε δεχτεί κριτική –το γνωρίζουμε σήμερα– και από το μεγαλύτερο μέρος του Τύπου, αλλά και στο εσωτερικό του κόμματός σας. Διότι δεν θα ήθελε ο Αρχηγός σας να ξεκινήσετε τη θερινή σας επίθεση με ήττα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ξέρετε τα interna corporis της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Μαγκριώτη;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Εσείς για την ψυχολογία του ΠΑΣΟΚ μιλάτε κάθε μέρα. Έχετε μπει στην ψυχή μας. Εμείς να μη γνωρίζουμε αυτά που καθημερινά διαβάζουμε για την εσωκομματική σας πραγματικότητα;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν ασχολούμαστε με τα δικά σας. Μη βγάζετε συμπεράσματα, τα οποία...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Παυλόπουλε, το επιβεβαιώσατε σήμερα κατεβάζοντας τα ντεσιμπέλ, τον τόνο και την ένταση της φωνής σας. Ήταν διαφορετική η ένταση της φωνής σας από τις χθεσινές και προχθεσινές σας παρεμβάσεις. Επί της ουσίας όμως...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Άλλο το αντικείμενο...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Σας παρακαλώ, μην επιβεβαιώνετε το ρόλο του διακοψία, που δεν θέλετε καθόλου να έχετε.

Σας τονίζω, όμως, ότι επί της ουσίας η ίδια ισοπεδωτική και καταστροφική παρέμβαση υπήρξε από πλευράς σας στην πρωτολογία σας. Γιατί στη δευτερολογία σας καταλάβατε και πάλι το λάθος και μετριάσατε και την ένταση της κριτικής σας σε μια σειρά θέματα.

Θέλω να σας πω, κύριε Παυλόπουλε, πως πολύ γρήγορα τα μυαλά σας πήραν αέρα. Με μια θετική δημοσκόπηση πήραν τα μυαλά σας αέρα. Καβαλήσατε το καλάμι. Γι' αυτό θα σας έλεγα πως έχουμε πολύ δρόμο μπροστά μας. Και θα πρέπει να γνωρίζετε ότι οι δυνάμεις του ΠΑΣΟΚ είναι πολύ μεγάλες, πολύ σημαντικές γιατί στηρίζεται στις λαϊκές δυνάμεις. Και θα πάρετε την κατάλληλη στιγμή, στην κάλπη, την απάντηση που πήρατε και στις προηγούμενες εκλογικές αναμετρήσεις.

Θα σας θυμίσω ότι μετά την εκλογική σας επιτυχία στις αρχές του καλοκαιριού του 1999 στις ευρωεκλογές, πήγατε όλοι διακοπές. Και μπορεί να γυρίσατε μαυρισμένοι το Σεπτέμβριο από τις τρίμηνες διακοπές σας, αλλά συναντήσατε...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχουν σχέση αυτά με το νομοσχέδιο; Τώρα που θα τριτολογήσω θα τα πούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Μαγκριώτη, επί του νομοσχεδίου σας παρακάτω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Είναι παλιός το 1999 πολύ πιο κοντά απ' ό,τι το 1996 του κ. Παυλόπουλου για τα Ίμια, κύριε Πρόεδρε.

Αυτά σε σχέση με το παρελθόν.

Έτσι, λοιπόν, δεν γυρίσατε μόνο εσείς μαυρισμένοι από τις διακοπές, αλλά ήσασταν ήδη και στην προτίμηση και στην εκτίμηση του ελληνικού λαού τρεις μήνες μετά την εκλογική σας επιτυχία ήδη μαυρισμένοι. Και το επιβεβαίωσε με τον καλύτερο τρόπο στις εκλογές του Απριλίου του 2000.

Θα κλείσω, λοιπόν, λέγοντας για το ρητορικό και πάλι ερώτημα, που θέτετε γύρω από τη διένρυνση. Ο Υπουργός σας απήντησε προηγουμένως. Και ο Υπουργός Εξωτερικών απήντησε πριν από μερικές μέρες, αλλά και ο Πρωθυπουργός. Η ένταξη της Κύπρου είναι πολύ κοντά. Και είναι επιτυχία του Ανδρέα Παπανδρέου και του 1995 και της στρατηγικής του ΠΑΣΟΚ που και τότε την καταγγείλατε σαν εθνικά επικίνδυνη. Και τώρα είναι η στρατηγική όλων των κυπριακών κομμάτων, η στρατηγική όλου του Ελληνισμού και η δική σας στρατηγική. Ούτε αυτό δεν αναγνωρίζετε.

Σε αυτό το δρόμο προχωρούμε σταθεροί και αταλάντευτοι. Η Κύπρος έχει δημιουργήσει ένα διπλωματικό απόθεμα. Η Κύπρος σήμερα βαδίζει προς την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση που θα διασφαλίσει και την ειρήνη και την ασφάλεια.

Επειδή μιλήσατε για τη σημερινή πραγματικότητα της Κύπρου, η Κύπρος σήμερα είναι και οικονομικά ισχυρή...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Για τη μισή Κύπρο μιλάτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κυπριακή Δημοκρατία είναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Η Κύπρος για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια οργανώνει την άμυνα της. Στην Κύπρο για πρώτη φορά πήγε Έλληνας πρωθυπουργός, ο Ανδρέας Παπανδρέου. Στην Κύπρο για πρώτη φορά πέταξαν πολεμικά ελληνικά αεροσκάφη επί θητείας του Υπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Τσοχατζόπουλου και του Κώστα Σημίτη, του Πρωθυπουργού. Για να θυμηθούμε τις δικές σας και τις δικές μας ημέρες. Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής δεν τόλμησε ποτέ, για να μην προκαλέσει τους Τούρκους, να επισκεφθεί τη Μεγαλόνησο.

Το φρόνημα των Κυπρίων είναι η υψηλό. Αναγνωρίζουν την πατριωτική προσφορά του ΠΑΣΟΚ και όλων των Ελλήνων. Σε αυτόν το δρόμο θα συνεχίσουμε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Τζέκη, έχετε το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να πληροφορήσω το Σώμα ότι η απουσία μου είχε να κάνει με την αντιπροσωπεία του Κοινοβουλίου, με συναδέλφους και την επίσκεψή μας στη Γιουγκοσλαβική πρεσβεία.

Είχα παρακολουθήσει όμως την τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού. Και πιστεύω ότι ειπώθηκαν σοβαρά πράγματα. Ειπώθηκαν και επιχειρήματα τα οποία πιστεύουμε ότι ενισχύουν και τα δικά μας επιχειρήματα. Έτσι, λοιπόν, η αναθεώρηση στο στρατηγικό τομέα, που συζητάμε, την άμυνα ήταν χαρακτηριστικός ο κύριος Υπουργός που είπε ότι χρειαζόμαστε λιγότερο στρατό σε όγκο. Επομένως αυτή η τοποθέτηση δεν συνδυάζεται και δεν συνδέεται με τα επιχειρήματα που βλέπουμε μέσα στο σχέδιο νόμου ότι το πρόβλημα το δημογραφικό γεννά το πρόβλημα της έλλειψης στρατευσίμων και τα άλλα τα οποία λέει. Αρα αφού χρειαζόμαστε στρατό λιγότερο σε όγκο και μεγαλύτερη δύναμη πυρός κλπ., αυτό εμείς το εντάσσουμε μέσα στη γενικότερη αλλαγή της δομής που γίνεται, στα πλαίσια του ΝΑΤΟ.

Επίσης ειπώθηκε ότι η τεχνολογική εξέλιξη είναι εκείνη, η οποία χρειάζεται πραγματικά να γίνουν αλλαγές στις Ένοπλες Δυνάμεις. Και πραγματικά, έτσι είναι. Το ζήτημα όμως ότι οι αλλαγές αυτές δεν μπορεί να γίνουν με ένα προσωπικό που τουλάχιστον θα έχει εκπαίδευση γυμνασίου, γιατί μέσα στο σχέδιο νόμου αυτό λέει, ότι τουλάχιστον θα είναι απόφοιτοι γυμνασίου. Και γνωρίζουμε πολύ καλά ότι γνώσεις ένας που τελειώνει το γυμνάσιο δεν έχει, για να αποκτήσει εξειδικευμένες γνώσεις για τη χρήση των νέων οπλικών συστημάτων, που στηρίζονται πραγματικά στη νέα τεχνολογία, όπως είπε και ο κύριος Υπουργός.

Επομένως εκείνο το οποίο λέμε εμείς είναι το εξής: Αν κρίνει ότι έχει ανάγκη από χειριστές, συντηρητές τέτοιων οπλικών συστημάτων, θα πρέπει να αυξήσει τον αριθμό των αξιωματικών και υπαξιωματικών από τις παραγωγικές χώρες του στρατού. Είναι πραγματικά ένα ερώτημα στο οποίο βέβαια η Κυβέρνηση δεν έχει δώσει απάντηση, όπως δεν έχει δώσει απάντηση πόσοι χρειάζονται πραγματικά για το χειρισμό και τη συντήρηση τέτοιων οπλικών συστημάτων.

Επίσης ειπώθηκε ότι θα είναι δεκαπέντε χιλιάδες επαγγελματίες οπλίτες. Μα εδώ ακριβώς μέσα μιλούν και το λογιστήριο του κράτους από τον προϋπολογισμό κάνει για πέντε χρόνια έναν υπολογισμό για είκοσι πέντε χιλιάδες στρατό.

Επιτέλους θα πρέπει να πούμε αν όλοι αυτοί θα παρθούν στα πέντε χρόνια δηλαδή μέχρι το 2006 ή σε μια εικοσιπενταετία. Πρέπει να γίνει ένα ξεκαθάρισμα, διότι εδώ το γενικό λογιστήριο του κράτους έβγαλε το κονδύλιο, που θα είναι μέχρι το 2006 γι' αυτό το συγκεκριμένο Σώμα τα πεντακόσια δύο δισεκατομμύρια (502.000.000.0000) δραχμές.

Και επειδή πραγματικά εμείς πιστεύουμε ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις χρειάζεται και να υποστηριχθούν, χρειαζόμαστε ένα στρατό και δημοκρατικό αλλά ένα στρατό, ο οποίος θα είναι εξοπλισμένος και θα είναι στραμμένος να διαφυλάξει τα σύνορα αυτής της χώρας και την εδαφική ακεραιότητα αυτής της

χώρας και την εθνική ανεξαρτησία. Δεν μπορούμε και δεν δεχόμαστε και γι' αυτό πιστεύουμε ότι εμείς τουλάχιστον δεν μπορούμε να συνεργήσουμε σε μια σύνθεση για το ρόλο και το χαρακτήρα των Ενόπλων Δυνάμεων. Αυτό δεν μπορεί να γίνει διότι η Κυβέρνηση έχει συγκεκριμένο προσανατολισμό για το ρόλο και το χαρακτήρα των Ενόπλων Δυνάμεων. Είναι ενταγμένος μέσα στα πλαίσια του λαϊκού στρατού και όλες οι αποφάσεις παίρνονται εκεί. Αυτός είναι και ο χαρακτήρας των Ενόπλων Δυνάμεων.

Εμείς, λοιπόν, θέλουμε τη στήριξη των Ενόπλων Δυνάμεων, να είναι δημοκρατικές οι Ένοπλες Δυνάμεις και προπαντός να έχουν κύριο μέλημα την υπεράσπιση της πατρίδας των συνόρων της εθνικής ανεξαρτησίας. Και η μέχρι τώρα βέβαια ζωή έχει αποδείξει ότι όσες φορές και σ' αυτό θα είμαστε επίμονοι, ο ελληνικός στρατός βρέθηκε εκτός συνόρων, συσσωρεύτηκαν πολλά δεινά για το δικό μας λαό. Και αυτήν την ώρα βέβαια σε καμία περίπτωση δεν δεχόμαστε ότι οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις είναι στρατεύματα ειρήνης στην ευρύτερη περιοχή.

Τι θα πρέπει να δούμε παραπάνω για να βγάλουμε το συμπέρασμα ότι αυτές οι δυνάμεις της ΚFOR δεν είναι δυνάμεις ειρήνης, σταθερότητας και ανάπτυξης των χωρών αυτών παρά είναι δυνάμεις κατοχής που καλλιεργούν αν θέλετε ακόμα και την αναταραχή στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων; Ξεκινήσαμε από τη Βοσνία, είναι εκεί το στρατεύμα, πήγαμε στο Κόσσο, παρέμεινε εκεί ελληνικό στράτευμα, βλέπουμε τις εξελίξεις, ειρήνη δεν επήλθε βέβαια, βλέπουμε τις εξελίξεις στη FYROM ειρήνη δεν υπάρχει και βλέπουμε αν θέλετε και με κάθε επιφύλαξη το λέμε αυτό τις χθεσινές εκδηλώσεις μέσα στην ίδια τη Γιουγκοσλαβία.

Τι προμηνύει αυτό; Προμηνύει ότι πραγματικά οι διεργασίες που γίνονται μέσα στα Βαλκάνια δεν είναι για την εξυπηρέτηση των λαών όλης της Βαλκανικής, αλλά για να εξυπηρετούν συγκεκριμένα συμφέροντα.

Επομένως ο ελληνικός στρατός θα πρέπει άμεσα να γυρίσει πίσω. Τα παιδιά του ελληνικού λαού δεν έχουν καμιά δουλειά εκεί. Δεν υπερασπίζονται και δεν επιβάλλουν την ειρήνη. Άλλωστε η ειρήνη δεν επιβάλλεται διά των όπλων. Επιβάλλεται μέσα από τέτοιες συνθήκες συνεργασίας λαών και λαών με αμοιβαίο όφελος. Και για πείτε μου εκεί ποιον φυλάνε τώρα στη FYROM οι επτακόσιοι, οι τετρακόσιοι κλπ, που ετοιμάζονται να πάνε; Εκεί έχουν κάνει επενδύσεις κάποιοι από την ελληνική πλουτοκρατία, εκεί έχουν κάνει επενδύσεις εάν θέλετε και ξένες πολυεθνικές εταιρείες. Αυτούς, λοιπόν, θα πάμε να υπερασπιστούμε; Και ποιος εξόπλισε...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ο ελληνικός λαός δεν σας ενδιαφέρει; Οι άνθρωποι δεν σας ενδιαφέρουν;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Μας ενδιαφέρουν πάρα πολύ. Μας ενδιαφέρουν και έχουμε αποδείξει το δικό μας ενδιαφέρον, κύριε Πρόεδρε, όταν μπαίνουμε μπροστά να σταματήσουμε και φάλαγγες νατοϊκές. Εκεί εξαρτάται και η φιλοπατρία του καθένα μας, χωρίς να τη μονοπωλούμε. Αλλά ποιος έβαλε τον ΟΥΤΣΕΚΑ να κάνει ό,τι κάνει μέσα στη FYROM; Ποιος τον εξόπλισε; Ποιος τον εκπαιδευσε, ποιος το χρηματοδότησε; Θα πρέπει να απαντηθεί επιτέλους αυτό το ζήτημα.

Τελικά δεν είναι άμοιρη ευθυνών η Κυβέρνηση για ό,τι γίνεται. Φαρδιά-πλατιά στο βομβαρδισμό της Γιουγκοσλαβίας φέρει και ο Έλληνας Πρωθυπουργός ευθύνη. Είναι συλλογική η ευθύνη του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και το ποιος ενδιαφέρεται για τους λαούς, αυτό είναι καθημερινή απόδειξη, όχι μόνο μέσα από διάφορα φόρουμ ευρωπαϊκά και νατοϊκά, αλλά στην καθημερινή πάλη του ο λαός δείχνει ότι θέλει πραγματικά να έχει ειρήνη στην περιοχή.

Πιστεύουμε, κύριε Πρόεδρε, ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο με τη δημιουργία του επαγγελματικού μισθοφορικού στρατού δεν πρόκειται να υπερασπίσει τα σύνορα της δικής μας χώρας. Θα χρησιμοποιηθεί σαν κατασταλτικός μηχανισμός για τα συμφέροντα του ευρωνατοϊκού συμπλέγματος. Εκεί πάνε τα πράγματα και ας μην κρυβόμαστε επιτέλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να διευκρινίσω ότι η ανάλυση, την οποία έκανα, ήταν μία ανάλυση, που αφορούσε αποκλειστικά το νομοσχέδιο. Και αν προέβην σε μία γενικότερη τοποθέτηση σχετικά με τα ζητήματα, που αφορούν την εξωτερική πολιτική και την εθνική άμυνα, είναι γιατί ο κύριος Υπουργός, το μισό τουλάχιστον της αρχικής του εισήγησης το κατανάλωσε στις σύγχρονες αρχές της στρατηγικής εξωτερικής πολιτικής και άμυνας, που ακολουθεί η Κυβέρνηση και στις οποίες εντάσσεται και το παρόν νομοσχέδιο. Και στη συνέχεια υπήρξε η κριτική επί του νομοσχεδίου, οι όροι υπό τους οποίους εμείς ψηφίζουμε το νομοσχέδιο και οι προτάσεις που θα έρθουν την Τρίτη. Αυτή ήταν η δομή της ομιλίας μου.

Αντ' αυτού έχουμε παραστεί μάρτυρες τις τελευταίες μέρες του τρόπου, με τον οποίο θεωρείται σκόπιμο από την πλειυρά του κυβερνώντος κόμματος να ενεργεί ο Κοινοβουλευτικός του Εκπρόσωπος.

Ο Κοινοβουλευτικός του Εκπρόσωπος διακατέχεται από τρία άγχη και έχει τρία αντίστοιχα προβλήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε συνάδελφε, μπαίνετε σε μία διελκυστίνδα, η οποία δεν έχει τέλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν διακόψατε κανέναν και δεν δέχομαι να με διακόψετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μα, διέκοψα και τον κ. Μαγκριώτη, όταν έβαλε το θέμα της Κύπρου.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, να πω κάποια πράγματα, γιατί σημασία έχει πώς κάνουμε την κοινοβουλευτική μας δουλειά.

Διακατέχεται, λοιπόν, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από τρία άγχη και έχει τρία αντίστοιχα προβλήματα.

Το πρώτο: Για λόγους αντικειμενικούς, που εγώ σέβομαι, τις τελευταίες μέρες δεν έχει προλάβει να ενημερωθεί επί του νομοσχεδίου. Και επειδή δεν το γνωρίζει, ομιλεί για οτιδήποτε άλλο εκτός από το νομοσχέδιο.

Δεύτερο άγχος, το άγχος του ανασχηματισμού, το οποίο τον κάνει να δίνει μαθήματα τυφλής νομιμοφροσύνης στον Πρωθυπουργό. Αλλά αυτό δεν αφορά τη Βουλή. Το άγχος του να μετέχει στο κυβερνητικό σχήμα είναι δικό του ζήτημα και δεν μπορεί να εξάγεται στο χώρο της Βουλής.

Το τρίτο άγχος είναι το άγχος της εσωκομματικής περιδίνησης, το οποίο τον κάνει να επιχειρεί εξαγωγή κρίσεων σε άλλους χώρους. Το ξεκίνησε προχθές με το ζήτημα των διαγραφών της Νέας Δημοκρατίας και του κ. Σουφλιά. Ψάχνει να βρει σήμερα ότι αλλαζούμε τακτική και ότι υπάρχει πρόβλημα στη Νέα Δημοκρατία. Θα του έλεγα να κοιτάξει τα δύο ακριβώς ζητήματα όπως πρέπει.

Θα του επαναλάβω αυτό που είπατε εχθές εσείς, τας δύο πείρας, τας οποίας φέρει καθένας. Ας κοιτάξει το χώρο του κόμματός του και τι συμβαίνει εκεί και ας αφήσει τη Νέα Δημοκρατία.

Σε ό,τι αφορά το παρελθόν αναφέρθηκα για να δούμε που πάμε από πλευράς εξωτερικής πολιτικής και τι πρέπει να κάνουμε από πλευράς εθνικής άμυνας. Εγώ κρατώ μονάχα σαν τελικό συμπέρασμα την παρέμβαση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου. Στην αρχή είπε ότι είναι υπερήφανος γι' αυτά τα οποία έγιναν στα 'ίμια και στη συνέχεια είπε ότι δεν είναι υπερήφανος γι' αυτά που έγιναν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Είναι απαράδεκτος, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και το ένα και το άλλο δείχνει την αμηχανία της κυβερνητικής πολιτικής και την αδυναμία του κ. Μαγκριώτη με όλη την καλή θέληση που έχει να υπερασπιστεί κάτι που δεν το πιστεύει. Δεν μπορεί να το πιστέψει και χαίρομαι γιατί στο βάθος δεν το πιστεύει αλλά τα κάνει για λόγους κομματικής νομιμοφροσύνης σε μια πραγματικά πολύ δύσκολη στιγμή για την Κυβέρνηση και το κόμμα του. Απ' αυτήν την άποψη και τον καταλαβαίνω και εκτιμώ την προσπάθειά του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, όπως καταλαβαίνετε θέλω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα σας δώσω το λόγο. Τον δικαιούστε εξάλλου, αν και ο Υπουργός μου έχει ζητήσει το λόγο πριν από εσάς. Θεωρώ ότι αυτή η βεντέτα που

πάει να εξελιχθεί σε κρητική βεντέτα μεταξύ των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων πρέπει να τελειώνει.

Ορίστε, κύριε Μαγκριώτη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι πολύ χαρακτηριστικό ότι ο κ. Παυλόπουλος κατανάλωσε το χρόνο της τριτολογίας του για να απαντήσει στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και βεβαίως να προσπαθήσει να τον ψυχολογήσει. Έχασε την ευκαιρία δηλαδή να απαντήσει στον Υπουργό και την Κυβέρνηση επί της ουσίας του νομοσχεδίου. Αυτό έχει δυο ερμηνείες. Η μια είναι ότι δεν γνωρίζει καθόλου το νομοσχέδιο, συνεπώς δεν ξέρει να απαντήσει στον Υπουργό και επί της ουσίας και η δεύτερη ερμηνεία είναι ότι το άγχος του κ. Παυλόπουλου, είναι ότι αυτές τις ημέρες όπως διαβάσαμε στον Τύπο έχουμε αναδιάταξη τομεαρχών στη Νέα Δημοκρατία. Εμείς τουλάχιστον ανασχηματισμό θα έχουμε μετά από τέσσερις μήνες, άρα έχουμε χρόνο για να αγχωθούμε.

Κύριε Παυλόπουλε, φαίνεται ότι εσάς το άγχος σας είναι των επόμενων ημερών.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πάλι λάθος ενημερωμένος είστε. Δεν ξέρετε ποιος είναι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Για τη σκιάδη κυβέρνηση εννοείτε, κύριε Μαγκριώτη;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Για τη σκιά!

Κύριε Πρόεδρε, για εμένα είναι τιμητικό ο αξιότιμος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας να καταναλώνει όλο το χρόνο των παρεμβάσεών του για να απαντά στα δικά μου επιχειρήματα και στις δικές μου αγορεύσεις. Αυτό στην απλή λογική σημαίνει ότι τον πονάει πολύ τα επιχειρήματά και οι απόψεις που αναπτύσσω, γιατί αν δεν τον πονούσαν δεν θα κατανάλωνε το χρόνο του για να μου απαντά. Δεν θα έδιναν δηλαδή τόση σημασία στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Θα κλείσω λέγοντας ότι πάλι έκανε το απόπημα χωρίς να παρακολουθήσει την ομιλία μου να επανέλθει λέγοντας ότι στην ομιλία μου τόνισα ότι είμαι υπερήφανος για τη βραδιά των Ιμίων. Του είπα ότι τα Πακτικά είναι εδω.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είπα ότι δεν είσατε υπερήφανος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Παυλόπουλε, τα Πακτικά είναι μπροστά σας. Είχατε όλο το χρόνο, μεταξύ των τριών αγορεύσεών σας, εάν δεν πιστεύετε σ' αυτό που είπα και σ' αυτό που άκουσε όλη η Βουλή, να ανατρέξετε εκεί για να μην επανέλθετε στο ίδιο απόπημα. Νομίζω όμως ότι αυτό σας χαρακτηρίζει ως αλαζόνες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο για δυο λεπτά για να δευτερολογήσει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Δεν μπορούν να προβλεφθούν κέντρα εκπαίδευσής και τέτοιες σχετικές λεπτομέρειες στο νομοσχέδιο. Αυτά θα προβλεφθούν όταν υλοποιηθεί ο θεσμός.

Δεύτερον, δεν καταργείται καμία εφεδρεία. Όταν βασικό στοιχείο του οικοδομήματος στις Ένοπλες Δυνάμεις εξακολουθεί και κατά ρητή δήλωση του Υπουργού να είναι η θητεία μέσα από τη θητεία επεξεργαζόμαστε τη συγκρότηση και την εικόνα της εφεδρείας.

Σε ό,τι αφορά το σκοπό που πρόβλεψε ο κύριος Παυλόπουλος ότι πιθανώς να είναι κοινωνικός, θέλω να πω ότι στο άρθρο 1 καθορίζεται ο σκοπός αυτού του θεσμού και είναι διαυγέστατος και αναμφισβήτητος. Έρχεται να καλύψει ειδικές ανάγκες, ζωτικές για την ποιότητα των Ενόπλων Δυνάμεων.

Τρίτον, προβλέπονται κανονιστικές ρυθμίσεις που είναι τα προεδρικά διατάγματα και οι υπουργικές αποφάσεις.

Με εισήγηση του ΣΑΓΕ τα άρθρα 3, 4, 5 και 6 καθορίζουν κάθε λεπτομέρεια για τον αριθμό, για την ειδικότητα, για την κατάταξη. Είναι δυνατόν να προβλεφθεί ο αριθμός μιας ειδικότητας εάν δεν το αντιμετωπίσει στιγμιαίως με μια ανάλογη προπαρασκευή ο αντίστοιχος κλάδος; Είναι πράγματα που δεν μπορούν να τεθούν στο νομοσχέδιο.

Κύριοι Υπουργοί, θα σας δώσω την εικόνα πώς οραματίζομαι την επιτυχία αυτού του θεσμού: Με τρία σχήματα, με τρεις επαπτόμενους κύκλους. Θα σας προσδιορίσω και την εγγενή συγ-

γένεια των διαδοχικών αυτών σταδίων.

Το πρώτο είναι η επιλογή. Εκτός από τα κριτήριά της πρέπει να στηρίζεται και σε αληθινή και έντιμη ενημέρωση των νέων, ώστε να γνωρίζουν το συνδυασμό υποχρεώσεων και δικαιωμάτων. Να μην πάρουν τα μυαλά τους ότι θα γίνουν στρατηγικοί κ.ο.κ.

Το δεύτερο στοιχείο είναι το εξής: Πολεμήστε όσο μπορείτε, κύριοι Υπουργοί, τη γραφειοκρατία. Δεν έχουν γίνει μεγάλα βήματα. Έχετε πολλά περιθώρια ακόμη. Πρέπει κάποτε να απαγκιστρωθούν οι Ένοπλες Δυνάμεις από λογοτεχνικές εκδοτικές επιχειρήσεις. Βέβαια δεν είναι εύκολο αυτό γιατί δεν μπορεί να αλλάξει η νοοτροπία από τη μια μέρα στην άλλη.

Τρίτον, προβλέπετε μόνο για τους υποπτεράρχους και υποναύαρχους τεχνικούς κλπ. Και οι γιατροί έχουν τελειώσει ανάλογες σχολές. Να προβλέψετε αντιστράτηγο και για τοπυγιονομικό τουλάχιστον.

Θα ήθελα να θέσω τον εξής προβληματισμό μου: Όταν έχετε έναν υποστράτηγο, που κάνει διευθυντής Σώματος για δύο, τρία χρόνια με υπέρτατες αρμοδιότητες και ευθύνες, γιατί να μην του δώσετε τον αποστρατευτικό βαθμό του αντιστράτηγου; Μελετήστε το αυτό.

Κύριε Υπουργέ, σας διακρίνει η ευαισθησία για τον άνθρωπο, για τις Ένοπλες Δυνάμεις. Είναι μια από τις τιμές που θα πάρετε φεύγοντας, όποτε φύγετε από εκεί. Οι στρατευμένοι νέοι και αξιωματικοί εκτιμούν πάρα πολύ την ενίσχυση του ηθικού τους και με χαλύβδωση του φρονήματος που επιβάλλουν οι καιροί και καθορίζουν οι ανάγκες.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω ότι το υγειονομικό έχει χίλια διακόσια στελέχη. Στη Γερμανία υπάρχουν δύο αρχηγοί Ενόπλων Δυνάμεων, αν δεν έχουν αλλάξει την τελευταία δεκαετία: Ο ένας είναι ο Αρχηγός των Ενόπλων Δυνάμεων ο επιχειρησιακός και ο άλλος είναι ο Αρχηγός των Υγειονομικού. Τόση σημασία δίνουν σ' αυτό το υπέρτατο αγαθό. Και ξέρετε τι συνεπάγεται για το ηθικό του μαχόμενου αξιωματικού και οπλίτη μια άριστα λειτουργούσα υγειονομική υποστήριξη.

Θέλω να υποβάλω την παράκληση να δείτε αυτήν τη λεπτομέρεια.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για να κλείσει τη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, εντυπωσιάζει βέβαια η ευχέρεια με την οποία διολίσθησε η συζήτηση που έχουμε εδώ, σε μια σειρά από θέματα ευρύτερης εμβέλειας, αναμφισβήτητα πολύ σημαντικά, αλλά θέματα, τα οποία δεν μπορεί εύκολα να τα συνδέσει κανείς, παρά μόνο σε μια πλατιά προσέγγισή τους με την ουσία του νομοσχεδίου που συζητάμε. Υποθέτω ότι η αδυναμία κριτικής επί της ουσίας του νομοσχεδίου –γιατί είναι ολοκληρωμένο, πλήρες, καταθέτει τα πάντα που χρειάζονται– για να ερμηνευτεί η δημιουργία του νέου θεσμού στο τμήμα των Ενόπλων Δυνάμεων του επαγγελματία οπλίτη, οδηγεί σε μια τάση φυγής.

Θα ήθελα όμως να απαντήσω σε δύο παρατηρήσεις που έγιναν από συναδέλφους. Δόθηκε η εντύπωση προς στιγμήν ότι εμείς αποφεύγουμε να προσδιορίσουμε τον τρόπο πρόσληψης των ανθρώπων, οι οποίοι θα καλύψουν αυτές τις θέσεις.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω στους συναδέλφους ότι είναι πάρα πολύ σαφής ο τρόπος και η διαδικασία πρόσληψης. Προβλέπεται μάλιστα με διάταγμα ότι θα προσδιοριστούν σαφώς οι όροι. Αυτοί οι όροι πρόσληψης θα ακολουθήσουν τη νόμιμη διαδικασία ελέγχου των προδερικών διαταγμάτων.

Ως εκ τούτου, δεν μπορούν να προβλεφθούν διαδικασίες αυθαίρετων αποφάσεων, όπως παραδείγματος χάρη, είχε προβλεφθεί επί εποχής της Νέας Δημοκρατίας όταν περάσαμε στο διάταγμα για (διετείς) οπλίτες μακράς θητείας. Εκεί δημιουργήθηκε το πρόβλημα, διότι έμεινε μία γενική απόφαση πρόσληψης χωρίς να προσδιορίζει τους όρους, με συνέπεια, να έχουμε μετά τα προβλήματα, τα οποία δημιουργήθηκαν.

Αντίθετα και για τους οπλίτες θητείας και για τους Ε.Π.Υ., όπως ξέρετε, ισχύουν τα αντικειμενικά κριτήρια. Είναι το μόνο

στοιχείο, το οποίο προσδιορίζει τον τρόπο προσλήψεως. Αυτό φυσικά θα συνεχίσει να υπάρχει και στο διάταγμα το οποίο θα φέρουμε, όταν αποφασίσει η Βουλή και εγκρίνει το σχέδιο νόμου για τον τρόπο πρόσληψης των επαγγελματιών οπλιτών. Έτσι, λοιπόν, νομίζω ότι και εδώ δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα.

Όσον αφορά τώρα στο θέμα της εκπαίδευσης, δηλαδή εάν και κατά πόσο θα προβλεφθεί επαρκής εκπαίδευση γι' αυτούς τους νέους ανθρώπους, σας είπα, αλλά το αναφέρουμε και στο νομοσχέδιο ρητώς ότι η στρατηγική μας της αμυντικής αναθεώρησης που προωθούμε για τις Ένοπλες Δυνάμεις προβλέπει με σαφήνεια για τους οπλίτες θητείας, τους κληρωτούς, υλοποίηση προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης και επαγγελματικού προσανατολισμού σ' ένα πλαίσιο πολιτικής για το ανθρώπινο δυναμικό. Αυτό γίνεται. Πρόσφατα, μάλιστα, στη Θεσσαλονίκη και στον Πειραιά μου δόθηκε η δυνατότητα να παρευρεθώ σε ολοκλήρωση προγραμμάτων, τα οποία προβλέπουν τη συμμετοχή και την ολοκληρωμένη φρόντιση σε σεμινάρια επαγγελματικής κατάρτισης και επαγγελματικού προσανατολισμού των κληρωτών.

Όταν αυτό, λοιπόν, δίδεται ήδη για τους οπλίτες θητείας, καταλαβαίνετε ότι όταν σας είπα ότι προβλέπεται επαγγελματική κατάρτιση με ειδικό οργανισμό κατάρτισης για τους μόνιμους επαγγελματίες οπλίτες, αυτό έχει τουλάχιστον την ίδια αξιοπιστία, όπως η προσφορά επαγγελματικής κατάρτισης που γίνεται για τους οπλίτες θητείας.

Θα περίμενα ότι εδώ θα δείχνατε μία μεγαλύτερη αποδοχή, διότι το να εισάγουμε πέραν της εκπαίδευσης επιπέδου Τ.Ε.Ι., πέραν της εκπαίδευσης του πανεπιστημίου για τους αξιωματικούς και τους υπαξιωματικούς κατάρτιση και εκπαίδευση διαρκή βάσει ειδικού οργανισμού κατάρτισης και εκπαίδευσης στους οπλίτες θητείας, είναι μία πολιτική, η οποία πραγματοποιείται και μέσω του Υπουργείου Εργασίας μέσω των Κ.Ε.Κ. που έχουν διαμορφωθεί για να καλύψουν τις ανάγκες του εργατικού δυναμικού της χώρας.

Άρα, λοιπόν, η αντίστοιχη επαγγελματική κατάρτιση προβλέπεται στο νομοσχέδιο για τους οπλίτες που ζητούμε να προσλάβουμε με αυτό το νέο θεσμό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Προβλέπεται ότι θα γίνει;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Το στηρίζουμε. Είπα, ότι βεβαίως, θα γίνει. Είναι στοιχείο. Προβλέπεται και ήδη έχουν προετοιμαστεί. Τα διατάγματα είναι έτοιμα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Φέρτε τα να τα δούμε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Εντάξει θα σας φέρουμε και τα διατάγματα. Μη μας αμφισβητείτε. Μην έχετε ανησυχίες. Εμείς όταν δεσμευόμαστε για κάτι, το υλοποιούμε, δεν το αφήνουμε σε εκκρεμότητα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ξέρετε κάτι; Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης μας έφερε και το διάταγμα όταν μιλούσαμε ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Εν πάση περιπτώσει δεν «κολλάω» εγώ εκεί τώρα. Δεν μου αρέσει όταν συζητάμε στη Βουλή και σας λέμε ότι υπάρχουν ορισμένα πράγματα και άλλα είναι μέσα στο νομοσχέδιο και περιλαμβάνονται ως ρυθμίσεις και συγχρόνως μέσα σε αυτές τις ρυθμίσεις προστίθενται και κάποιες διατάξεις που με προεδρικά διατάγματα θα υλοποιηθούν, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ούτε η πρόθεση ούτε το διάταγμα ούτε το περιεχόμενό του.

Από εκεί και πέρα όμως και αυτό το κομμάτι του επαγγελματία οπλίτη είναι κομμάτι του επαγγελματικού τμήματος του ελληνικού στρατού. Μου είναι αδιανόητο να φανταστώ, αγαπητέ συνάδελφε, ότι θέτετε σε αμφισβήτηση ότι αυτό το κομμάτι του ελληνικού στρατού θα διατεθεί να υπερασπίζει τα σύνορα της χώρας, την ακεραιότητα της χώρας και την εθνική ασφάλεια και άμυνά της. Εσείς με ένα φανταστικό δικό σας τρόπο φαντάζεστε ότι αυτό γίνεται για να υπηρετήσει τις νατοϊκές ανάγκες. Δικαιώματά σας ως κόμμα να έχετε όποιες απόψεις θέλετε, αλλά όταν σας λέμε κάτι συγκεκριμένο, δηλαδή ότι εδώ μιλάμε για τον ελληνικό στρατό, ο οποίος έχει την ευθύνη πρώτα απ' όλα να υπερασπιστεί την εθνική άμυνα και ασφάλεια

της χώρας, την ακεραιότητα και τα σύνορα, δεν μπορεί να μπαίνει αμφισβήτηση για το ρόλο, το σκοπό και τη λειτουργία αυτού του τμήματος των Ενόπλων Δυνάμεων.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Εσείς το λέτε αυτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Το λέω αυτό γιατί δεν πρέπει να υπάρχει καμία αμφισβήτηση μεταξύ μας. Μιλάμε για το κομμάτι των Ενόπλων Δυνάμεων, γιατί αυτά τα παιδιά που θα προσλάβουμε και θα έχουν αυτή την ειδική εκπαίδευση, τα θέλουμε για να λειτουργήσουν αποτελεσματικά οι Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας, ο ελληνικός στρατός. Γι' αυτό τους θέλουμε.

Δεν θέλουμε να τους δημιουργήσουμε την εντύπωση ότι θα είναι ξεχωριστό επαγγελματικό σώμα. Γιατί, δεν είναι επαγγελματίες οι αξιωματικοί και οι υπαξιωματικοί;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Είναι διαφορετικό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Το ίδιο ακριβώς. Με συγχωρείτε. Η σχέση είναι επαγγελματική με τις Ένοπλες Δυνάμεις και περνάει μέσα από σχολές εκπαίδευσης, κατάρτισης και εξέλιξης ενός νέου ανθρώπου, όπως ακριβώς σε όλους τους κλάδους και σε όλες τις δραστηριότητες. Αυτήν τη διαφοροποίηση δεν τη δέχομαι. Είναι μία μομφή, η οποία είναι απαράδεκτη. Δεν είναι δυνατόν να γίνει αποδεκτό αυτό το πράγμα.

Μάλιστα σας εντυπωσίασε η χρηματοδότηση, το κόστος. Σας είπα όμως ότι είναι για πέντε χιλιάδες και είναι εικοσιπέντε δισεκατομμύρια (25.000.000.000) το χρόνο. Ποιο είναι το πρόβλημα; Η οροφή θα είναι είκοσι πέντε χιλιάδες άνδρες για τα επόμενα είκοσι πέντε χρόνια. Θα είναι σταθερά είκοσι πέντε χιλιάδες και δεν πρόκειται να αλλάξει. Άρα δεν θα αλλάξει και η αναλογία με τους μονίμους. Πάντοτε θα είναι ένα μικρό κομμάτι στη δομή των Ενόπλων Δυνάμεων. Θα είναι όμως ένα χρήσιμο και αναγκαίο κομμάτι, που θα καλύψει λειτουργίες, που έχουμε ανάγκη να καλυφθούν σε καθημερινή βάση, λειτουργίες που είναι πέραν των ευθυνών των αξιωματικών και των υπαξιωματικών. Δεν έχει καμία σχέση με τους υπαξιωματικούς η δουλειά που θα κάνουν αυτοί οι άνθρωποι.

Θέλω να τελειώσω με μία παρατήρηση. Δικαίωμα κάθε κόμματος είναι να εκφράζει τις απόψεις του. Έλεγα προηγουμένως, κύριε Παυλόπουλε –δεν ήσασταν μέσα στην Αίθουσα– ότι η φυγή προς τα μεγάλα θέματα, όπως το Κυπριακό, οι σχέσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση, απλά απέδειξε ότι δεν είχατε τίποτα να πείτε πάνω στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Εγώ δεν θα είχα αντίρρηση να συζητήσουμε τα μεγάλα θέματα, αλλά όταν κάποιος καταφεύγει στο να βλέπει τα πράγματα με το δικό του φακό, τότε υπάρχει ο κίνδυνος να βλέπετε μέσα απ' αυτά τα νέας τεχνολογίας πρίσματα της εικονικής πραγματικότητας με τα οποία μπορείτε να βλέπετε τα πράγματα όπως τα θέλετε.

Αυτό σας αποπροσανατολίζει από την πραγματικότητα, διότι δεν είναι δυνατόν τώρα να μας μιλάτε για το Κυπριακό, τα Ίμια

και τις σχέσεις με την Τουρκία και ότι βρισκόμαστε σε δύσκολη θέση. Όμως, όπως γνωρίζετε, έχει αποδειχθεί ιστορικά περίτρανα ότι το Κυπριακό βρίσκεται στην καλύτερή του στιγμή. Για πρώτη φορά η Κύπρος έχει τη δυνατότητα να ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό εξασφαλίζεται με τις διαδικασίες που προωθούμε και με την πολιτική που εφαρμόζουμε.

Όσον αφορά για την Τουρκία, μην ανησυχείτε. Προσέχουμε. Είμαστε σε θέση να αντιμετωπίσουμε την όποια απειλή και την όποια προσπάθεια της Τουρκίας να παρέμβει και να ακυρώσει. Δεν θα την αφήσουμε. Πιστεύουμε ότι μας εμπιστεύεσθε. Είμαστε σε θέση να το πράξουμε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και η ΕΥΔΑΠ έλεγε να «προσέχουμε, για να έχουμε», αλλά δεν βλέπω να έχουμε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Νομίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι με αυτές τις παρατηρήσεις μπορούμε να κλείσουμε τη συζήτηση. Ευχαριστούμε τους συναδέλφους για τις προτάσεις τους. Θα συνεχίσουμε στη συζήτηση επί των άρθρων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ, διότι πράγματι με την τοποθέτησή σας κλείσατε ήρεμα τη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας «Τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων που αφορούν στην επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων παροχής επενδυτικών υπηρεσιών και των πιστωτικών ιδρυμάτων, ρυθμίσεις Ε.Υ.Α.Θ. Α.Ε. και άλλες διατάξεις».

Ολοκληρώθηκε η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας: «Επαγγελματίες Οπλίτες και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας «Επαγγελματίες Οπλίτες και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 15.10' λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Τρίτη 3 Ιουλίου 2001 και ώρα 18.30' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία, συζήτηση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας: «Επαγγελματίες Οπλίτες και άλλες διατάξεις».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

